தமிழரசு

மலர் 6. இதழ் 6.
16-9-1975

அரசுப் பண்ணைக் கழக
முதற்பண்ணைத் துவக்க விழாவில்
முதல்வர் கலைஞர் ஐ. ஆர். 20 ரக
நெல் நாற்றை நடுதல்

அண்ணா பிறந்த மண்ணிலே

அரசுப் பண்ணைக் கழக முதற் பண்ணை

அன்புள்ள நண்பா!

தமிழக வரலாற்றிலே 1975-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 8-ஆம் நாள், ஒரு பொன்னாளாகும்!

ஆம்! நண்பா! பரம்பரை பரம்பரையாகத் தமிழகத்தில் பயனற்றுக் கிடந்து வந்த பதினொரு இலட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களைப் பயன் மிகு நிலங்களாக ஆக்கி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் முதற் பண்ணை துவக்கப்பட்ட அந்த நாளை ஒரு பொன்னாள் என்று கூறுவதில் தவறில்லை நண்பா!

"என்ன நண்பா? அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் பண்ணைகள் தமிழகத்தின் தலையெழுத்தையே மாற்றி அமைத்துவிடும் என்று எண்ணி மகிழ்ந்து, அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் முதற் பண்ணை துவக்கப்பட்ட நாளை ஒரு பொன்னாள் என்று கூறுகின்றாயா?" என்று கேட்க நீ நினைக்கின்றாய் என்பதை நானறிவேன் நண்பா!

ஆம், நண்பா! நினைப்பது போல் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகத்தான் உள்ளேன்.

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கான காரணம் வேறொன்றும் உள்ளது. அதை முதலில் உனக்குத் தெரிவித்து என் மகிழ்ச்சியை உன்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். கடந்த கால நிகழ்ச்சி ஒன்று என் கண் முன்னால் நிற்கிறது! அதை உனக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றேன்!

அண்ணாவின் இலட்சியம் நிறைவேறியது!

பால் போன்ற நிலவு காய்ந்து கொண்டு இருந்த நேரத்திலே—தமிழின் பெருமையை எண்ணி — தமிழனின் சிறப்பை எண்ணி மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திலே திளைத்திருந்த தமிழர்களைப் பார்த்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது என் கண்முன்னால் நிற்கிறது!

"நமக்குப் பல வேலைகள் காத்துக் கிடக்கின்றன; வறண்டுபோன நிலங்களை விளை நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும்; காடு திருத்திட வேண்டும்; வளம் பெருக்கிடவேண்டும்; இந்தப் பணிகளெல்லாம் பொதுமக்கள் அரசிற்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும்; உள்ளத் திண்மையுடன் தமிழர்கள் செயல்பட வேண்டும்; இப்பணிகளைச் செய்யத் தயங்காதே தமிழா!" என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது இன்றும் என் நெஞ்சை விட்டு அகலா நிகழ்ச்சியாக விளங்குகிறது.

1968-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் சென்னை தீவுத் திடலில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் இறுதி நிகழ்ச்சியில்தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மேற்கண்டவாறு கூறினார்கள்.

நிகழ்ச்சி முடிந்து தீவுத் திடலை விட்டு வெளியே வரும்போது, "பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியது நல்லதோர் திட்டம்தான்! ஆனால் நடை முறையில் செயல்படுத்துவது எளிதல்லவே!" என்று நண்பர்கள் கூறினர்.

"நாம் கொண்டுள்ள இலட்சியங்கள் நல்லவை எனில், அவை நிச்சயம் ஒரு நாள் நிறைவேறும்" என்பதற்கொப்ப, அண்ணாவின் இலட்சியங்கள் ஏழை, எளிய, சாமானிய மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழி வகுப்பவையாக இருப்பதால் அவை நிச்சயம் நிறைவேறும்!" என்று நான் அப்போது சொன்னேன்.

அது இப்போது நிறைவேறி விட்டது! அதுவும் யாரால் நிறைவேறியுள்ளது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கையில், பாலோடு தேன் கலந்து பருகும்போது கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி எனக்கு ஏற்படுகிறது!

அண்ணா வழியில் கலைஞர்!

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் அயராது உழைத்துச் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து வரும் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால், 'வறண்டு பயனற்றுக் கிடக்கும் பல இலட்சம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை மேம்படுத்தி, நிலநீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும்' என்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சியம், அரசுப் பண்ணைக் கழகம் என்ற உருவிலே நிறைவேறியுள்ளது!

"கைராசிக்காரர்" என்று போற்றப்படும் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் முதற் பண்ணை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த மாவட்டமான செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கே 10 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள முசரவாக்கம் என்ற ஊரில் துவக்கப்பட்டுள்ளது.

அதனால்தான், நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளேன்! நான் மட்டுமல்ல நண்பா,

தமிழகத்தில் உள்ள முற்போக்குக் கருத்துக் கொண்டவர்கள்—தமிழகத்தைச் செழிக்கச் செய்து ஏழ்மையை விரட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கும் நல்லவர்கள்—பேரறிஞர் அண்ணா கூறியதுபோல், ''ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்'' என்ற இலட்சியத்துடன் செயல்படும் வீரர்கள்—வேளாண்மைக் கூலிகளாக உள்ள ஏழை, எளிய, சாமானிய மக்கள்—ஆகிய அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளனர்!

தமிழகத்தின் தலையெழுத்தை மாற்றியமைத்து விடும்!

அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் பண்ணைகள் தமிழகத்தின் தலையெழுத்தையே மாற்றியமைத்து விடும் என்று நான் எண்ணுவதற்கான காரணங்கள் இதோ நண்பா!

தமிழ்நாடு அரசின் வரலாற்றிலே முதன் முதலாக, அரசுக்குச் சொந்தமான பரந்து கிடக்கும் தரிசு நிலங்களில் பயிரிட்டு, அரசின் சார்பில் அரிசியை உற்பத்தி செய்யும் ஒரு புதிய—ஆனால் அரிய—முயற்சியில் தமிழ்நாடு அரசு முனைந்துள்ளது! வழக்கமாக உழவர் பெருமக்களுக்கு வேளாண்மையின் நவீன நுட்பங்களை அறிவித்து, அவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களிலே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குரிய வழி வகைகளைச் செய்து வந்த தமிழ்நாடு அரசு, தானே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக விளங்குகிறது!

''தம்பிக்கு'' என்ற தலைப்பில் மடல் எழுதித் தமிழகத்தை விழிப்புணர்வு பெறச் செய்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நினைவாக இடம்பெறும் இம்மடல், 'அண்ணா வழியில் அயராது உழைத்திடும்' தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சியங்களில் ஒன்று நிறைவேற்றப்படுவதைத் தெள்ளிதின் விளக்குகிறது.

தற்பொழுது உலகெங்கணும் உள்ள நாடுகளில் நிலவும் உணவு தானியங்களின் விலை, ஏழை, எளிய, சாமானிய மக்களுக்கு எளிதில் கிடைக்காத நிலைக்கு உயர்ந்து காணப்படுகிறது! எனவே, எல்லா நாட்டு அரசுகளும் தங்கள் நாட்டு மக்களின் முக்கிய உணவுப் பொருளின் விலையைக் குறைத்திட முயன்று வருகின்றன! அதுபோலவே, தமிழ்நாடு அரசும் தமிழ்நாட்டு மக்களின் முக்கிய உணவான அரிசியின் உற்பத்தியை உயர்த்த வேண்டும் என்ற இலட்சியத்துடன், அரசுக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களில் நெல் பயிரிட்டு—இலாப நட்டமில்லாமல்—நியாயமான விலையில் — தமிழக மக்களுக்கு —குறிப்பாக அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியாத ஏழை, எளிய, சாமானிய மக்களுக்கு வழங்கிடும் கடமையைச் சிரமேற் கொண்டு செயலாற்றத் துவங்கியுள்ளது. அந்தச் செயலாக்கத்தின் அடையாளமே அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் முதற் பண்ணைத் துவக்க விழா!

தமிழக வரலாற்றிலே 8—9—1975 ஒரு பொன்னாளா இல்லையா என்பதை இப்பொழுது சொல் நண்பா!

''ஆம்'' என்று நீ சொல்வதை என்னால் கேட்க முடிகிறது நண்பா!

அடுத்து, அரசுப் பண்ணைக் கழகம் துவக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தையும் நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகப் பின்கண்ட விளக்கத்தையும் அளித்துள்ளேன். கவனமாகப் படி நண்பா!

அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் இலட்சியம்!

தமிழகத்தின் மொத்தப் பரப்பு 320 இலட்சம் ஏக்கர். அப்பரப்பு பின்கண்டவாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது :

(அ) பயிரிடுவதற்கு ஏற்றதாக இல்லாத—மலைப்பாங்கான, கட்டாந்தரையான, வறண்ட—நிலங்களின் பரப்பு	40 இலட்சம் ஏக்கர்
(ஆ) மேய்ச்சலுக்காகப் பயன் படுத்தப் படுகின்ற மரங்கள், தோப்புகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் அடங்கிய—காட்டு நிலங்களின் பரப்பு...	70 இலட்சம் ஏக்கர்
(இ) கிராமங்கள், நகரங்கள், நகராட்சிகள், சாலைகள், புகைவண்டிப் பாதைகள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை அடங்கிய பரப்பு ...	70 இலட்சம் ஏக்கர்
(ஈ) பட்டாதாரர்களால் இறைவையாகப் பயிரிடப்படும் பரப்பு ...	70 இலட்சம் ஏக்கர்
(உ) இறைவைச் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பரப்பு ...	70 இலட்சம் ஏக்கர்
மொத்தம்	320 இலட்சம் ஏக்கர்

இறைவைச் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கக் கூடிய 70 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பும் பின்கண்டவாறு அமைந்துள்ளன :

(இலட்சம் ஏக்கரில்)

1. பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற ஆனால் பயி... ரிடப்படாமல் வீணாகக் கிடக்கின்ற —உடனடியாகப் பயிரிடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய — நிலங்கள் 11

2. சமவெளியில் உள்ள மரங்கள் இல்லாத—நிலநீர் வளம் நிறைந்த—காட்டு நிலங்கள் 24

3. தற்சமயம் பயிரிடப்படாமல், தரிசாகக் கிடக்கின்ற நிலங்கள்..... 21

4. இதர தரிசு நிலங்கள் 14

மேற்கூறிய 70 இலட்சம் ஏக்கரில், வகை 1-ம், 2-ம் சேர்ந்த 35 இலட்சம் ஏக்கர் அரசுக்குச் சொந்தமானவை. 1961-ஆம் ஆண்டின் நிலப்பயன்படுத்தும் ஆணையைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் வகை 3 மற்றும் வகை 4-ல் கண்ட தரிசு நிலங்களை மேம்படுத்தி, பாசன வசதி அளித்து உணவு தானியப் பயிர்களைப் பயிரிடலாம்.

இவைகளில் வகை 1-ல் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ள பயிரிடுவதற்கு ஏற்ற ஆனால், பயிரிடப் படாமல் வீணாகக் கிடக்கின்ற—அரசுக்குச் சொந்தமான—11 இலட்சம் ஏக்கர் நிலங்களையே, அரசுப் பண்ணைக் கழகம் எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கிறது.

மலர்ந்தது பண்ணைக் கழகம்!

இந்த நல்ல நோக்கத்தையே தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1-3-1975 அன்று தமிழக அரசின் நிதி நிலை அறிக்கையில் பின்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார் :

''தமிழகத்தில் தற்பொழுது 11 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு விளைநிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இவற்றைப் படிப்படியாக விளைநிலங்களாக மாற்ற வேண்டியே, சென்ற ஆண்டில் தமிழ்நாடு அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தினைத் தோற்றுவித்தோம்.''

கம்பெனிகள் சட்டத்தின் (சட்டம் 1, 1956) கீழ், 5—12—1974 அன்று 1 கோடி ரூபாய் மூலதனத்துடன் (ஒவ்வொன்றும் 1,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள 10,000 சம பங்குகள் கொண்டது) அரசுப் பண்ணைக் கழகம் பதிவு செய்யப்பட்டது.

அதன் பயனாய் அரசுப் பண்ணைக் கழகம் தமிழகத்தில் மலர்ந்தது!

அரசுப் பண்ணைக் கழகம் செயல்படத் துவங்குவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு 10 இலட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகையைச் செலுத்தியுள்ளது.

புத்தம் புதிதாக உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின்கீழ் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரக் கூடிய நிலங்கள் பெருமளவில் விரிந்து பரந்து கிடந்தாலும், நிலநீர் வளம் அல்லது பாசன வாய்ப்பு உள்ள நிலங்கள் மட்டுமே அரசுப்

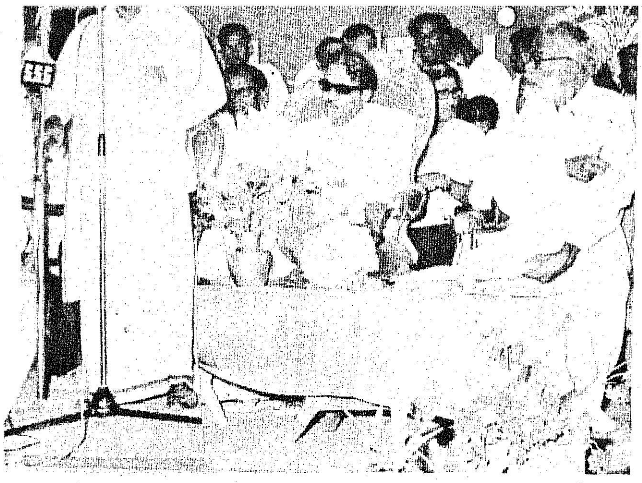

சமூக நலத்துறை அமைச்சர் தலைமை உரையாற்றுதல்.

பண்ணைக் கழகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன.

''பரந்து கிடக்கும் தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்திப் பயிரிடுவதற்குத் தேவையான தண்ணீர் வசதி கிடைக்குமா?'' என்ற ஐயம் உன் உள்ளத்திலே எழலாம் நண்பா! அந்த ஐயத்திற்கு இடமே வேண்டாம் நண்பா! ஏனெனில், தமிழகத்தில் நிலநீர் புதையலெனப் புதைந்து கிடக்கிறது நண்பா! மைய அரசின் நிலநீர் வாரியமும், தமிழ்நாடு நிலநீர் இயக்குநர் அலுவலகமும் தமிழக நிலத்தின்கீழ் இருந்து 3 மில்லியன் ஏக்கர் அடி அளவுத் தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வர முடியும் என்று மதிப்பிட்டுள்ளன.

நில நீரை வெளியில் கொண்டு வருவதற்கான குழாய்க் கிணறுகளை இறக்க, தமிழ்நாடு அரசு வேளாண்மைத் துறையின் துளையிடும் விசைக் கருவிகள் (பவர்டிரில்கள்) வாடகைக்குப் பெறப்பட்டு, குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் பணி நடைபெற்று வருகிறது. அரசுப் பண்ணைக் கழகமும் துளையிடும் விசைக் கருவிகள் சிலவற்றை விரைவில் வாங்க விருக்கின்றது. தமிழ்நாடு வேளாண் தொழிற் கழகமும் பெருமளவில் துளையிடும் விசைக் கருவிகளை வாங்கி, அரசுப் பண்ணைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, நிலநீர் எடுப்பதில் பெரும் பிரச்னை ஏற்படாது!

அரசுப்பண்ணைக் கழகம் மூலம் தமிழ்நாடு அரசுக்கு வருவாயும் கிடைக்கிறது நண்பா!

அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களை அரசுப்பண்ணைக் கழகம் ஆண்டொன்றுக்கு 50 ரூபாய் வாடகை வீதம் 35 ஆண்டுகளுக்குக் குத்தகை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம், தமிழ்நாடு அரசுக்குப் பல இலட்சம் ரூபாய் வருவாயும் கிடைக்கும்!

இத்தகைய அரசுப் பண்ணைகளை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான நிதி உதவிகளை மாநிலக்கூட்டுறவு நிலவள வங்கி, கூட்டுறவு மைய வங்கி, அகதிகள் கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட 14 வணிக வங்கிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து திட்ட அடிப்படையில் பெறப்பட விருக்கின்றன.

'' பதினொரு இலட்சம் ஏக்கரிலும் இந்த ஆண்டிலேயே பயிரிடப்படுமா நண்பா?'' என்று கேட்க நினைக்கின்றாய். உன் ஆர்வத்தை நானறிவேன் நண்பா! ஆனால், அது அவ்வளவு எளிதல்ல நண்பா!

பதினொரு இலட்சம் ஏக்கரிலும் 5 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் படிப்படியாகப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதன் முதற்கட்டமாக இந்த ஆண்டிற்குள் 60,204 ஏக்கரில் செங்கற்பட்டு, தென்ஆர்க்காடு, புதுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி ஆகிய 5 மாவட்டங்களில் பின்கண்ட அளவில் அரசுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படும்.

	ஏக்கர்
செங்கற்பட்டு	8,640
தென் ஆர்க்காடு	22,986
புதுக்கோட்டை	10,000
தஞ்சாவூர்	3,800
திருநெல்வேலி	14,778
மொத்தம்	60,204

மணம் வீசுகிறது!

தற்பொழுது மேற்கூறிய 5 மாவட்டங்களிலும் அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் மணம் வீசுகிறது!

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கிலுள்ள முசரவாக்கம் கிராமத்தில் பஞ்சாயத்து புறம்போக்கு நிலமான 154 ஏக்கரில் தமிழ்நாடு அரசுப்பண்ணைக் கழகத்தின் முதல் பண்ணை '' கலைஞர் கருணாநிதி பண்ணை!'' என்ற பெயரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதியுடன் இங்கு சோதனைக் குழாய்கள் அமைத்துப் பார்த்ததில், மணிக்கு சுமார் 22,500 காலன் தண்ணீர் இறைக்கும் அளவிற்கு நீர்வளம் இருப்பது அறியவந்தது. நில நீர்த் துறையினரின் ஆலோசனைப்படி ஐந்து குழாய்க் கிணறுகள் நிறுவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுத் தற்போது மூன்றாவது குழாய்க்கிணறு முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளது. இப்பண்ணையின் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம் அளிக்க தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தனி 'டிரான்ஸ் பார்மர்' அமைத்து எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து வருகிறது.

இதேபோன்று, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நீர் வளம், நிலவளம் உள்ள மேல் கதிர்ப்பூர், மேல் ஒட்டிவாக்கம், விச்சந்தாங்கல், குருவிமலை போன்ற இடங்களில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கும் வேலை தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ள சக்கரமங்கலம், தியாகராஜபுரம் கிராமங்களில் உள்ள தருமபுர ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான 100 ஏக்கர் நிலமும் தியாகராஜ சுவாமி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான 200 ஏக்கர் நிலமும் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டு, சாகுபடி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கிள்ளிகுளம் கிராமத்தில் அரசு புறம்போக்கு நிலமான 461 ஏக்கரை எடுத்து நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்ய தீவிரமாக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 'குதிரைமொழித்தேரி' என்ற இடத்தில் 10,000 ஏக்கரில் பயிரிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. விரைவில் சாகுபடி துவங்க, வேலைகள், மும்முரமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில்,மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிந்துரைக்கு ஏற்ப 'ரூபநாராயண நல்லூர்' என்ற ஊரில் உள்ள 440 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தில் சோதனைக் குழாய்கள் அமைக்கும் வேலை ஆரம்பிக்கப் பட்டுவிட்டது.

மேலும் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான சுமார் 2,514 ஏக்கர் நிலத்தை அங்குள்ள நீர் வசதியை உபயோகித்துப் பண்ணையினை நடத்த அக் கழகத்தாருடன் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் வெள்ளாள விடுதி கிராமத்தில் 657 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தில் 600 அடி ஆழமுள்ள ஒரு சோதனைக் குழாய்க் கிணற்றில் மணிக்கு சுமார் 24,000 காலன் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பது கணக்கிடப்பட்டு, மேலும் 12 குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்து இந்நிலங்கள் முழுமையும் சாகுபடி செய்யத் துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பொற்காலம் பிறக்கப் போகிறது!

இவ்வாறு பூமிக்கடியில் புதையலெனப் புதைந்து கிடக்கும் நிலநீர் எடுத்து, 3 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் ஏக்கர் வீணாகக் கிடக்கும் தரிசு நிலங்களை இறைவைப் பயிர் சாகுபடியின் கீழ் கொண்டுவர அரசுப் பண்ணைக் கழகம் திட்டமிட்டுள்ளது. அந் நிலங்களில் ஆண்டுதோறும் 2 போகம் பயிரிடவும், முதற்போகத்தில் உயர்விளைச்சல் தரும் குறுகிய கால நெல் ரகங்களையும், இரண்டாம் போகத்தில் வாணிபப் பயிர்களையும் அல்லது மரவள்ளிக்கிழங்கு அல்லது வீரிய ஒட்டுச் சிறு தானியங்களையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் சிறப்புரையாற்றுதல்.

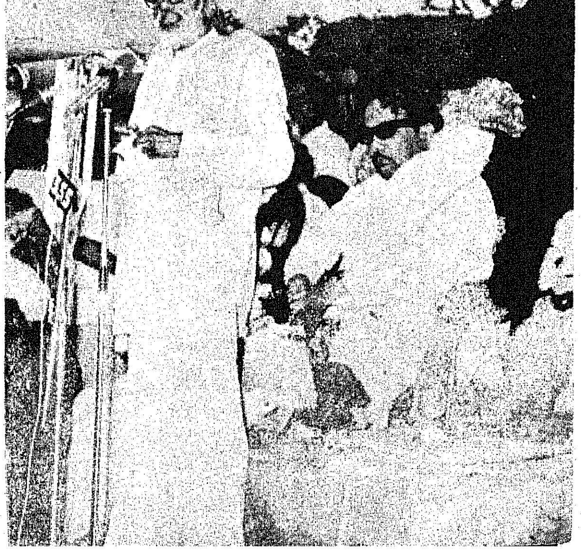

அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் இம்முயற்சி முழு அளவில் வெற்றி பெறும்போது ஆண்டு தோறும் குறைந்தது 25 இலட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் கூடுதலாகத் தமிழகத்தில் விளையும்! அதுமட்டுமல்லநண்பா! அதைப் போல் பன்மடங்கு காய்கறிகளும் விளையும்!

இந்த ஆண்டில் முதற்கட்டமாக 60,000 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் அரசுப்பண்ணைக் கழகத்தின் மூலம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படுவதால், கூடுதலாக 1 இலட்சம் டன் உணவு தானியங்களும், 1.5 இலட்சம் டன் காய்கறிகளும் உற்பத்தியாகும் என்றும், அதன் பயனாய்த் தமிழ்நாடு அரசுக்கு 6.5 கோடி ரூபாய் இலாபம் கிடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது!

அரசுப்பண்ணைகள் மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான கிராமப்புற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும், இலங்கையிலிருந்து

'கண்ணகி' ரக நெல்லை முதல்வர் கலைஞர் அறுவடை செய்தல்.

தமிழகம் திரும்பி வரும் அகதிகளுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கமுடியும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது!

மேலும், அரசுப்பண்ணைக் கழகத்தின் பண்ணைகள் தமிழக உழவர் பெருமக்களை ஊக்குவிக்கும் மாதிரிப்பண்ணைகளாகவும் அமையுமாதலின் அதன் மூலம் தமிழக உழவர் பெருமக்களும் தங்கள் பண்ணைகளின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கிப் பல கோடி ரூபாய் அதிக வருவாய் பெறமுடியும்!

இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும்போது தமிழகத்தில் பொற்காலம் பிறக்கப் போகிறது என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது நண்பா!

''அந்த நாள் விரைவில் வராதா?'' என்று நீ எதிர்பார்ப்பாய் என்பதை நானறிவேன் நண்பா! அந்த நாள் விரைவில் வரும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதுபோல், முசரவாக்கத்தில் அமைந்துள்ள அரசுப்பண்ணைக் கழகத்தின் முதற்பண்ணைத் துவக்க விழாவில் மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை அமைந்திருந்தது!

அப்பண்ணையைத் துவக்கி வைக்கும் முகத்தான் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு வயலில் 'ஐ. ஆர். 20' நெல் நாற்று நடுவதைத் துவக்கி வைத்ததுடன், மற்றொரு வயலில் விளைந்திருந்த 'கண்ணகி' ரக நெல் அறுவடையைத் துவக்கி வைத்தார். மேலும் விழாவின்போது, இரண்டாவதாக அமைக்கப்பட்ட குழாய்க் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கும் பணியையும் துவக்கி வைத்தார்! செங்கற்பட்டு மாவட்ட சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தையும் துவக்கி வைத்தார்!

விழாவிற்குத் தலைமை வகித்த மாண்புமிகு சமூகநலத்துறை அமைச்சர் திரு சி.வி.எம். அண்ணாமலை அவர்கள் தாமும் ஒரு விவசாயி என்று பெருமையுடன் குறிப்பிட்டுக் கொண்டதுடன், பசுமைப் புரட்சிக்குத் தமிழ்நாடு அரசு செய்து வரும் விரைவான பணிகளைப் பற்றி விளக்கினார்.

சிறப்புரையாற்றிய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் திரு சி.பா. ஆதித்தனார், பார்-அட்.லா., அவர்கள் "குழாய்க்கிணறுகளை நம்பித்தான் நாம் இனி வாழ வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டு, குழாய்க் கிணறுகளின் இன்றியமையாமையை விவரித்தார்.

வரவேற்புரை நிகழ்த்திய செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு திவான் முகமது ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள் விரைவில் மேலும் 1,000 ஏக்கர் அரசுப்பண்ணைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினார்.

விழாவில் பேசிய அரசுப்பண்ணைக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. சங்கரன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்கள், அரசுப்பண்ணைக் கழகம் மேற்கொண்டுள்ள பணிகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறினார்.

அடுத்துப் பேசிய வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் திரு அ. வேங்கடராமன், பி.எஸ்.சி (வே.)., எம்.எஸ்., அவர்கள் ''காடுநீக்கி, கல்பொறுக்கி, முள் அகற்றி, கழனியாக்கி, மணி கொழிக்கும் விளைநிலமாக்கும்'' அரசுப் பண்ணைக் கழகத்தின் பயன்கள் பற்றியும், சிறு உழவர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் பயன்களைப் பற்றியும் தெள்ளத் தெளிய விளக்கினார்.

அரசுப்பண்ணைக் கழக மேலாண்மை இயக்குநர் திரு. பினாகபாணி, பி.எஸ்.சி(வே.)., அவர்கள் நன்றி கூறினார்.

முதல்வர் அவர்களின் உரையைக் கேட்கும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று நீ வருத்தப்படுவாய் என்பதை நானறிவேன் நண்பா! அதனால் அவருடைய உரையை அப்படியே ஈண்டு கொடுத்துள்ளேன். படித்துப் பரவசமடை நண்பா!

முதல்வரின் இலட்சிய முழக்கம்!

"முசரவாக்கத்தில் நடைபெறுகின்ற இந்த இனிய விழாவிலே கலந்து கொண்டு உங்கள் அனைவரையும் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் கொள்கிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்பதற்கு, கேட்பதற்கு மிகச் சுவையான நிகழ்ச்சியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்கு, கேட்பதற்கு மிகச் சுவையான நிகழ்ச்சி மாத்திரமல்ல, பயனுள்ள நிகழ்ச்சியுமாகும். ஏன் என்றால், கேட்க, பார்க்க, வேடிக்கைகளை நிகழ்த்த, வேலைகளைச் செய்ய, வித்தகங்கள் புரிய, விஞ்ஞானப் புதுமைகளைக் கண்டுபிடிக்க, புதிய தத்துவங்களை உருவாக்க, அரசியல் வாதங்களைச் செய்ய.. இவ்வளவிற்கும் உணவு இருந்தால்தான், சோர்வில்லாமல் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்!

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்!

"எண்சாண் உடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானம்" என்று சொல்வது, மூளை அங்கே இருப்பதால் என்றாலும், அந்த மூளை வேலை செய்ய வேண்டுமேயானால், ஒரு சாண் வயிற்றுக்கு நாம் வேலை கொடுத்தாக வேண்டும்! அந்த வேலை கொடுக்கப்படா விட்டால், அந்த வயிற்றுக்குரியவர்கள் வேறு வேலைகளிலே தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கி விடுவார்கள்! அப்படிப்பட்ட வேலைகள் மகத்தான இரத்தப் புரட்சிகளாக உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் உருவெடுத்து இருப்பதை நாம் கண்டிருக்கிறோம்! ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தீப்பிழம்புகளை, பெரும் புரட்சிகளை வர விடாமல் செய்ய வேண்டுமேயானால் மனிதனுடைய மிக மிக முக்கியத் தேவையான —அவனுக்கு அறிவாற்றலை வழங்கக் கூடிய சக்தியை உண்டாக்குவதற்கு உணவுத் துறையில் நாட்டை ஆளுகின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், தீவிர கவனத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கவனம் செலுத்தப்படுகின்ற பகுதிகளில் ஒன்றாகத் தான் இன்று இந்தியாவில் தமிழ்நாடு இருந்து வருகிறது!

இதற்கு நமக்கு அனுசரணையாக மத்திய அரசின் உணவு அமைச்சர் திரு. ஜெகஜீவன் ராம் அவர்கள் தாய்லாந்து அரிசி வேண்டுமென்று நாம் கேட்ட நேரத்தில், தட்டிக் கழிக்காமல், அதற்குத் துணை புரிந்து, தாய்லாந்து அரிசி, சென்னைத் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கி, அதுவும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டு, இப்போதுதான், அனைவரும் சேர்ந்து 'அப்பாடா' என்று பெருமூச்சு விடத்தக்க அளவிற்கு வறட்சியை வென்று காட்டியிருக்கிறோம்!

பசுமைப் புரட்சியில் வெற்றி கண்டோம்!

ஆனாலும் நிரந்தரமாக இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் நம்முடைய தமிழகத்தைத் தொடாமல் இருப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, பசுமைப் புரட்சியைத் தமிழகத்தில் உருவாக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டார். தொடர்ந்து அதைச்

கட்டாந்தரையாகக் கிடந்த நிலத்தில் விளைந்த பயிர் கண்டு முதல்வர் வியப்புறுதல்.

செயல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை அண்ணா அவர்கள் பெற்றிருக்காவிட்டாலும், அவர் வழி நின்று நடைபெறுகின்ற இந்த அரசின் சார்பில், பசுமைப் புரட்சியிலே நாம் பெரும் வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறோம்!

அதனுடைய அடையாளமாகத்தான் இன்றைக்கு இவ்வளவு பெரிய சங்கடத்தைத் தமிழகத்தில் நாம் சமாளித்தோம் என்றால்—உணவுப் பற்றாக்குறையை நாம் சமாளித்தோம் என்றால்—பசுமைப் புரட்சியில் நாம் பெற்ற வெற்றியும் அதற்கு ஒரு காரணமாகும்!

தொடர்ந்து, தமிழகத்திலே தரிசு நிலங்களாக இருக்கிற பகுதிகளை எல்லாம் வேளாண்மையில் விரிவாக்கி, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளை வழங்குகின்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தை நாம் உருவாக்கி, தமிழ்நாடு அரசுப் பண்ணைக் கழகம் என்கிற ஒன்றை நிறுவி, அதனுடைய முயற்சிகள் இன்றைக்கு மிக முனைப்பாகச் செயல்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன.

மிகப் பெரிய இந்தத் திட்டத்தின் தொடக்க விழா இந்தச் செங்கற்பட்டில் நடைபெறக் காரணம்—யார் எங்களை எல்லாம் பொது வாழ்க்கைக்கு ஆளாக்கி விட்டாரோ, யார் எங்களுடைய அரசியல் கண்களைத் திறந்து விட்டாரோ, அந்தத் திருமகன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த இந்த மாவட்டத்தில்தான் இந்த அரிய முயற்சியைத் தொடங்க வேண்டுமென்று இந்தப் பணியின் தொடக்க விழாவை இன்றைக்கு நாம் தொடங்கியிருக்கிறோம்.

பதினொரு இலட்சம் ஏக்கர் தமிழகத்தில் தரிசு நிலங்களாகக் கிடக்கின்றன என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. முழுமையான புள்ளி விவரம் இது அல்ல என்றாலும், மேலும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடுமென்றாலும் கூட, பதினொரு இலட்சம் என்கிற இலக்கை நாம் நான்கைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் அடைந்து விடுவது என்பது இயலாது. ஆகவே, முதற் கட்டமாக 60,000 ஏக்கரா செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில், வருகின்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளில் நாம் புதியதாகச் சாகுபடிக்குரிய நிலமாக மாற்றி, இங்கே பார்ப்பதைப் போன்ற பெரிய பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தக் கழகம் திட்டமிட்டு, இந்த

இடத்தில் 154 ஏக்கரா பண்படுத்தப்பட்டு, அதில் சாகுபடியைத் தொடங்கியிருக்கிறோம்.

நந்தன் காலமா?

நான் வரும்போது என்னை ஒரு வயலில் இறக்கிவிட்டுக் கையில் நாற்றைக் கொடுத்து நடச் சொன்னார்கள். இன்னும் கொஞ்ச தூரம் வந்ததும் இன்னொரு வயலில் இறக்கி விட்டு, அறுவடைக்குத் தயாராக இருந்த நெல் மணிகளை அறுவடை செய்யச் சொன்னார்கள். நான் கூடக் கற்பனை செய்து கொண்டேன்; இதென்ன நந்தன் காலமா, நட்டான், உடனே அறுத்தான் என்பதைப் போல இருக்கிறதே என்று எண்ணினேன். ஆனால் அது—மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டதாகும். இருந்தாலும் இது—மாதிரியாகவே இருந்துவிடாமல், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்தப் பணிகள் தொடரவிருக்கின்றன.

நான் இந்தக் கழகத்தின் தலைவர் சங்கரன் அவர்களைப் பார்த்து இந்தப் பண்ணை எப்போது முழுமையாக வேலையைத் தொடங்கும் என்று கேட்டேன். இந்தப் பண்ணை மாத்திரமல்ல; ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இன்னும் நான்கைந்து மாதங்களில் நிச்சயமாகச் சாகுபடியைத் தொடங்கிவிடும் என்று அவர் என்னிடம் தெரிவித்தார்.

நான்கைந்து திங்களில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்ல, புதுக்கோட்டை, தஞ்சை, தென்னார்க்காடு, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களிலும் சுமார் ஐந்தாயிரம் ஏக்கர் வரையில் முதல் கட்டமாக பயிரிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் சங்கரன் என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்.

பெயர்ப் பொருத்தம்!

நந்தனுக்குப் பயிரை உடனடியாக விளைவித்துக் கொடுத்தவர் சிதம்பரத்தில் இருந்த சங்கரன்தான்; நல்ல வேளையாக பெயர்ப் பொருத்தம் இந்தப் பண்ணைக் கழகத்திற்குப் பொருந்தியிருக்கிறது.

ஆகவே அப்படிப்பட்ட அற்புதத்தால் செய்ய முடியாவிட்டாலும், அயராத உழைப்பாலும், ஆர்வத்தாலும் இந்தப் பணியை முடிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்தான் நம்முடைய அரசுக்குத் தேவை. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைப் பாராட்டுவதற்கு இந்த அரசு என்றைக்கும் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், அரசின் கொள்கைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், அரசின் இலட்சியங்களை அலட்சியப்படுத்தும் அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களைத் தூக்கி எறியவும் இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

அரசுப் பண்ணையினால் அரசுக்குக் கிடைக்கும் வருவாய்!

இந்த அரசுப் பண்ணைக் கழகத்திற்கு பெரும்பாலும் அரசு நிலங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. அதற்கு ஆண்டுதோறும் குத்தகை வழங்கப்படுகிறது. இந்த 60,000 ஏக்கர் நிலமும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுச் சாகுபடி செய்கிற நேரத்தில் அரசுக்கு ஆண்டுதோறும் குத்தகையின் மூலம் 30 இலட்சரூபாய் கிடைக்கும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் கிட்டத்தட்ட இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியை உருவாக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அரசு நிலங்கள் அல்லாமல் ஆலயத்தின் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடைக்குமானால், அவைகளும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுச், சாகுபடி செய்கிற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

நிலமகள் கேலி செய்வாள்!

திருக்குறளில் வள்ளுவர் அழகாக **"இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின், நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்''** என்று சொல்கிறார். அதாவது என்னால் எதுவும் செய்ய இயலாது என்று சோம்பேறித் தனமாக இருக்கிற உழவர் பெருமக்களைப் பார்த்து, நிலம் என்னும் பெண் சிரிப்பாளாம், ஆகவே அப்படிப்பட்ட கேலிச் சிரிப்புக்குப் பயந்து கொண்டு உழவர் பெருங்குடி மக்கள் நிலத்தைப் பண்படுத்தி, நிலத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற பயனைப் பெற்றாக வேண்டும். அது நம்முடைய தமிழ்நாட்டின், இந்தியாவின் பொருளாதார வளத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகள் தாங்களாகவே அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட முடியாமல் எத்தனையோ தடைகள், முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தவிர்க்கத்தான் அரசின் சார்பில்—குறிப்பாக தமிழக அரசின் சார்பில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பல நல்ல வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கின்றோம். கடன் வழங்கும் வசதி கூட்டுறவுத் துறை மூலம் பல மடங்கு இந்த ஏழெட்டு ஆண்டுக் காலத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது.

நிலத்தடி நீர்: பெரும்பாலும் இந்த அரசுப் பண்ணைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படவிருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தும் ஒரு புதிய நோக்கமும் இந்தப் பண்ணைகளால் நிறைவேறவிருக்கிறது.

பொதுவுடைமைப் பூங்காவாகத் தமிழகததை ஆக்கிடுவோம்!

இந்த அரசுப் பண்ணைகளின் இறுதி வளர்ச்சி தான், நம்முடைய குறிக்கோளான எல்லாமே அரசுப் பண்ணைகள் வசம், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அரசின் வசம் என்ற மூலக் கொள்கைக்கு வழி வகுக்க முடியும். இதை யாரோ சிலர் வாய் அளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதனைச் செயல் வடிவப்படுத்த—அந்த உண்மையான பொதுவுடைமைத் தத்துவப் பூங்காவாக தமிழகத்தை ஆக்க இன்றைக்கு முசரவாக்கத்தில் விதை போடப்படுகிறது; இந்த விதை நல்ல முறையில் பசுமையாக வளர்ந்து அறுவடையைத் தரும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கற்கண்டு நிகர் உரையை—இலட்சிய முழக்கங்களை நீ மட்டும் படித்துப் பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தால் போதாது நண்பா! படித்துப் பட்டம் பெற்றுவிட்டு வேலை பார்க்க விரும்பாமல் பண்ணையைக் கவனிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள நீ, உன் கிராமத்தில் முதல்வரின் கொள்கை பரப்பிடும் நல்ல தூதுவனாகவும் விளங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என் வேண்டுகோளை என்றும் மறுக்க மாட்டாய் என்று நம்புகின்றேன் நண்பா!

உன் அன்பு மறவாத,
ஆர். மாணிக்கம்.

வேலை போச்சு

அவர் எழுதிக்கொடுத்தார், விசாலாட்சி விவாகம், என்று நான் விசாலாட்சி விவாதம் என்று அச்சுக்கோத்தேன்! தூக்கவேலை, கொஞ்சம் துக்க முங்கூடத் தான். எனவே, தவறு மேல் தவருகி விட்டது.

சாமி காவடியானந்தர் என்று தெளிவாகத்தான் அவர் எழுதினுர். நானே அதை, காமி சாவடியானந்தர் என்று பிழையுடன் அச்சிட்டேன்.

அதுபோலவே,

காசுமாலை
காமாலை

மணிஅரசு
பிணி அரசு

விசாலம்
விசாரம்

வேதம்
பேதம்

மொய்
பொய்

என்று பல பிழைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன, என் அஜாக்ரதையினுல். துண்டு விஷயந் தான் இவ்வளவுக்கும். அதிலும் எங்கள் ஆசிரியர் மணி மணியாக எழுதுவார்-அதாவது எழுத்துக் கோவையாக, அச்சுப் போலவே இருக்கும் விஷயம். இருக்கட்டும், அது தானு முக்கியம்? அவருக்குப் பக்கம் பக்கமாக எழுத வேண்டிய வேலை கிடையாது. சுருங்கக் கூறுவதே சூட்சமம் என்பது அவருடைய இலட்சியம்! பத்திரிகையின் பக்கங்கள், பேனுவின் தயவினுலே அல்ல, காரியாலயக் கத்தரிக்கோலின் கருணையால், அழகாக இருக்கும்.

அச்சுப்பிழையை அடித
தளமாக வைத்து ஓர் அருமை
யான சிறுகதையைத் தனது
பேனுவால் வடித்துத் தந்திருக்
கிருர் பேரறிஞர் அண்ணு.
பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பு
வெளியாகிய இந்தச் சிறு
கதையை, அண்ணு அவர்
களின் 67ஆம் பிறந்த நாளை
முன்னிட்டு மீண்டும் வெளி
யிட்டுப் பெருமைகொள்கிறது
'தமிழரசு' —ஆர்

பேரறிஞர் அண்ணு

''தம்பீ! இது ஒரு பிரபல திருமணம்; அழகாக அச்சிட்டு இந்த விலாசத்துக்கு ஐம்பது பிரதிகள் அனுப்பி வைக்க வேண்டும், தெரிகிறதா'' என்று கூறித் தாளைக் கொடுத்தார். நாளை மறுநாள் வருகிறேன் என்று துணை ஆசிரியருக்குக் கூறினுர். துரிதமாக வெளியே சென்ருர்.

தீபாராதனைக்குக் கற்பூரம் சரியாகக் கிடைக்காது கஷ்டப்பட்ட பக்தர்களின் தூதுக் கோஷ்டி அன்று கலெக்டர் பிரவுன் துரையைக் காணப் புறப்பட்டது. அவர், ஒரு கிராம வைத்தியசாலைத் திறப்பு விழாவுக்குச் சென்றிருந்தார். அந்தக் கிராமத்துக்குக் கிளம்பிற்று தூதுக் கோஷ்டி. எங்கள் ஆசிரியர், அந்தத் தூதுக் கோஷ்டிக்குத் தலைவர்! பெயரும் பொருத்தந்தான்; அனுமந்தராவ் அவருடைய திருநாமம்! சில சமயம் வீட்டிலே அவர் சிரமப்படுவதுண்டு, தன் மனைவியைப் பெயரிட்டு அழைக்க! அம்மையாருக்குச் சீதாலட்சுமி என்று பெயர் இருந்தது! ஆமாம், இவ்வளவு கூறின நான், பத்திரிகையின் பெயரைக் கூறவில்லையே; பாருங்கள் அவ்வளவு மறதி எனக்கு! 'வியாசர்' எங்கள் பத்திரிகையின் பெயர்.

''வியாசர்'' பத்திரிகை ஆசிரியர் அனுமந்தராவ், தன் பாரியை சீதாலட்சுமியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, துணை ஆசிரியர் கருடாழ்வார் முதலியாரை நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கும் பொறுப்பிலமர்த்தியதும், கிண்டிக் குதிரைப் பந்தயத்திலே அந்தக் கிழமை ஓடும், அசுவ இலட்சண விளக்கப் புத்தகத்திலே அவர் ஈடுபட்டு, ஆசிரியர் தந்த

செய்தியை நான் அவசரத்
திலே அச்சுப் பிழையுடன்
செய்து கொடுத்தபோது,
"ஏண்டா! தம்பி! (என்ன
எல்லோரும் தம்பி, தம்பி
என்று கூப்பிடுகிருர்களே,
இவன் சிறு பயலோ என்று
சந்தேகிக்காதீர்கள். எனக்கு
வயது 40. என் பெயர் தம்பி
முதலியார்) சரியாகத்தானே
செய்தாய்?" என்று கேட்டு
விட்டு, ஒரு முறை ஒப்புக்கு
அதைப் பார்த்து, "சரி" போடு!
என்ருர். மெஷின், அந்த
அபத்தத்தை ஏற்க மறுக்குமா
என்ன! அச்சுப் பிழை
மட்டுமா, அது எவ்வளவோ,
கருத்துக் கோளாறுகளைத்
தாங்கித் தாங்கி, உரம் பெற்ற
தாயிற்றே; அது 'மள மள'
வென்று அடித்துத் தள்ளி விட்
டது. பொழுது பொல பொல
வென விடிந்ததும் பத்திரிகை
யைப் பார்சல் செய்யும் வேலை
மட மடவென்று நடந்தது.

இரண்டாம் நாள் இரவு, தட
தடவென்று கதவைத் தட்டி
ஞன் ஆபீஸ் பையன். திறந்
தேன்; திடுக்கிட்டேன்; அவசர
அழைப்பு ஆசிரியரிடமிருந்து.
ஓடினேன், கிடு கிடுவென்று!

"தம்பீ! தலையிலே கல்
போட்டாயே!" என்ருர்
ஆசிரியர் அனுமந்த ராவ்.
கருடாழ்வாரைக் காணேம்.
பத்திரிகைக்கு அவர் கொடுத்த
தாளை எடுத்துவரச் சொன்
ஞர். கொண்டு வந்தேன், 'படி'
என்ருர்; படித்தேன். அது இது:

பிரபல திருமணம்

"பலசரக்குக் கடையின்றிப்
பிரபஞ்சம் நிலைக்குமா? முடி
யாது! நமது ஊரிலே பல
சரக்குக் கடைகள் பல இருந்
தாலும், பண்டரி விலாஸ்
கடைக்கு ஈடாகுமா? ஆகாது!
அந்தக் கடைக்கு முடிசூடா
மன்னராக விளங்கும், முகுந்
ராஜ முதலியாரின் மூத்
குமாரி, சௌபாக்யவதி விச
லாட்சி அம்மாளின் விவாகம்,
விமரிசையாக இன்று காலை
நடைபெற்றது. மணமகன்
மணி அரசு முதலியார், ஜெக
ஜோதியான வைரக் கடுக்
கன்கள் அணிந்து காட்சி அளித்
தார். ஸ்ரீமதி விசாலம் புதிய

காசுமாலையுடன் காட்சி தந்தது
கண்கொள்ளாக் காட்சியாக
இருந்தது. ஸ்ரீமான் முதலியா
ரின், வைதிக சிரத்தையை
அறிந்த பிராமண சிரேஷ்
டர்கள், காலையிலே, வேதம்
ஓதினர்! இது புதிய முறை
யல்ல. பழைய ராஜாக்கள்
காலத்திலே இதுவே சம்பிர
தாயம்! மாங்கலியதாரணம்,
முதலிய சர்வ சம்பிரதாயக்
காரியங்களும் இனிது நிறை
வேறிய பிறகு, உள்ளூர், வெளி
யூர்ச் சீமான்கள், மொய்
எழுதினர். மாலையிலே அருமை
யான சங்கீதத் கச்சேரி நடை
பெற்றது. ஆனல் ஒரு விஷயம்
இங்குக் குறிப்பிட வேண்டி
இருக்கிறது. சங்கீதம், சாஸ்தி
ரோக்தமாக இல்லை, அது
என்னமோ தமிழ் இசை என்று
சிலர் கூறுகிருர்களே, அதுவாம்
அது.

ஊர்வலம் நடைபெற்றது;
ஊரெங்கும் இதே பேச்சு.
இவ்வளவுக்கும் சிகரம் வைத்
தது போல இருந்தது,
காலையும் மாலையும் கலியாணத்
துக்குச் சாமி காவடியானந்தர்
விஜயம் செய்தது. அவர் நமது
ஆசிரியர் அனுமந்தராவிடம்
அன்யோன்யமாகப் பேசியது
கண்டு 'கற்ருரைக் கற்ருரே
காமுறுவர்'' என்று பலர் கூறி
னர். முகஸ்துதியில் பிரியமில்
லாத நமது ஆசிரியர், அந்தப்
புகழுரையைக் கேட்டும் கேட்
காதவர் போலிருந்தது, குறிப்
பிடத்தக்கது.''

இதுதான் ஆசிரியர் தந்தது.
இதிலே தான், விசாலம்
விசாரமாகி, விவாகம் விவாத
மாகி, சாமி காவடியானந்தர்
காமி, சாவடியானந்தர்
காசுமாலை காமாலையாகி, மணி
அரசு பிணி அரசாகி, வேதம்
பேதம் என்ருகி, மொய் பொய்
என்ருகி வெளிவந்தது. எல்
லாம் அச்சுப் பிழைதான்.
ஆனல் ஆசிரியர் அனுமந்த
ராவ், "தம்பீ! என் வாழ்க்
கையையே வதைத்து விட்
டாய்'' என்று போட்ட கூச்சல்
உண்மையாகவே, நான் செய்த
பிழை மிக மிகக் கொடுமை
யானது என்று உணர்த்திற்று.
உரத்த குரலிலே கூறிவிட்டார்.
"உன் கணக்குத் தீர்த்தாகி

விட்டது. வேலைக்கு வேண்டாம் இனி; போ வெளியே'' என்றார். வெளியே சென்றேன், வேறென்ன செய்ய முடியும்! ஒரு துண்டு விஷயத்தை இவ்வளவு பிழைகளுடன் வெளியிட்டால், அச்சுக் கோப்பவனுக்கு, அச்சகத்திலே அலுவல் கிடைக்கத்தான் செய்யாது, என்ன செய்வது! ஏக்கம் கொண்டேன், 'தூக்கம் வரவில்லை. போக்கிடமின்றித் தவித்தேன்.

வேலை இல்லை என்ற உடனே வேலாத்தா-என் மனைவிக்குக் குல தெய்வத்தின் பெயரையே வைத்துவிட்டார்கள்-கொண்ட கோபம் இருக்கிறதே, இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்லி முடியாது. ''ஒரு நாளைக்கு, ஒரு வேளை சோத்திலே, தப்பித் தவறி ஒரு கல் இருந்து விட்டா, என்ன கோபம் வருது உங்களுக்கு? இத்தனை காலமா அச்சாபீசு வேலையிலே இருக்கிறிங்க, இவ்வளவு தப்புச் செய்யறிங்க. எவன் கொடுப்பான் வேலை?'' என்று பேசினாள். பேசினாள் என்று ஒப்புக்குச் சொல்கிறேன், அவபோட்ட கூச்சல் இருக்கே வேலாத்தாளே (குலதெய்வம்) வந்தது போலிருந்தது. என்னால் வேதனையைத் தாங்க முடியவில்லை. சே! குடும்பமும் வேண்டாம், இந்தக் குத்தல் குடைசலும் வேண்டாம். பேசாமே சன்யாசி ஆகிவிட வேண்டியது தான் என்று தீர்மானித்து, வேகமாக வீட்டை விட்டு வெளியேறினேன். நடந்து கொண்டே யோசித்தேன். வேலாத்தா போல, ஊரிலே எத்தனையோ அம்மணிகள் இருப்பார்களே, அவர்களிடந்தானே போய்ப் பிச்சை கேட்கணும்! ''தடியனுட்டம் இருந்து கொண்டு, பிச்சை எடுக்க வந்து விட்டாயா?'' என்று ஏசுவார்களே, என்ற பயம் பிறந்தது. சரி நிஜமாகவே சன்யாசி ஆக வேண்டியதில்லை, ஒரு நாளைக்காவது வீட்டுக்குப் போகாமலிருப்போம்; வேலாத்தா, ''என்னமோ, ஏதோ'' என்று அழட்டும் என்று எண்ணினேன். எங்கெங்கோ சுற்றி விட்டு, இரவு பத்து மணி சுமாருக்கு, ஊர்க்கோடிச் சாவடியிலே போய்ப் படுத்தேன்; அரைத் தூக்கம். அந்தச் சமயத்திலே, ''நமச்சிவாயம்!'' என்று சத்தம் கேட்டது. சாவடிக்குச் சாமி காவடியானந்தர் வந்தார். நான் படுத்திருந்த மூலையிலிருந்து எழுந்திருக்கவுமில்லை, பேச்சுக் குரலும் கொடுக்கவில்லை; நல்லவேளையாக அவர் என்னைப் பார்க்கவில்லை. பார்த்து விட்டால் என்ன செய்வது என்ற திகில் எனக்கு. ''அடே பயலே! நீ தானே, என்னை, காமி சாவடியானந்தர் என்று அச்சடித்தது'' என்று கேட்டு ஏதாவது மந்திரம் போட்டு விட்டால் என் கதி என்ன ஆகும்! நானோ பிள்ளை குட்டிக்காரன்! வாய் திறவாமல் சுருட்டிப் படுத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

''ஏன் சாமி!'' என்று வேறோர் குரலும் கேட்டது. நான், சாமியார், ''நமசிவாயம்'' என்று சொன்னதும், ஆண்டவன் பெயரைச் சொல்கிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். அது ஓர் ஆசாமியினுடைய பெயர் என்று அப்போதுதான் தெரிந்தது. அவனும் சாமியாரும் ஏதேதோ பேசி விட்டு, அந்தக் கலியாணப் பேச்சையே ஆரம்பித்து விட்டனர். எனக்குப் ''பகீர்'' என்றாகி விட்டது. சரி, நம்மைத்தான் திட்டப் போகிறார்கள் என்ற நினைப்பிலே, அதற்குத் தகுந்தாற் போல, ''யாரு சாமி! பேப்பரிலே, எழுதினவன், தாறுமாறுக?'' என்று வேறு நமசிவாயம் கேட்டுத் தொலைத்தான். சாமியார் சிரித்து விட்டு, ''எழுதினவன் பேரில் தவறு இல்லை. அவனிடம் இருக்கிற கம்பாசிட்டர் ஒரு குருட்டுப்பயல் போலிருக்கு, அவன் அச்சுக் கோத்தபோது, தப்பும் தவறுமாகச் செய்து விட்டான்'' என்றார் சாமியார்.

''சிரிக்கிறீரே சாமி! அந்தப் பயல் செய்த காரியத்துக்கு என் எதிரே கிடைத்தானானா ....'' என்றான் நமசிவாயம், ஐயோ! வேலாத்தாளின் கோபமே, பரவாயில்லையே, அடிபட்டாலும் வசவு கேட்டாலும், நம்ம மனைவிதானே என்ற சமாதானமாவது இருக்கும். இந்தப் பயல் யாரோ, வழியே போகிறவன், இவனல்லவா 'கருவுகிறான்' என்று தோன்றிற்று. என்ன செய்வது? இடப்பேதம்! பேசாமல் கிடந்தேன். சாமியார் என் பக்கம் பரிந்து பேசலானார்! ''அவன் செய்த தவற்றிலே கூட எவ்வளவோ உண்மை இருக்கிறது நமசிவாயம். உண்மையைச் சொல்ல வேணுமானா, நான், காவடி கைங்கரியம் நடத்தி இந்தச் சாவடியைக் கட்டிச் சாமி காவடியானந்தர் என்று பெயரைப் போட்டதும். அந்தக் கம்பாசிட்டர் கைதவறுதலாக, காமி சாவடியானந்தர் என்று அச்சடித்து விட்டான், அது ஒன்று தவிர, மற்றது பெரும்பாலும், உண்மையே தான்'' என்றார். எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது; நமசிவாயத்துக்கும் அப்படித் தானே இருந்திருக்கும்! நான் பேச முடியாத நிலை; அவனுக்கென்ன பயம், பேசினான் கோபமாகவே! ''வேடிக்கை பேசுகிறீர் சாமியாரே! அந்த முட்டாள், விசாலாட்சி விவாகம் என்பதை, விவாதம் என்று அச்சடித்திருக்கிறான், அவனுக்குப் பரிந்து பேசுகிறீர்களே!'' என்று கேட்டான். முட்டாளாம் நான்! என்ன செய்யலாம்! அவளும் அதையே தான் வேறே பாஷையிலே சொன்னாள். ''உங்க புத்தி இருக்கே உலக்கைக் கொழுந்து'' என்று சொன்னாள். கோபம் வந்தது எனக்கு. இவன் என்னை முட்டாள் என்று அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறுகிறான்; போறாத காலம்; சாமியார், ''நமசிவாயம்! விவாகம் என்று அச்சடிப்பதை விட, விவாதம் என்று அச்சு அடித்தது தான் பொருத்தம். ஏனென்றால், இந்தக் கலியாணம், விசாலாட்சிக்குக் கொஞ்சம் கூட இஷ்டம் கிடையாது.. அவள் தாயாரிடம் இது பற்றி விவாதித்தாள். புத்தி சொல்லப்போன என்னிடங்கூட விவாதித்தாள். ஆகவே அவள்

விவாகம் என்பதை விவாதம் என்று அச்சடித்தது, உண்மை, அவன் கை தவறுதலாலே, வெளிவந்தது என்றுதான் அர்த்தம்.'' என்ருர். ''ஏன் விசாலாட்சிக்கு இஷ்டம் இல்லை?'' என்று கேட்டான் நமசிவாயம். சாமியார் கேட்டார் 'மாப்பிள்ளை பெயர் என்ன?' என்று. ''மணி அரசு'' என்ருன் நமசிவாயம். அதைத் தானே அந்தப் பயல் ''பிணி அரசு'' என்று அச்சடித்தான் என்று கேட்டார் சாமியார். 'அதற்காகத்தான் அந்தப் பிரகஸ்பதியைப் பாராட்டுகிறீரா?'' என்று நமசிவாயம் கேட்டான். சாமியார், 'அவன் கை தவறி, மணி அரசு என்பதைப் பிணி அரசு என்று அச்சுக் கோத்தான். ஆனுல் தெரிந்தே அப்படி அச்சடித்தாலும் தவறு இல்லை. ஏனென்ருல் உண்மையிலேயே மாப்பிள்ளை நோயாளிதான். அவனுக்குக் காமாலை வியாதி' என்ருர் சாமியார். நான் பூரித்துப் போனேன். ''நோயாளியை மணம் செய்து கொள்ளும் பெண்ணின் பெயர் விசாலம் என்று இருந்தால் என்ன, அவன் தவருக அச்சடித்தானே விசாரம் என்று, அதுதான் பொருத்தம்'' என்று சாமியார் கூறினுர். நமசிவாயத்தின் வாய் அடங்கிவிட்டது. எனக்கோ துடிதுடிப்பு, எழுந்து போய் சாமியார் காலிலே விழ வேண்டும் என்று! அடக்கிக் கொண்டு படுத்திருந்தேன்.

''யோசிக்கப் போனுல் அந்தக் கம்பாசிட்டர் செய்தது ஒன்றுகூடத் தவறு கிடையாது. காசு மாலை மாப்பிள்ளை போட்டது; அவன் காமாலைக்காரன், ஆகவே காசு மாலை என்று அச்சிடாமல் காமாலை என்று அச்சிட்டதிலே எழுத்திலே பிழையே தவிர உண்மையிலே பிழையல்ல. வேதம் என்பதை பேதம் என்று அச்சடித்தான். வேதம் உண்மையிலேயே, ஜாதி குலம் முதலிய பேதத்தை ஏற்படுத்தத் தோன்றியதே. அது மட்டுமில்லை. அன்று வேதம் ஓதினுர்களே அவர்கள் ஓதியது சரியான வேதம் அல்ல, ரொம்ப ரொம்பப் பேதம் இருந்தது, அந்த அரைகுறை ஆசாமிகளின் வேத பாராயணத்திலே. மொய், எழுதினுரே அதிலே பெரும்பகுதி பொய் தான்; வெறும் கௌரவத்துக்காக, எந்தெந்த ஊரிலிருந்தோ யாராரோ, ஐம்பதும் நூறும் மொய் அனுப்பினதாகப் பொய் சொன்னுர். ஆகையால் மொய் என்பதற்குப் பதில் பொய் என்று அச்சடித்ததும் சரியே!'' என்ருர் சாமியார். நமசிவாயத்தின் கோபம் என் மீது இருந்தது போய் விட்டது; முகுந்தராஜ முதலியார் மீது பாய்ந்தது.

''பெண்ணை ஒரு நோயாளிக்கா கலியாணம் செய்து கொடுத்தான் பாவம்! அந்தப் பெண் வேண்டாமென்று மறுத்துமா அதன் தலையிலே அந்தக் காமாலைக்காரனைக் கட்டி வைத்தான்'' என்று நமசிவாயம் ஏசலானுன். 'இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுவதை, அனுமதிக்கிருேம். ஆசீர்வாதம் செய்கிருேம், அவர் இஷ்டம் என்று கூறுகிருேம். அதனதன் விதி என்று கூறுகிருேம். இரண்டு பேருடைய வாழ்க்கையை அந்த ஒரு ஆசாமி தன் இஷ்டத்துக்கு ஏற்றபடி வளைத்து விட்டான். அதைத் திருத்தவும் முடியாது, கண்டிப்பதும் கூடாது. பாவம்! அந்தக் கம்பாசிட்டர், என்னமோ கை தவறித் தப்பாக அச்சுக் கோத்து விட்டான்; அவனை நான் மடையன், குருடன் என்றெல்லாம் திட்டினேன். விஷயத்தைப் பார்க்கப்போனு அவன் கைக்குத் தங்கத்தோடா அல்லவா போடணும் போல இருக்கு'' என்று கூறினுன் நமசிவாயம்.

எனக்கு ஆனந்தம்! அவன் தங்கத் தோடாகூடப் போடத் தேவையில்லை, அவன் சொன்ன வார்த்தை, வைரத் தோடா போல இருந்தது. என் மனது குளிர்ந்தது. பிறகு வேறு ஏதோ தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சத் விஷயங்களைப் பேசிவிட்டு, நமசிவாயம் விடை பெற்றுக் கொண்டு போனுன். எனக்கு இனியாவது எழுந்திருந்து போய்ச் சாமி காலிலே விழுந்து கும்பிடுவோமா என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஆனுல் ஒரு பயம் இருந்தது. நான் செய்த எல்லாத் தவறுகளுக்கும் சாமியாரே சமாதானம் சொல்லி விட்டார்; ஆனுல் நானே சாமியாரையே, காமி சாவடியானந்தர் என்றல்லவா.....?

காமி சாவடியானந்தருக்கும் தூக்கம் வரவில்லை; படுத்துக்கொண்டே பாடிக் கொண்டிருந்தார். பன்னிரண்டு மணி சுமாருக்கு, யாரோ வரும் சத்தம்!

"ஏது பாட்டு, பலே ஜோராக இருக்குதே'' என்று ஒரு குரல் கேட்டது. திடுக்கிட்டுப் போனேன். பெண் குரல்! பேசியது பச்சை! எனக்குத் தெரிந்தவள்! பலசரக்குக் கடையைக் கூட்டி மெழுகிச் சுத்தம் செய்பவள்; அவள் வருகிருள்; சாவடிக்கு நடுநிசியில்! காமி சாவடியானந்தனேதான் இவன்! இதிலேகூட நான் அச்-

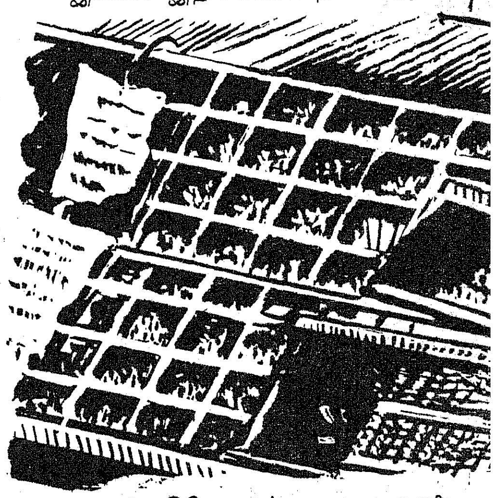

சடித்ததிலே என்ன தவறு? செச்சே! அதற்கு மேலே, அங்கே நடந்த பேச்சை நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும். சாமியாராம்! காவடியானந்தராம்! காமி, சாவடியிலே ஆனந்தராக இருந்தார். தேவாரமா பாடினுர்? தில்லானு பாடினுர்! பச்சை, சாமியாரிடம் விபூதிப் பிரசாதமா கேட்டாள்? 'எடு எடு! பணத்தை! ஏழுநாளா ஏச்சிக்கிட்டே வாரயே' என்ருள். விபூதிப் பையிலே இருந்து 'கல கல' வென்று ரூபாயைக் கொட்டினுன் அந்தக் காமி. ஐந்து ரூபாயைக் கொடுத்தான் பச்சையிடம்.

''மிச்சத்தை இப்படிப் போடு சாமி'' என்று கூறிக் கொண்டே நான் போய் நின்றேன் பக்கத்திலே. அலறிப் போனுன் அந்த ஆண்டி. அவளும் ஆந்தை போல விழித்தாள். சாமியாரை நான் பேசவிடவில்லை. 'மகா யோக்கியர் போல நான் செய்தமற்றத் தப்பெல்லாம் சரி என்று நமசிவாயத்துக்குச் சொன்னுயே, உன் பெயரைக் காமி காவடியானந்தர் என்று அச்சடிக்கணும், காமி சாவடியானந்தர் தானே நீ'' என்று கேட்டேன். ஆசாமி கைப்பிடியாக அகப்பட்ட பிறகு பயமென்ன? பயம் போய் விடவே, புத்தியும் கொஞ்சம் தீட்சணியமாக வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

''கைதவறி, மாற்றி மாற்றி அச்சடித்தேன் என்றுதானே சொன்னே! தவறிச் செய்ததில்லை, சகல விஷயமும் தெரிந்துதான் அச்சடித்தேன். மரியாதையா பணத்தைப் போடு'' என்றேன். என்னடா இது, கொள்ளை அல்லவா அடிக்கிறேன் என்ற கோபமா உங்களுக்கு? இந்தக் கூத்திக் கள்ளன், சாமியார் வேஷத்திலே அடிச்ச கொள்ளையிலே இது எந்த மூலை? பணத்தைக் கொடுத்தான். விட்டேனா? ''சரி எங்க அச்சாபீஸ்காரன் உனக்குச் சிநேகிதனாச்சே, அவனிடம் எப்படியாவது சொல்லி, மறுபடியும் நம்மை வேலையிலே சேர்த்துக் கொள்ளச் சொல்லணும் தெரியுதா?'' என்றேன்; 'சரி' என்றான் அழுகுரலில்.

இருட்டு, நடுநிசி, ஒரு பயமும் இல்லாமல், வீட்டுக்கு நடந்தேன். அந்த இரண்டு சனியன்களும் கொஞ்சம் தொலைவாகவே என் பின்னால் வந்தார்கள். வீட்டுக்குப் போனேன். வேகமாகக் கதவைத் தட்டினேன். கொஞ்சம் அதிகாரக் குரலிலேயே, ''வேலாத்தா! வேல்! வேலா! அடீ, வேலாத்தா!'' என்று பல ரகத்திலே, பல சுருதியிலே கூப்பிட்டேன். எனக்கென்ன பயம்? எட்டு ரூபா இருக்கு அந்தக் கொட்டை கட்டி கொடுத்த பணம். ''ஏது அதிகாரம் தெருவே தூக்குது'' என்று அர்ச்சனை செய்து கொண்டே கதவைத் திறந்தாள் வேலாத்தா; வழக்கமாகப் பயத்தைக் காட்டும் என் கண்களிலே அதிகாரப் பார்வையைக் கண்டாள். அவளாலே கோபத்தை அடக்க முடியவில்லை. ''வேலை போச்சின்னு கொஞ்சமானு கவலை இருக்குதா உனக்கு? விடிய விடிய ஊர் சுத்திவிட்டு வர்ரயே'' என்றாள். ''சீ!'' கழுதே! வேலை போச்சாம் வேலை! வேலைன்னு சொல்லுடி! நமக்கு இருந்த போறாத வேளை போச்சுன்னு சொல்லு' என்று கூறிக் கொண்டே எட்டு ரூபாயைக் கொட்டினேன்!

அவள் பார்த்த பார்வை இருக்கே, என்னவென்று சொல்லுவேன்! ''நாளைக்கு வேலைக்கும் போவேண்டி!'' என்றேன். 'ஏன்? எப்படி ஏது?' என்று அவள் எத்தனையோ தடவை கேட்டாள். ரொம்ப காலத்துக்கு முன்னாலே கொஞ்சுவாளே, 'ராசா இல்லை! கண்ணு இல்லை!'' என்று, அந்த பழையது கூடப் போட்டாள். கடைசியில் பூரா விஷயமும் சொன்னேன். அவளுக்கு வந்த சந்தோஷத்திலே— வெட்கமாகக்கூட இருக்கு சொல்ல— குமரி போலே—என்னையும் புதுமாப்பிள்ளைக் கோலத்திலே இருப்பதுபோலவே- எண்ணிக் கொண்டு ''அட என் ராசா!'' என்று சொல்லி....ஒரு முத்தம் கூடக் கொடுத்தாள்!!!

பழ உதிர்வைக் குறைத்து, உங்கள் **மாமர, மிளகாய்** பயிர்களின் விளைச்சலைப் பெருக்க, உபயோகியுங்கள்

பிளானோபிக்ஸ்

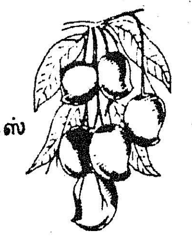

மா: காயின் பிஞ்சுப் பருவத்திலேயே, 4,5 லிட்டர் நீருக்கு 4மி.லி. வீதம் பிளானோபிக்ஸ் தெளித்தால் அது மாமரப் பயிரிலே பழம் உதிருவதைக் கணிசமாகக் குறைக்கிறது என்றும், பழங்களின் அளவு, எடை, வைட்டமின் ஸி சத்து ஆகியவற்றைப் பெருக்குகிறது என்றும் கிடைத்துள்ள அறிகுறிகளிலிருந்து புலப்படுகிறது.

மிளகாய்: 4,5 லிட்டர் நீருக்கு 1மி.லி. பிளானோபிக்ஸ் வீதம் கரைதது, பூக்கும்போது ஒரு தடவையும், 3,4 வாரங்கள் கழித்து இரண்டாம் தடவையுமாக பிளானோபிக்ஸ் கரைசலை இரு முறைகள் தெளித்தால் அதைத் தொடர்ந்து விளைச்சல் பெருகியதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. விவரமான தகவல்களை விசாரிக்கவும்.

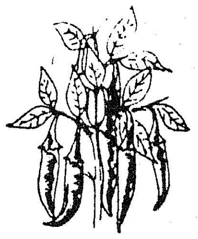

உஷார், மாற்றுக்களை ஏற்காதீர்—உயிர் போன்றது உங்கள் பயிர்ச் செல்வம்.

M&B May&Baker

'பிளானோபிக்ஸ்' என்பது, மே & பேக்கர் லிட்'டின் டிரேடு மார்க் ஆகும்.

மே & பேக்கர் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட். பம்பாய் · கல்கத்தா · கவுஹாத்தி · இந்தோர் . லக்னோ · சென்னை · நியூ டெல்லி · பாட்னா ·

TAM

பரம்பரை நோயைக் குணப்படுத்த முடியுமா?

இன்றைய மருத்துவம்

பரம்பரை நோய் மிகக் கொடிது!

ஆம். பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் சில கோளாறுகளைத் திருத்துவது கடினம். இந்தத் துறையில் நடத்தும் விஞ்ஞானிகள் மெதுவாக-ஆனால் உறுதியாக-முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றனர்.

வம்ச வழியாக வரும் கோளாறினால் தோன்றும் பல நோய்களுள் ஒன்று உடல் செல்களிலும், மூளையிலும் பிற முக்கிய உறுப்பு அளவுக்கு மிக அதிகமாகக் கொழுப்பு தேங்கி நிற்பதாகும்.

அபாயகரமான அளவில் கொழுப்பு சேருவதற்குக் காரணம் ஒரு முக்கிய என்சைம் இல்லாததுதான். உடலில் பல தரப்பட்ட முக்கிய வேலைகளைச் செய்யும் இரசாயனப் பொருட்களுக்கு 'என்சைம்கள்' எனப் பெயர்.

என்சைம்கள் புரதச் சத்துக்கள் ஆகும். உடலில் எல்லாச் செயல்களையும் கொண்டு நடத்த அவை உதவுகின்றன. உணவு செறித்தல், தசை, எலும்பு திசுக்கள் மற்றும் உறுப்புகள் உருவாதல் போன்ற ஒவ்வொரு செயலையும் விரைவு படுத்தும் தூண்டுகோலாக விளங்குகிறது என்சைம்.

பழைய செல்கள் கழிந்து, புதியன தோன்றுவதால் உடலில் சாதாரணமாகச் சேரும் கொழுப்புக்களை அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. இந்தச் செல்களை அப்புறப்படுத்துவது ஒரு குறிப்பிட்ட என்சைமின் செயலாகும். அந்த என்சைம் இல்லாவிடில் இறந்து போன செல்களின் பொருள், உடலில் சேர்ந்து பெரும் தீங்கு விளைவிக்கும். இத்தகைய நோய்களை உடலிலேயே தங்கியிருக்கும் நோய்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அந்த என்சைம் என்ன என்று அறிந்து கொண்டுவிட்டால் சிக்கல்கள் அனைத்துக்கும் தீர்வு காணலாம்.

நோய் என்ன என்று அறிவது முதல் பிரச்சினை. நோயுற்ற குழந்தைகளின் பெற்றோர்களைச் சோதிக்க வேண்டியது அடுத்த பிரச்சினை. இங்குதான் விசித்திரமான நிலை ஏற்படுகிறது. இந்நோய்கள் குழந்தைகளுக்கு வரக்கூடும். ஆனால் பெற்றோர்களைப் பாதிக்காமலும் இருக்கலாம். ஏன்? காரணங்கள் சிக்கலானவை.

பெற்றோர்களைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும்பாலும் பிரச்சினைகள் எழுவதில்லை. ஒரு சில செல்களில் என்சைம் குறைவாகக் காணப்படலாம். உதாரணமாக இரத்தத்தில் உள்ள வெள்ளையணுக்களிலோ, தோலிலுள்ள சில செல்களிலோ என்சைம் குறைவாக இருக்கலாம். நமக்குத் தேவையான ஒரு குறிப்பிட்ட என்சைம் அளவினைத் தீர்மானிக்க அவர்களின் வெள்ளையணுக்கள் அல்லது தோல் செல்களின் மாதிரிகளைப் பெறலாம். இதன் மூலம் நோய் இல்லாத பெற்றோர் பற்றி அறிய முடிகிறது.

எத்தனைக் குழந்தைகளுக்கு நோய் வருகிறது?

அது பரம்பரையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நோயுள்ள பெற்றோர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையின் எதிர்காலம் என்ன என்பதைப் பற்றிக் குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்பே புதிய முறைகள் மூலம் அறியலாம். தாய்க்கோ தந்தைக்கோ அல்லது இருவருக்குமோ நோய்கள் இருக்கின்றன என்று மருத்துவர்கள் முடிவுக்கு வந்தால், தன் கருப்பையில் உள்ள குழந்தையை அவர்கள் சோதனை செய்யலாம். இதற்கு அவர்கள் கருப்பையில் இருக்கும் சிசுவைச் சுற்றியுள்ள திரவத்தில் ஒரு துளி எடுத்துச் சோதனை நடத்துவர். குழந்தைக்குப் பெற்றோரின் நோய்கள் ஏதாவது வருமா என்பதனை இதன் வழியாக அறியலாம். கருப்பையில் வளரும் குழந்தையின் உடலில் இல்லாமல் போகும் செல்களை இந்தத் திரவத்தில் காணலாம். விடுபட்டுப்போன என்சைம் பற்றிச் சோதிக்க இத்தகைய செல்கள் பயன்படுகின்றன.

முக்கியமாகக் கொழுப்பு நோய்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை ஒன்று 'ஃபாப்ரே'; மற்றொன்று 'கௌஷே'. விடுபட்டுப்போன என்சைம்களை மாற்றுவதன் வழியாகக் கொழுப்பு நோயினால் அவதியுறுபவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்பது இப்பொழுது தெளிவாகியுள்ளது.

பெரும்பாலான நோயாளிகளுக்கு மூளையில் எவ்விதச் சேதமும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களது பிரச்சினைகள் முற்றிலும் வேறானவை. 'ஃபாப்ரே' நோயினால் அவதிப்படுவோரின் குடலிலும், மண்ணீரலிலும், எலும்புகளிலும் குறிப்பாகச் சிறுநீரகத்திலும்-கொழுப்புகள் சேருவதுதான் அவர்களுடைய பிரச்சினை. இதனால் அவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன.

குறைவான என்சைமை ஊசி மூலம் செலுத்தி சிகிச்சை செய்ய முடியும் என மிக அண்மையில் கண்டுபிடித்துள்ளனர். எப்படி? குழந்தை பிறந்ததும் வெளியே வரும் நஞ்சு என்ற பிளஸண்டாவின் திசுக்களில் இந்த என்சைம்கள் இருப்பதைக் கண்டு கொண்டனர். பிளஸண்டாவிலிருந்து இந்த என்சைம்கள் பிரிப்பதற்கு முயற்சி செய்தனர். பிளஸண்டாவும் மற்ற திசுக்களைப்போல ஆயிரக்கணக்கான புரதங்களை உடையதுதான். இந்தஇரண்டு நோய்களுக்கும் தேவையான குறிப்பிட்ட என்சைம்களை அதிலிருந்து பிரித்தெடுக்க கால தாமதம் ஆகிறது. அது அவ்வளவு எளிய பணியும் அல்ல. ஆனால், அந்த என்சைம்களை முதலில் ஃபாப்ரே நோயாளிகளுக்கு ஊசி மூலம் செலுத்தி முதல் முயற்சியிலேயே வெற்றி கண்டுள்ளனர், விஞ்ஞானிகள்.

கௌஷே நோயாளிகளுக்கு இந்த என்சைம் மிகச் செம்

மையாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. அது குடலில் சேர்ந்துள்ள கொழுப்பை அப்புறப்படுத்துகிறது. ஒரே ஒரு ஊசியே பெருமளவு கொழுப்பினை நீக்கிவிடுவது அதன் தனிச் சிறப்பாகும். எனவே, கௌஷே நோயாளிகளுக்கு இந்த என்சைமை ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது அதற்கும் அதிகமான இடைவெளிக்குப் பிறகோ செலுத்தினால்போதும். இதனால் பரம்பரை நோயினைக் குணப்படுத்த, இந்தப் புதிய என்சைம் மாற்றுச் சிகிச்சை முறை மிகவும் ஊக்கம் அளிக்கிறது.

தேவையான அளவு என்சைம்களை உற்பத்தி செய்வதுதான் இனி இருக்கும் மிகப் பெரிய பிரச்சினை. ஓர் ஊசிக்குத் தேவையான என்சைமினைப் பிரித்தெடுக்க பல மாதங்கள் ஆகின்றன. எனினும், குணப்படுத்த இயலாத பரம்பரை நோய்களை, என்சைம் மாற்றுச் சிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்த இயலும் என்னும் உண்மையை விஞ்ஞானிகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர்.

பரம்பரையாக ஏற்படும் எட்டு வகைக் கொழுப்பு நோயினால் வருந்துபவர்களுக்கு, இந்தச் சிகிச்சை முறை கை கொடுக்குமா?

உழவனின் உள்ளத்திலே
புயல் இருக்குமானால்
வயலிலே வளம்
காண முடியாது!
— அண்ணா

கொழுப்பு, மூளை செல்களில் அதிக அளவில் தேங்குவதும் ஒருவகை நோய். ஆராய்ச்சியாளருக்கு இது மிகவும் கடினமான ஒன்று; அறைகூவல் போன்றது. மூளையில் சேர்ந்துள்ள கொழுப்பினை சிகிச்சை செய்வது இன்று சாத்தியமானதல்ல. இரத்தத்தில் செலுத்தப்படும் பொருள்கள் மூளையை அடையாதபடி தடை உள்ளதுதான் இதற்குக் காரணம். எனவே, மூளையில் என்சைம்கள் கொழுப்பை அடைந்து அதனை நீக்க இயலாது.

மூளையில் கொழுப்பு நோய்க்கு 'டேஸாசஸ்' நோய்' என்று பெயர். இது குழந்தைகளைத் தாக்குகிறது. பெரும்பாலும் உயிரைக் குடிக்கும் இந்த நோய்க்கும் சிகிச்சை அளிக்க முயற்சித்ததில், மேலே கூறிய தடுப்பான் அமைப்பு இருப்பதால் அது முட்டுக்கட்டை ஆகியது; வெற்றி கிட்டவில்லை. எனவே, புதிய முறைகளை ஆராய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

புதிய முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்படும்வரை, அத்தகைய நோய் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படலாம் என்று கருதும் பெற்றோர்களுக்கு மருத்துவர்கள் தகுந்த ஆலோசனை அளிக்க வேண்டும். அவர்களை மருத்துவர் நன்கு சோதித்து அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அத்தகைய கொடிய நோய்கள் தோன்றுமா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் தோன்றக் கூடிய அபாயத்தை உணரும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இதனால் ஏற்படக் கூடும்.

வாஷிங்டனுக்கு அருகில் உள்ள அமெரிக்க தேசிய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பணியாற்றுபவர் விஞ்ஞானி, டாக்டர் ரோஸ்கோ பிராடி; என்சைம்களின் முக்கிய பணி குறித்து அவர் இவ்வாறு விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

EDUCATION

IN SCHOOLS AND COLLEGES

PHOTOPHONE

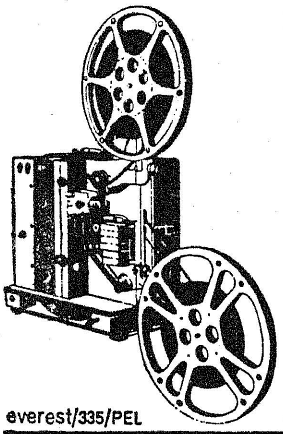

16 mm Sound Projector

makes even difficult subjects

* Simpler to explain
* Easier to understand
* Hard to forget

Films on various subjects readily available from your local sources.

Even a child can operate it!

everest/335/PEL

Authorised dealers for State of Tamil Nadu and Pondicherry :

YOUNG INDIA FILMS,

Shanti Theatre Annexe, 9-C, Mount Road, Madras—600 002

Phone : 85693

வேளாண்மை மறுமலர்ச்சிக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா காட்டிய அரிய வழி!

உலகத்திலே விவசாயத்திலே தேறியிருக்கிற எல்லா நாடுகளையும் விட நம்முடைய நாடு உற்பத்தித் திறனில் கடைசிக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. நீர் வளம் இருக்கலாம்; நிலவளம் இருக்கலாம்; உழைப்பு வளம் இருக்கலாம்; அதைப் பற்றி புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் வண்டிவண்டியாக இருக்கலாம்! ஆனால் விவசாய உற்பத்தியின் அளவை எடுத்துக் கொள்ளும் நேரத்தில், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிற மற்ற நாடுகளைவிட நம்முடைய நாட்டு உற்பத்தியின் அளவு மிகக் குறைவு. நம்மைவிடக் குறைவான நிலம் வைத்துக்கொண்டு — நம்மைவிடக் குறைவான ஆட்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு, பிறநாடுகள் நம்மைவிட அதிக அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து நமக்கே உணவுப் பொருளைக் கடன் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

அமெரிக்க நாட்டில் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேருக்கு மேல் விவசாயத்தில் ஈடுபடவில்லை. நம்முடைய நாட்டில் நூற்றுக்கு எண்பது பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நூற்றுக்குப் பத்துபேர்கூட ஈடுபடாத அமெரிக்க நாட்டிலே — தானும் உணவு உற்பத்தி செய்து உண்டு, நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தருகின்ற அளவிற்கு — அங்கே அமோகமான விளைச்சல் கிடைக்கிறது.

அமெரிக்க உழவன் ஒருவன் உழுது கொண்டிருக்கிறான் என்றால் அவனுக்கு மாத்திரம் அல்ல, அவனுக்கும் உலகத்திலே ஒரு கோடியிலே உள்ளவர்களுக்கும் சேர்த்து அவன் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்! ஆகையினாலே பொதுப்படையான ஓர் உண்மை-எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய உண்மை-உற்பத்தி பெருக்கியாக வேண்டும் என்பது.

புதுமை மலர்கிறது!

உரம் போட்டால் உற்பத்தி பெருகும் என்பதை நாம் இருபது வருடங்களாகச் சொன்னாலும், முதல் பத்து வருடத்தில் யாருமே அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

"உரம் போட்டால் பூமி வெந்து விடும்; உரம் போட்டால் சத்துக் குறைந்துவிடும். உரம் போடச் சொல்லச் சொல்வதே, யாரோ ஒரு உரக் கம்பெனியாரிடத்திலே கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டு பேசுகிற பேச்சு" என்றெல்லாம் ஒரு பத்து வருடங்கள் நாம் காலத்தை ஓட்டிவிட்டோம். ஆனால் இப்பொழுது இருபது வருடங்களாக சொல்லப்பட்டு வந்த உண்மைகளில், மிகப் பெரும்பாலான அளவிற்கு அந்த உண்மைகள் மக்களாலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டன. இனி அதைச் செயல் முறையிலே நடத்துவது எப்படி? அதற்கு அரசு என்ன துணை புரிவது? என்ற முறையிலேதான் அந்தக் கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம்.

ஆகையினால், 20 வருடங்கள் வீணாகிவிட்டன என்ற பொருள் அல்ல. 20 வருடங்களில் நாம் தெரிந்து கொண்டோம்; தெளிவு பெற்றோம்; துணிவு பெற்றோம்; இப்பொழுது செயலிலே ஈடுபட இருக்கிறோம். ஆகையினால் படிப்படியாக நாம் முன்னேறி வருகிறோம் என்பதனை இந்த 20 வருடங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அதைப்போல உற்பத்திப் பெருக்கத்திலேயும் ஆண்டுக்காண்டு நாம் ஓரளவிற்கு வளர்ந்தபடிதான் இருக்கிறோம். உற்பத்திப் பெருக்கமே இல்லை என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை; போதுமான அளவிற்கில்லை; தேவையான அளவிற்கு இல்லை. மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், சரியென்று சொல்லத் தக்க அளவு இல்லை என்றுதான் சொல்லுகிறோமே தவிர, முன்னாலேயே காடுகளாக இருந்த இடங்கள் — கரம்புகளாக இருந்த இடங்கள் — இன்றைய தினம் நிலங்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

முன்னாலே புன்செய்க் காடுகளாக இருந்த நிலங்கள், இன்று நன்செய் நிலங்களாக மாறியிருக்கின்றன. முன்னாலே ஒரு போகமாக இருந்த இடம், இப்போது இருபோகமாக மாறியிருக்கின்றது. முன்னாலே கிடைத்ததை விட, இப்பொழுது அதிக நிலம் கிடைப்பதற்கு வழியிருக்கிறது.

நமது கடமை

வடஆர்க்காடு மாவட்டம் நீர் வளம் அதிகம் உள்ள மாவட்டமல்ல! அதற்கென்று எங்கேயும் மேட்டூர் அணை இல்லை! அதற்குக் காவேரி அன்னையினுடைய கருணை கிடைப்பதில்லை! வறண்ட பிரதேசம்! அப்படிப்பட்ட புன்செய்க் காடுகளே நிரம்பி இருந்த வடஆர்க்காடு மாவட்-

டத்தில், வெறும் கிணறுகளைத் தோண்டி, அதிலே மின்சாரப் பம்பு செட்டுகள் அமைப்பதன் மூலம்-பத்தே வருடத்தில்—முன்னாலே பற்றாக்குறையாக விருந்த அந்த மாவட்டம்—இன்றையத் தினம் உபரி மாவட்டமாகி இருப்பது மட்டும் அல்லாமல், ஒரு நிலத்தினுடைய அளவிலே கிடைக்கிற உற்பத்தியைக் கணக்கெடுத்தால் இரண்டாவதாகவோ, முதலாவதாகவோ அது வந்திருக்கிறது!

விவசாய உற்பத்தி பெருகினால், தமிழகத்தினுடைய உணவு நெருக்கடி பெரும் அளவிற்குத் தீர்க்கப்பட்டு விடும் என்று அமெரிக்கா வரையில் இன்றையத் தினம் அறிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

ஆகையினால், உழவர் பெருமக்களாகிய உங்களுடைய புகழ் பெரிது. புகழ் பெருகப் பெருக பொறுப்பு பெரிதாகி விடும். பொறுப்புக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது பல சங்கடங்கள் வரும். ஒரு சமயம் இந்தத் தலைமுறை முழுவதுமே சங்கடத்திற்கு என்றே பிறந்த தலைமுறை என்றே சொன்னாலும் தவறு இல்லை!

இந்தத் தலைமுறையிலேயே சங்கடங்களை நாம் தாங்கிக் கொண்டால்தான், வருங்காலத் தலைமுறைகள் நம்மை விட நிம்மதியாக வாழ்வதற்கு வழி தேடிக்கொள்ள முடியும். உழவர் பெருங்குடி மக்களாகிய உங்களுக்கு நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை.

விதை செத்துத்தான், பயிர் முளைக்கும்! விதை சாகாமல் பயிர் முளைப்பதில்லை! விதையை அப்படியே நாம் உண்டுவிட்டோமானால், பயிர் கிடையாது! அதைப்போல, உற்பத்தியாகிற செல்வம் அவ்வளவையும் இந்தத் தலைமுறையில் தின்று; தீர்த்துவிடுவதென்றால், அடுத்த தலைமுறைக்கு மிச்சம் ஏதும் இருக்காது!

ஆகையால்தான் நாம் உழைக்கிற உழைப்பு, நம்முடைய நல்வாழ்வுக்கு மட்டும் அல்ல! வருங்காலத் தலைமுறைக்காகவும் நாம் உழைக்கிறோம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்ப்போமேயானால், வழி வழி வருகின்ற தலைமுறைகளுக்காக நாம் இந்தத் தலைமுறையில் சில சங்கடங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தேசியக் கடமையாக ஒவ்வொருவரும் கருத வேண்டும் என்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசிப்பிணி மருத்துவர்

பசியைப் 'பிணி' என்று சொன்னவர்களே தமிழர்கள் தான்! மற்ற பிணிகளைப்போல, பசி என்பது ஒரு பிணி என்று சொல்லி, சங்க இலக்கியத்திலே வள்ளல்களை ''பசிப்பிணி மருத்துவர்'' என்றே அழைத்திருக்கிறார்கள். வள்ளல்களுக்கு, ''வள்ளல்கள்'' என்று பெயர் இடுவது மட்டும் அல்லாமல், ''பசிப் பிணி மருத்துவர்'' ''பசி என்ற நோயைத் தீர்க்கின்ற மருந்து கொடுக்கின்றவர்'' என்றும் அழைத்திருக்கிறார்கள்!

பசிப்பிணி தீர்க்கின்ற மருத்துவர்களாக உங்களைக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். மருத்துவர்களுக்குச் சலிப்பிருக்கலாம்! களைப்பிருக்கலாம்! கட்டணம் போதுமானதாக இல்லை என்ற கவலை இருக்கலாம். ஆனால் இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட பசிப்பிணியைத் தீர்த்தோம் என்ற தெம்பு இருக்கிறதே அதற்கு நிகர் எதுவும் ஆகாது!

பொற்காலம் எப்போது வரும் ?

இன்னும் ஒரு 10 வருடம், 15 வருடத்திற்குப் பிறகு நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் இவர் என்றோ, இந்த நிலத்திலே உழுகின்றவன் இவன் என்றோ, பேதம் பிரித்துக் காட்ட முடியாத அளவுக்கு நில உடைமையாளர்கள், அவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் 'எம்.ஏ.' படித்தாலும், 'பி.ஏ.' படித்தாலும, 'பி.எஸ்.சி.' படித்தாலும், 'பி. காம்.' படித்தாலும் டிராக்டர்களை ஓட்டிக்கொண்டு தங்கள் நிலங்களைத் தாங்களே உழுகின்ற காலந்தான் நம்முடைய நாட்டின் பொற்காலமாக இருக்கும்!

மிராசுதார் என்றால் நிலத்துக்கு உடைமையாளர். அந்த உடைமையாளர்களாக இருப்பதற்கு அந்தஸ்து என்னவென்றால், உழைக்காமலே இருப்பதுதான் என்ற பழைய மரபு நிச்சயமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதை அழித்து விட்டோம் என்று சொல்வதைவிட அது தன்னாலேயே அழித்துகொண்டு வருகிறது எனலாம்!

உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பது எப்படி ?

இனி, எந்த அளவுக்குத் தங்களிடத்தில் நிலம் இருந்தால் நேரிடையாகப் பார்க்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் பாதுகாப்புக்கும் நல்லது; பயிர் வளர்ச்சிக்கும் நல்லது; குடும்பத்திற்கும் நல்லது; நாட்டுக்கும் நல்லது! ஏராளமான அளவிற்கு நிலம் இருப்பது ஒரு காலத்தில் அந்தஸ்துக்கு அறிகுறி! ஏராளமான நிலம் இப்போது இருப்பது வாழ்க்கையினுடைய ஆபத்துக்கு அறிகுறி!

ஆகையினால், கட்டுக்கடங்கிய அளவிற்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதிலே உழுவதற்கென்றே ஒருவன் பிறந்தான் என்று கருதாமல், நம்முடைய நிலம் என்று நாம் உழ வேண்டும். நம்முடைய நிலம்; அதை நாம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வு நிலஉடைமையாளர்களுக்கு வர வேண்டும். இன்று நில உடைமையாளர்களாக இல்லாமல் இருக்கின்ற விவசாயக் கூலிகளுக்கெல்லாம், நிலம் கிடைக்கின்ற ஒரு திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுகிற பொழுது அவர்களும் உடைமையாளர்களாக ஆகின்ற காலம் வந்து உடைமையாளர்கள், உழைப்பாளர்கள் என்ற இரண்டு வர்க்கம் இல்லாமல், உடைமைக்கும் சொந்தக்காரர்கள், உழைப்புக்கும் சொந்தக்காரர்கள் என்ற நிலை மலர வேண்டும்! அது இன்று பேசி, நாளை தீர்ந்து விடுகின்ற பிரச்னை அல்ல! ஆனால் இப்பொழுது நமக்கு இருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்னை, 'நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச்

மசயது இருக்கிறோமா?' என்பதுதான்!

நாம் என்று குறிப்பிட்ட நேரத்தில், நிலத்துக்கு உடமையாளர்கள், அதிலே பாடுபடுகின்ற விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள், அவர்களுக்குப் பொறுப்பாக விவசாயத்திற்குத் தேவையான வசதிகளைத் தேடிக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ள அரசு ஆகிய இத்தனையும் சேர்ந்ததுதான் நாம் என்பது!

இதிலே மழையையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்! ஆனால் அது எந்த அரசுக்கும் கட்டுப்பட்டதல்ல! ஆகையினால், தற்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் தனிக்கவனம் செலுத்தி அக்கறைக் காட்டு வீர்களேயானால், உணவு நெருக்கடியை நாம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்!

நமக்கு ஏற்ற நல்லமுறை எது?

அமெரிக்காவிலே மிகக் குறைந்த அளவு உள்ளவர்கள், உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு நிறைந்த செல்வத்தை விவசாயத்திலே பெற்றுக்கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய உழவு எந்திர முறையில் அமைந்திருக்கின்ற எந்திர மயமாக்கப்பட்ட தன்மையாகும்!

மண்வளம் நம்முடைய நாட்டில் உள்ளதைவிட சில இடங்களில் அங்கு அதிகத் தரம் உள்ளதாக இருந்தாலும், பொதுவாக நம்முடைய நாட்டிலே மண்வளம் குறைந்தது என்று யாரும் சொல்வதற்கு இல்லை! ஆனாலும் ஒரு ஏக்கரில் நமக்குக் கிடைக்கின்ற விளைச்சலை விடப் பல மடங்கு அதிகமான அளவு விளைச்சல் அமெரிக்க நாட்டிலே கிடைக்கிறது! அதற்காக அவர்கள் அந்த நிலத்தை வளப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்!

உரத்தைத் தாராளமான முறையில் அவர்கள் பயன்படுத்துவதன் மூலம்-நல்ல விதைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் - சிறந்த பாசன முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் - நிறைந்த வெற்றியை கண்டு கொண்டு வருகிறார்கள்! ஆனாலும், அமெரிக்காவிலே கையாளுகின்ற பெரிய பண்ணைகள் நம்முடைய நாட்டுக்கு உகந்தவை அல்ல என்பதையும் நாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்கக்கூடாது.

அமெரிக்காவிலே மக்கள் தொகை குறைவாக இருப்பதால், அங்கு அவர்கள் பெரிய, பெரிய பண்ணைகளை முழுவதும் எந்திர மயமாக்கி இருவர், மூவர் பெரிய பண்ணைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளுகின்ற நிலைமை அங்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது!

நான் அமெரிக்காவில் 'கான்சாஸ்' என்ற ராஜ்யத்திலே 900 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள ஒரு விவசாயப் பண்ணையை பார்த்தேன். 900 ஏக்கர் பரப்புள்ள விவசாயப் பண்ணையைத் தகப்பன், மகன் ஆகிய இருவர் மட்டுமே பார்த்துக் கொள்கிறார்கள்! வேறு அவர்களுக்கு உதவிக்கு எந்த விதமான கூலியாட்களையும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. எந்திரத்தை பெருமளவிற்குப் பயன்படுத்தி, 900 ஏக்கர் நிலத்தையும் அவர்கள் பயன்படுத்தி, நல்ல முறையிலே பலனும் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள்! ஆனால் நம் நாட்டில் மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நாம் அந்த விதமான பண்ணைகளை அமைக்க முடியாது!

நமக்கு வழிகாட்டத்தக்க நிலையில் ஜப்பான் நாட்டு உழவு முறை இருப்பதைப் பார்த்து நான் பெரிதும் பாடம் பெற்றேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்! அங்கே இருப்பவை பெரிய பெரிய பண்ணைகள் அல்ல! நம்முடைய நாட்டைப் போலவே சிறிய அளவுள்ள நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு, மிக அக்கறையோடு பாடுபடுவதாலே நிறைந்த பலனைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள்!

முக்கியமாக ஜப்பான் நாட்டில் ஒருவன் தானே இயக்கிக் கொண்டு செல்லத்தக்க எந்திரக் கலப்பையை (பவர் டில்லர்) அதிக அளவிற்கு அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் அது வேகமாகப் பரவ வேண்டும் என்று நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

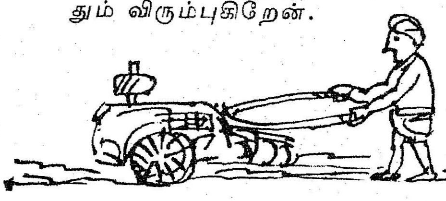

மறுமலர்ச்சிக்கு வழி

'பவர் டில்லர்'களை ஜப்பான் நாட்டில் பயன்படுத்துவதினாலே—விவசாயத்தை மிகத் தரம் குறைந்த ஒரு தொழில் என்று கருதாமல், எந்திரத்தோடு தொடர்பு கொண்ட ஒரு தொழில் என்று கருதி— படித்த இளைஞர்கள் எல்லாம் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்!

நம்முடைய நாட்டிலே பல இடத்திலே இருப்பதைப்போல நிலத்தையே கண்ணால் பார்க்காத நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஜப்பான் நாட்டில் இல்லை! நிலத்திலேயே அவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள்! நிலத்திற்குப் பக்கத்திலேயே வீடு அமைத்துக் கொண்டு கண்ணும் கருத்துமாக அவர்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்!

நம்முடைய நாட்டிலேயும் அதைப் போல நிலத்தின் அருகிலேயே குடியிருந்து கொண்டு அதைக் கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்து, 'பவர் டில்லர்' போன்ற எந்திர வசதிகளைப் பெற்று, நல்ல முறையில் உரத்தையும் பயன்படுத்துவோமானால், ஜப்பான் நாடு முன்னேறியிருப்பதைப் போல நம்முடைய நாடும் முன்னேற முடியும்!

நம்முடைய நாட்டில் உள்ள மிகப் பெரிய ஒரு குறை, நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் வளம் மிகக் குறைவு என்பது தான்! இந்தக் குறை வானத் தண்ணீர் வளத்தையும் நாம் பாழ்படுத்தி விடுவது மிக அதிகமாகயிருக்கிறது!

மற்றபடி நம்முடைய நாட்டில் விவசாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற புதிய விழிப்பு அதன் மூலமாக கிடைத்துக் கொண்டு வருகின்ற பெரிய வெற்றிகள் இவைகளையெல்லாம் உறுதிப்படுத்துகின்ற வகையில் இன்று தரிசாகக் கிடக்கின்ற—வளம் நிறைந்திருந்தும் பயன்படுத்தாமல் இருக்கின்ற-பண்ணைகள் ஏராளமான முறையில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அதற்குப் பொதுமக்களுடைய பேராதரவும், விவசாயத்திலே அக்கறை கொண்டுள்ளவர்களுடைய நல்ல உழைப்பும், சீரணித் தொண்டர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நிரம்ப தேவை என்பதனை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய நன்றியறிதலைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[அமெரிக்கா சென்றுவந்தபின், முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வானொலியில் ஆற்றிய உரையில் இருந்து தொகுக்கப்பட்டது.]

மறவாதீர்கள்:

உங்கள் மகள் ஒருநாள்

மணமகளாக அமர வேண்டியவள்!

திருமணம் என்றாலே-அதுவும் உங்களது மகளின் திருமணம் என்றால்—செலவுதான். அதற்கென இன்றே சேமிக்கத் துவங்கினால் எதிர்காலத்தில் எந்த செலவையும் சமாளிக்க இயலும். உங்கள் சேமிப்புத் தொகை உங்களுக்கு தக்க சமயத்தில் கைகொடுத்துதவும்.

பல சிறப்பு அம்சங்களுடன் உங்களுக்கென இரு சேமிப்பு திட்டங்களை நாங்கள் வழங்குகின்றோம். மாதச் சேமிப்புத் திட்டத்தின்படி ரூ. 20,000/- வரை டிபாசிட்டுகள் வரி விதிப்பின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ரெக்கரிங் டிபாசிட் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சிறப்புச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது—இதன் கீழ் கணக்குத் துவக்கியவர்கள் திடீரென மரணமடைந்தால் 5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைக்கவேண்டிய தொகை முழுதும் உடனடியாக அவர்களது வாரிசுகளுக்குக் கிடைக்கும். இந்த இரு திட்டங்களுக்கும் உங்களது சேமிப்புத் தொகையை உங்களது சம்பளப் பட்டியல் மூலம் மாதாமாதம் பிடித்துக்கொள்ள செய்யலாம். தற்போது அஞ்சலக சேமிப்புகளுக்கு அதிக வட்டி அளிக்கப்படுகிறது. அஞ்சலக காலவரை வைப்புத் திட்டங்களுக்கு 10% வட்டி அளிக்கப்படுகிறது.

இதோ சில முக்கிய விவரங்கள்

	மாதம் செலுத்தும் தொகை	5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைப்பது	10 ஆண்டு இறுதியில் கிடைப்பது
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
ரெக்கரிங் டிபாசிட்	5/-	375/-	...
	10/-	750/-	...
வளரும் மாதச் சேமிப்பு	5/-	...	825/-
	10/-	...	1,650/-

இயக்குநர், சிறு சேமிப்புத் துறை, தமிழ் நாடு அரசு, சென்னை-600 002

எளியோர் நலம்பெற, ஏற்றதொரு திட்டம்!

கால் உடைப்போர்-கைவண்டி இழுப்போர்-சீறி வரும் கடல் அலையைத் தாண்டிச் சென்று ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கும் மீனவர்கள் - தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள்தான் குடிசைகளில் வாழ்பவர்கள். இல்லை! இல்லை ! ! ஒரு காலத்தில் குடிசைகளில் வாழ்ந்தவர்கள்! இன்று கோபுரம் போன்ற வீடுகளின் சொந்தக்காரர்கள். புயலுக்கும், மழைக்கும், நெருப்புக்கும் ஓட்டைக் குடிசையில் அஞ்சி அஞ்சி வாழ்ந்தார்கள். இன்று உல்லாசமாய் வாழப் பாதுகாப்பான வீடு கிடைத்துள்ளது. இவர்களோ அன்றாடக் கூலிகள்! சொந்தமாய் வீடுகட்ட ஏது நிதி?

எழில்மிகு சென்னை மாநகரின் மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் குடிசைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர். இங்கேதான் எத்தனை ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருந்தன! மிகக் குறைந்த வருமானம் கொண்ட-மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட-கதியற்ற மக்கள் இங்கே வாழ்கிறார்கள்! தாய்ப்பாலின்றித் தவிக்கின்ற தாய்கள்-சத்துணவின்றி மெலிந்திடும் குழந்தைகள் - சக்தியில்லாக் கர்ப்பிணிகள் இவர்கள் யாவரையும் இந்தக் குடிசைப் பகுதிகளில் காணலாம். இவர்கள் எல்லோரும் வாழ வசதியான வீடு வேண்டாமா? நலிந்திடும் உடலுக்கும் ஊட்டச்சத்துக் கொடுத்துதவ வேண்டாமா? இந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் நல்ல பதிலையும், பலனையும் தருவதுதான் தமிழ்நாடு அரசு!

'தமிழ்நாடு அரசு தான் நடந்துவந்த பாதையில் பார்வையைச் செலுத்தியது. சென்னை நகரிலிருந்த 1,202 குடிசைப் பகுதிகளையும் மாற்றி மாடிவீடுகளாக அமைப்பது என்று முடிவு செய்து, 1970 ஆம் ஆண்டு குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்தனர். ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் குடிசைகள் யாவும் மாற்றப்பட்டு மாடி வீடுகளைக் கட்டி வழங்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அடுக்குமாடி வீடுகளில் குடியமர்த்திச் சுயதேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகப் பல்வேறு பணி நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புடன் . குடியிருப்போர் நலநிதியையும் ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளது.

தங்குவதற்கு எல்லாவித வசதிகளும் நிறைந்தவாறு குடிசை மாற்று வாரியத்தால் வீடுகள் கட்டப்பட்டு, குடியமர்த்தப்பட்டு வருகிறார்கள். சென்னை நகரில் இதுவரை 20,506 குடியிருப்புக்கள் கட்டப்பட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளன. கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள மற்றும் முடிவு பெறும் தறுவாயிலுள்ள வீடுகள் 4,754 ஆகும். குடியிருப்புகள் அமைக்க இதுவரை செலவான தொகை ரூ. 27.16 கோடி ஆகும்.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தனித்தனியே தண்ணீர்க் குழாய் உள்ளது. மின்சார விளக்குகள் போடுவதற்கும் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது. வீட்டு வாடகை ரூ. 40/- என மதிப்பிடப்பட்டிருந்த போதிலும் அரசு சலுகை அளித்துள்ளதால் மாதம் ரூ. 15/- மட்டுமே வாடகையாகச் செலுத்துகின்றனர்.

ஒவ்வொரு குடிசை மாற்றுப் பகுதியிலும் உயர்மட்ட நீர்த் தேக்கத்தொட்டிகள் அமைத்து மாநகராட்சித் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது; அல்லது கிணறுகள் அமைத்துத் தண்ணீர் வழங்கப் படுகிறது. வீட்டுப் பிராணிகளை வளர்க்க தனிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அழகான குழந்தைகள் காப்பகம், ஆரம்பப் பள்ளி, சமூக நிலையங்கள், விளையாட்டு மைதானம், மருத்துவமனை (Clinics), வியாபார நிலையம் யாவும் இங்கே உண்டு. குடிசைகள் யாவும் எல்லா வசதிகளும் கொண்ட மாடி வீடுகளாக் கப்பட்டுவிட்டன. எஞ்சிய பகுதிகளின் பணி தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

ஆரோக்கியமாய் வாழ, சத்தான உணவுகளை வழங்கிடவும் வாரியம் வகை செய்துள்ளது. குடிசைவாழ் பகுதிமக்கள் உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்டுள்ளனர். பெண்கள் வீட்டு வேலையாட்களாகவும், வீடு கட்டும் பகுதிகளில் சித்தாட்களாகவும் பணியாற்றுகிறார்கள். 1965-ஆம் ஆண்டின் கணக்கின்படி 77 சதவிகிதக் குடிசைப்பகுதி குடும்பங்களின் மாத வருமானம் ரூ. 150-க்கும் குறைவாக உள்ளதென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு எல்லா இனத்தவரும் வசிக்கிறார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் இந்துக்கள். இதில் 36 சதவிகிதத்தினர் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நல்வாழ்வுப் பலன் ஆகியவற்றில் இவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

தமிழ்நாடு அரசு நகரிலுள்ள குடிசைப்பகுதிகளில் சிறப்புச் சத்துணவு வழங்கும் திட்டத்தையும் மேற்கொண்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் கருவுற்ற பெண்கள், தாய்ப்பாலின்றித் தவிக்கும் தாய்கள், பள்ளிப் பாலர்கள், ஆகியவர்களுக்கு இலவசமாகச் சத்துணவுகளை ஆண்டில் 300 நாட்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்கிறது.

தமிழ்நாடு அரசு சமூகநலத் துறை, சமூகநல நிறுவனங்கள் மற்றும் அமெரிக்கக் கூட்டுறவு நிவாரணம் (Co-operatives for American Relief Every Where) ஆகியவற்றின் சீரிய ஒத்துழைப்புடன் சத்துணவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. உழைப்பையே நம்பியிருக்கிற மக்களின் உடல் நலம் இன்றியமையாதது. குழந்தைகளின் எதிர்காலம் ஆரோக்கியமிழந்து பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது. எனவே, சத்துணவுத் திட்டம் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது.

ஊட்டச்சத்துப் போதாமையை எதிர்த்துப் போரிடச் சத்துணவு வழங்குவதுமட்டும்

போதாது. இத்திட்டத்தின் முழுப்பயனையும் அடையச் சத்துணவுக் கல்வித் திட்டத்தைப் போதிப்பதும் அவசியமாகிறது. சென்னையில் இத்திட்டம் 12 குடிசைப் பகுதிகளில் 6,323 குடும்பங்கள், 32,558 மக்களுக்கு முன்னுதாரணமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

சென்னை கிறித்துவ சமூக நிறுவனங்கள், குடிசைமாற்று வாரியம், குடியிருப்போர் நலக் குழு (New Residents Welfare Trust) ஆகியவை இணைந்து நகர்ப்புற சமூகப் பணியைத் தீவிரமாகச் செய்து வருகிறது. குடிசைமாற்று அளவில் பயிற்சி பெற்ற 14 குடியிருப்போர் நல அலுவலர்களை நியமித்துள்ளது (Residents Welfare Officers) மேலும் ஒரு தலைமை நிருவாக அலுவலரையும் நியமித்துள்ளது.

எல்லாத் திட்டப்பகுதிகளிலும் சமூக நலப்பணிகளை இவர்கள் கவனமாகச் செய்து வருகிறார்கள். மேலும் ஒரு மருத்துவ அலுவலர், சமூகநலப்பணிப் பெண் மற்றும் 10 நல்வாழ்வுப் பெண்கள் நியமிக்கப்பட்டு; குழந்தைகள், குடும்பநலப் பணிகளை இவர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள். தாய்மார்கள் குழு அமைத்தல், சீரான குடும்பத்திற்கான பயிற்சி அளித்தல், தையல், தோல்பை - தைத்தல் ஆகிய பயிற்சியளித்துக் கூடுதல் வருமானத்திற்கு வகை செய்தல் ஆகிய பணிகளையும் செய்து வருகிறார்கள்.

சத்துணவுக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் எடுக்கப்பட்ட கணக்கில், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களிடத்தில் சத்துணவு பற்றி அறியாமையே மிகுந்து உள்ளதெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் நோக்கம் சத்துணவுபற்றித் தெரிந்து கொள்ளச் செய்வது மட்டுமல்ல; உணவுப் பழக்கத்தையே மாற்றுவதாகும். ஆரோக்கியம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கே ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. சத்துணவு—சுத்தம்— சுகாதாரத்தைக் கடைப்பிடிக்க வழிகாட்டப்படுகிறது.

கருவுற்ற தாய் தினமும் உணவில் காய், கனிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து மருத்துவரிடம் உடற்பரிசோதனை செய்து கொள்வதும் மிகவும் அவசியம். வளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளுக்கு 6 மாதத்திலிருந்து திட உணவு (Solid food) கொடுக்க வேண்டும்; குழந்தைகளுக்குக் காய்ச்சல், வயிற்றுக் கோளாறு ஆகிய நேரத்தில் பசியால் வாடவிடக்கூடாது. வீடு, சுற்றுப்புறம், குழந்தைகளைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். உணவு, குடிநீர் ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பாய் மூடி வைக்க வேண்டும். இவை யாவும் குடிசைப் பகுதிகளில் வலியுறுத்திச் சொல்லி, வழிகாட்டப்படுகிறது.

கல்வி விஸ்தரிப்பாளர்கள் (Extension Educators) குடிசைப் பகுதி வீடுகளுக்கு நேரில் சென்று சத்துணவு பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கல்வி விஸ்தரிப்பாளர் 15 நாட்களில் 48 வீடுகள் பார்வையிட்டு விளக்கமளிக்கிறார். மேலும் மூன்று போதனைக் கூட்டங்கள் நடத்துகிறார். ஒவ்வொரு திட்டப்பகுதியிலும் மாதம் ஒருமுறை படக்காட்சி (Film Show) காட்டப்படுகிறது. மேலும் சத்துணவுபற்றிச் சுவரொட்டிகள் மூலமும் விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது.

குடிசை வாழ்ந்தோர் அடுக்கு மாடி வீடு பெற்றனர்! நலிந்தோர் ஆரோக்கியம் பெறுகின்றனர்! ''ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்கின்றேன்'' என்று மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களின் எண்ணத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது தமிழ் நாடு அரசு !

''எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்
உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு''

—ம. அரி

அண்ணா மொழி

''சங்கீதம் என்ன சார் பிரமாதம்? சாரீரம் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்க வேண்டும்! சுருதியுடன் சேர்ந்து பாடவேண்டும். தாளம் தவறக்கூடாது. இவ்வளவு தானே!'' என்று சொல்வதுண்டு. பாட ஆரம்பிக்கும் போதுதானே தெரிகிறது. சாரீரம் வித்வானுடன் ஒத்துழைக்க மறுப்பதும், சுருதியுடன் அவர் மல்லுக்கு நிற்பதும், தாளம் அவருக்குச் செய்யும் துரோகமும்! அது போலத்தான் சமத்துவம், சமதர்மம் போன்ற இலட்சியங்களைப் பேசுவது சுலபம். சாதிப்பது கடினம்.

இரவு மதுரமாயிருந்த பால், காலையிலே திரிந்து விட்டால், சாக்கடைச் சேருகிறது. மாலையிலே, மாளிகைகளிலே மனோகரிகளின் கூந்தலுடன் கொஞ்சிய மலர், காலையிலே, கசங்கியதும் வீசி எறியப்படுகிறது... குப்பையிலே! பொருட்கள் மட்டுமல்ல, எண்ணங்கள், ஏற்பாடுகள், முறைகள், நீதிகள் எனும் எவையும் அப்படித்தான். காலத்துக்கு ஏற்றதாக, நடைமுறைக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

கனியும் அழுகுவது காண்கிறோம் அந்த அழுகிய பழத்திலே பிறகு புழு நெளியவும் காண்கிறோம். 'மதுரம் தரும் பழமாயிற்றே, மாங்கனியாயிற்றே. நமது தோட்டத்திலே கிடைத்த தாயிற்றே, இதிலே நெளிவது புழுவாக இருக்க முடியாது; பழத்திலே சுவை இருக்கும்; புழு எப்படி இருக்க முடியும்? என்று யாராவது வாதாடுவார்களா? பழம் அழுகுவது போல்; மலர் கசங்கி மணத்தை இழந்து, பிறகு கெட்டவாடை கொள்ளுவது போல; தழை சருகு ஆவது போல; பலப்பல தத்துவங்களும், ஏற்பாடுகளும் காலச் சிறையிலே கிடந்து கிடந்து கெடுவதும், பல கேடுகளை உற்பத்தி செய்வதும், இயற்கையாக ஏற்படும் ஒரு நிகழ்ச்சி. இதனை உணர மறுப்பது உலகை அறியாதார் போக்கு.

வரலாற்றில் மைல் கல்

இரா. நாகசாமி

நெடுஞ்சாலையில் செல்லும் பொழுது அடுத்த ஊர் எவ்வளவு தொலைவில் இருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ள இக்காலத்தில் சாலையில் மைல் கற்கள் நடப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். ஊர் நெருங்கும்போது அவ்வூரின் பெயர் என்ன என்று அறியவும் பெயர்ப் பலகை உள்ளது. இவ்வாறு சாலைகளில் பெயர்ப் பலகைகளையும், மைல் கற்களையும் நடுவது எப்பொழுது தோன்றியது? ஆங்கிலேயர்கள் வந்த பின்னர் அவர்கள்தாம் இதை நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்களா? என்ற வினாக்கள் நமக்கு எழத்தான் செய்கின்றன. ஆங்கிலேயர் வருவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கும் முன்னரே இம்மரபு தமிழகத்தில்இருந்திருக்கிறது என்பதை, அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மைல் கற்கள் காட்டுகின்றன. இவற்றைத்தமிழ்நாடு அரசு, தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை கண்டுபிடித்துள்ளது.

ஒன்று தருமபுரிக்கு அருகில் உள்ளது. மற்றொன்று திருவண்ணாமலையில் உள்ளது. தருமபுரிக்கு அருகில் இருப்பது ஒரு மைல்கல். இதில் 14-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் எழுத்தில் **''அதியமான் பெரு வழி நாவற் தாவளத்துக்குக் காதம் 29''** என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதன்கீழ் இரண்டு பெரிய துளைகளும், ஒன்பது சிறிய துளைகளும் இடப்பட்டுள்ளன. இவை 29 என்பதைக் குறிக்கின்றன. இன்றைய தருமபுரியின் பண்டையப் பெயர் தகடூர் என்பதாம். தகடூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அதிகைமான் நெடுமான் அஞ்சியும், அவன் வழிவந்தவர்களும் ஆண்டிருக்கிறார்கள். 13-ஆம் நூற்றாண்டிலும் இவ்வழிவந்தவர்கள் குறுநில மன்னர்களாக ஆண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வதிகைமான் பெயர் கொண்டு ஒரு பெருவழி இருந்திருக்கிறது. இம்மைல் கல் தகடூருக்கு மிகவும் அருகில் உள்ளது. தகடூரிலிருந்து வெளியே செல்லும் முக்கியப் பெருவழிக்கு அப்பொழுது **அதிகைமான் பெரு வழி** எனப் பெயர் இருந்திருக்கிறது. நாவற்தாவளம் என்ற ஊர் தகடூரிலிருந்து 29 காதத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதையே அக்கல் இவ்வாறு குறிக்கிறது. இதிலிருந்து 14-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே நெடுஞ்சாலைகளில் கல்நட்டு, தூரத்தைக் குறிக்கும் மரபு தமிழகத்தில் இருந்தது என்பது தெளிவு.

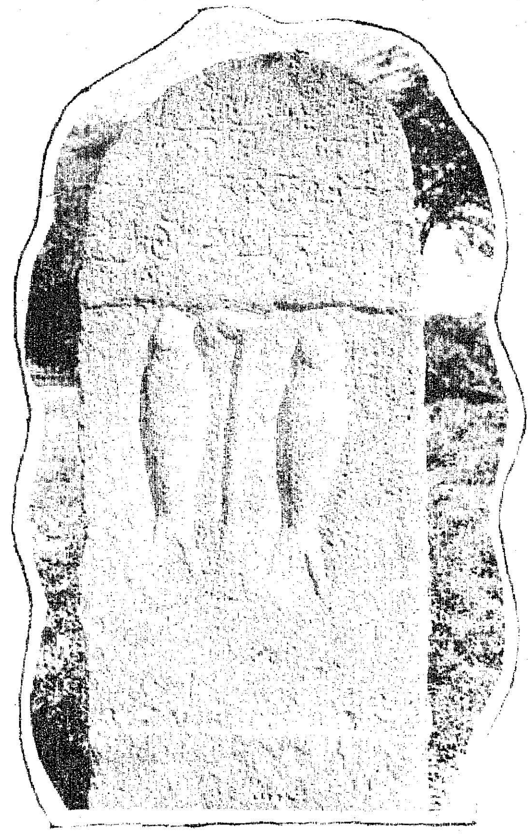

திருவண்ணாமலையில் மலையைச் சுற்றிவரும் பாதையில் மற்றொரு கல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் தற்கால மைல்கல் போலவே உள்ளது. இதில், மேலே **''ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ விக்ரமபாண்டியன் திருவீதி நாலாம் வகுப்பு''** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. 3 கிலோ மீட்டர் கடந்து சாலையின் இரு மருங்கும் சாலைக்குப் பக்கத்துக்கு ஒன்றாக இதேபோல் மற்றொரு கல் உள்ளது. அதில் **''ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ விக்ரமபாண்டியன் திருவீதி ஆறும் வகுப்பு''** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் கீழே பாண்டிய இலச்சினையான இரு கயல்களும் நடுவில் செண்டும் காணப்படுகின்றன. இது 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியை விக்ரம பாண்டியன் என்ற பாண்டிய மன்னன் ஆண்டிருக்கிறான். அவன் திருவண்ணாமலையைச் சுற்றிலும் திருவீதியை அமைத்திருக்கிறான். சுமார் 700 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே அமைக்கப்பட்ட சாலை இன்றும் இருக்கிறது. அச்சாலையில் அன்று நடப்பட்ட கற்கள் இன்றும் உள்ளது கண்டு மகிழலாம். அவ்வீதியைப்பலபகுதிகளாகப் பிரித்து முதலாம் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு என ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் கல் பதித்திருக்கிறார்கள். அரச இலச்சினையோடு, வீதியின் பெயரும் வகுப்பும் பொறிக்கப்பட்ட கற்கள் அவை.

வீதிகளுக்கும், நெடுஞ்சாலைகளுக்கும் பெயர் வைக்கும் வழக்கம் சங்க காலந்தொட்டே தமிழகத்தில் உண்டு. அவை தெய்வங்களின் பெயராலும், அரசனின் பெயராலும் அமைக்கப்படுவது கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகிறது. செம்பியன்மாதேவி சேரி, கண்டராதித்தன் வதி, திரிபுவனமாதேவி பேரங்காடி முதலியன கல்வெட்டுக்கூறும் செய்திகள். ஆனால் இவற்றைக் குறிக்கும் பெயர்ப் பலகை அல்லது கல் நடப்பட்டிருந்ததா என்பது பற்றி நமக்கு இதுகாறும் தெரியாது. இப்பொழுது தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை கண்டுபிடித்துள்ள இக் கற்கள் பெயர் பொறித்த மைல்கற்களும், பெயர்ப் பலகைகளும் நடும் மரபு தொன்று தொட்டே தமிழகத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட மரபு எனப் புலப்படுத்துகின்றன. நெடுஞ்சாலை, சாலைத் துறைகள் பண்டைய தமிழகத்தில் எவ்வளவு சீராகச் செயலாற்றின என்பதற்கு இவை எடுத்துக்காட்டுகள். இந்திய வரலாற்றிலேயே இதுகாறும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் இவையே தொன்மையானவை.

உணவு தந்தாய் அண்ணா!

பொருளொன்றை இழந்துபின்னர் மீண்டும் பெற்றால்
பூரிப்பு (இ) ரட்டித்தல் உலகி யற்கை,
அருளொன்றும் ஆட்சியொன்றை அமைத்துக் காட்டி
அன்புவழி அறநெறிகள் அனைத்துந் தந்தாய்!
இருளார்ந்த கருஞ்சிறைக்குள் தனிவி டுத்தே,
எம்மண்ணா, யாமேங்க நீம றைந்தாய்!
மருளார்ந்த சூழலிலே மயக்கந் தீர்க்க
வானொளிரும் சுடர்க்கீற்றைக் கண்டு (உ) வந்தோம்

நம்பிக்கை தருமாமே துருவ விண்மீன்
நடுக்கடலில் தவிப்போர்க்கு வழியைச் சொல்லி?
தம்பியரின் படைவரிசை பெருத்த தேனும்
தக்காரை உட்கார வைத்துச் சென்றாய்!
வெம்பியோர்கள் மகிழ்வுற்றுத் தென்பு கொள்ள—
விழமாட்டோம்; எழுவோம்என் றச்சம் நீங்க—
அம்புலியாய், வெம்புலியாய், ஆளுக் கேற்ப
அடியொற்றி நின்துணையால் நடக்கின் றாரே!

"எரிப்பதற்குச் சுடுகாட்டை நோக்கி ஓர்நாள்
எம்முடலம் செல்லுகின்ற வரைக்கும் நாட்டை
அரிப்பதான வறுமையெனும் கரையான் புற்றை
அழிப்பதற்குப் போராடிப் பார்ப்போம்! ஏழை
சிரிப்பதற்கும் செழிப்பதற்கும் ஏற்ற தான
செயல்களிலே முயல்வதற்குத் தயங்கோம்!" என்றே
நரிப்புதரைக் களைந்தெறிந்து, பாம்பு கொன்று,
நாட்டையுண்மை நாடாக்கி நீதான் தந்தாய்!

வழிகாட்டி ஒளிகாட்டும் விளக்குத் தூணாய்
வாழ்ந்தவரை இருந்தாயென் றுரைக்க மாட்டேன்!
பழிகூட்டி இழிவுரைக்கும் பாத கர்க்கும்
பாலிக்கும் பேரருளின் சுரங்கம் உன்றன்
விழிகாட்டும் மொழியேற்று நடப்ப தாலே
மேதினிக்கே எடுத்துக்காட் டானோம் நாங்கள்!
எழில்கூட்டும் நின்கருத்து மணத்தால் இங்கே
எத்துறையும் கமழ்கின்ற காட்சி கண்டோம்!

நடப்பதெல்லாம் நல்லாட்சி; உன்சொல் லாட்சி;
நன்மைகளோ கோடிகோடி அடுக்க டுக்காய்!
கடப்பதெல்லாம் வெறுப்பாறு; பொறுமைக் கால்வாய்!
கடமைக்கே முதலிடத்தை அளிப்ப தாலே
கிடப்பதெல்லாம் எச்சமாக எதுவும் இல்லை!
கீழிருந்தோர் மேலேறி எட்டாம் ஆண்டு
நடப்பதாக நாடெல்லாம் புகழ்ந்து பேசும்;
நன்றியுள்ள அன்புள்ளம் பெருமை கொள்ளும்!

பற்பலவாய்க் கிளைத்துள்ள சமுதா யத்தில்
பயனுறாத மனிதரென இலரே யாரும்!
அற்பமென இகழ்ந்துரைக்கும் பண்பே இன்றி,
அனைத்தையுமே துருவிநோக்கித் திறனைக் காட்டிச்,
சிற்பமெனப் பல்லாண்டு நிலைத்து நிற்கும்
செயலாற்றல் அயலார்க்கும் வியப்பு நல்கும்!
சொற்பகால வரலாற்றில் சுபிட்ச வாழ்வைச்
சுவைத்திருக்கச் சமைத்தளித்தாய்; உண்போம், என்றும்!

கவிஞர் கருணாநந்தம்

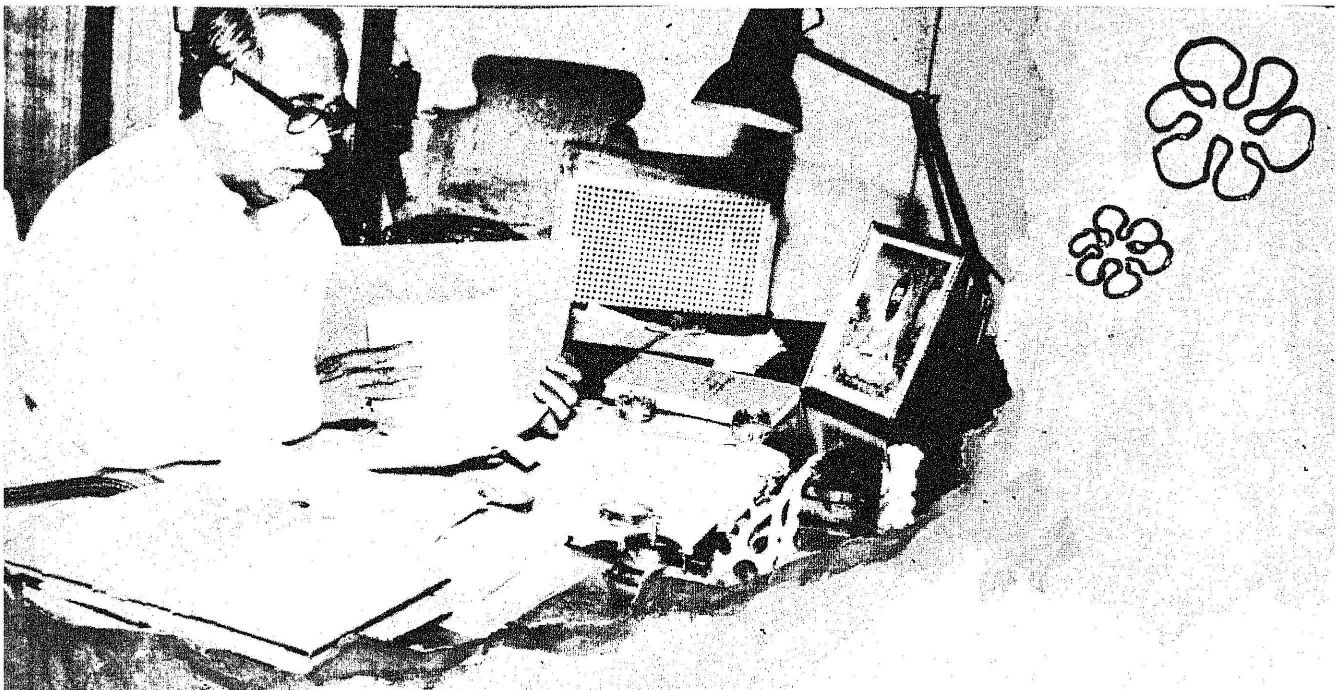

‘பாம்புகட்கும் எலிகட்கும் கூட நாட்டில்
பதுங்குதற்குப் புற்றுண்டு; வளைகள் உண்டு!
தேம்பிநிற்கும் நடைபாதை மனிதன் வாழத்
திருநாட்டில் குந்தமனை உண்டா?’’ என்றே
காம்பறுந்த மலராகக் கிடந்த ஏழைக்
கந்தனுக்கே வாதாடி வந்தீர் அண்ணா!
நாம்இன்று பலலட்சம் மனைப்பட் டாக்கள்
நல்குகின்றோம் குடியிருப்புச் சட்டத் தாலே!

‘ஒளிவழங்கச் சூரியனை ஏற்பீர்!’ என்றே
உறுதிமொழி தேர்தலிலே தந்தீர் அண்ணா!
துளியேனும் பிசகாமல் இந்த மண்ணின்
துரைத்தனத்தை நமதரசு ஏற்ற பின்னால்
ஒளிவிளக்கே இல்லாத ஊர்கள் இங்கே
ஒன்றேனும் இல்லாமல் ஆக்கு தற்கு
வெளிமாநி லங்களிலும் விலைக்குப் பெற்று
மின்மயமாய்த் தமிழ்நாட்டை மாற்று கின்றோம்.

‘உழுபவனே உழைக்கின்ற நிலத்தில் சொந்த
உரிமைபெற்றோன் ஆவதெந்நாள்?’ என்றே நீங்கள்
எழுதிவந்தீர், பேசிவந்தீர் ஓய்ந்தி டாமல்!
இதுவரைக்கும் செய்யாத சட்டத் தாலே
உழுபவர்க்கே நிலம்சொந்தம் ஆவ தற்கே
உயர்திட்டம் வகுத்திட்டோம்; இம்முன் னேற்ற
வழியினிலே தமிழ்நாடே இந்தி யாவின்
‘வழி காட்டி’ எனச்சொன்னார் நல்லோர் எல்லாம்!

‘தீண்டாமைப் பாம்புவந்து தீண்டி டாத
தேக்கனைய சமுதாயம் சமைந்தி டாதா?’
ஆண்டாண்டாய் நாடகத்தில், கதையில் எல்லாம்
அன்றாடம் எழுதிவந்தீர் அண்ணா! இன்று
ஆண்டவனை அர்ச்சிக்கும் உயர்ந்த வேலை
அரிசனங்கள் பெறுவதற்கே சட்டம் செய்தோம்!
தீண்டாத ‘நந்தர்’ களின் மரபில் வந்தோர்
திருக்கோயில் அறங்காவல் பொறுப்பேற் கின்றார்!

அடி எடுத்தீர், முடித்தோம் அண்ணா!

—: கவிஞர் கா. வேழவேந்தன் :—

'குதிரைகளின் வால்களிலே நோட்டைக் கட்டி,
கொண்டதையும் இழக்கின்ற தீய தான
புதிர்போன்ற சதிராட்டப் பந்த யங்கள்
போயொழியும் நாள்எந்நாள் வருமோ? 'என்றே
எதிரொலித்தே வந்தீர்கள், அண்ணா! இன்றோ
எத்தனையோ மாநிலங்கள் தயங்கி னாலும்
ஒதுங்காமல் ஒழித்திட்டோம்; காந்தி யாரின்
உண்மைவழி வந்தவர்கள் நாமே யன்றோ?

'வெண்ணிறத்தின் ஆடைகளில் ஆடி நின்று
வேதனையில் நீச்சலிடும் கைம்பெண் வாழ்வின்
கண்ணீரும் மாறாதோ?' என்றே அன்று
கதைகதையாய் எழுதிவைத்தீர், அண்ணா! இன்றோ
பெண்ணொருத்தி விதவையென இருப்பா ளானால்
பேதையவள் கைப்பிடிக்கும் இளைஞ னுக்கே
எண்ணியிங்கே பத்தாயி ரம்ரூ பாயை
ஏற்றியிங்கே பாராட்டி வழங்கு கின்றோம்!

'கோடியிலே குடிசையிலே குப்பை யோடு
குப்பையென உழன்றிருக்கும் குப்ப னெல்லாம்
மாடியிலே வாழ்வதெந்நாள்?' என்றே நீங்கள்
வாய்வலிக்கக் கேட்டீர்கள், அண்ணா! இன்றோ
தேடுகின்ற விழியெல்லாம் மகிழும் வண்ணம்
திசையெங்கும் கோடிகளில் மாடி கட்டி
வாடுகின்ற ஏழைகட்கு வழங்கு கின்ற
வளக்காட்சி காண்பதற்கு வரக்கூ டாதா?

'கடலோடிக் கலம்செலுத்தி வணிகம் கண்ட
காட்சியெல்லாம் திரும்பாதா?' என்றே நீங்கள்
நெடுங்கனவு கண்டீர்கள்; கலைஞர் இங்கே
நீள் 'பூம்பு கார்க்கப்பல் கழகம்' கண்டு
கடல்வாணி கத்தாலே தமிழர் நாட்டின்
கவின்மிகுந்த வருவாயை உயர்த்து கின்றார்!
மடல்வரைந்து பாராட்ட நீங்கள் இங்கே
மறுபடியும் ஏனண்ணா வரக்கூ டாதா?

அந்தத் தமிழ்ச் சொல்!

—: புலவர் பொன்னிவளவன் :—

காவியம் ஆயிரம் காட்டா இன்பம்
ஓவியம் ஆயிரம் ஊட்டா மகிழ்ச்சி
உள்ளது இங்கே ஒற்றைச் சொல்லில் !
'நல்லது; அச்சொல் எச்சொல்? சொல்!' எனில்
"அண்ணு" என்பதே அந்தத் தமிழ்ச்சொல் !

"அண்ணு ! அறிவின் மன்னு ! உங்களை
எண்ணு நாள்தான் எந்நாள் ? எங்களைக்
கண்ணுய் மதித்த காஞ்சியின் புதல்வரே !
முன்னுள் முதல்வரே ! முழுத்தமிழ்ப் புலவரே !
குயில்எதிர் பார்க்கும் கொழுந்து,மாங் கொழுந்து !
பயிர்எதிர் பார்ப்பதோ பக்குவ வான்மழை !
பயன்எதிர் பார்ப்பதே பலர்க்கும் பழக்கம் !

செயலால் எழுத்தால் செந்தேன் பேச்சால்
பயன்தந் தவர்நீர் ! பழமைக் கோமிகப்
பயம்தந் தவர்நீர் ! பழந்தமிழ்க் கோபுது
நயம்தந் தவர்நீர் ! நாள்தொறும் தொண்டின்
வயம்தந் தேஉமை வளர்த்தீர் ! உம்முன்
வேட்டைநாய் கூட மாறுய் மாறும் !
ஊட்டினீர் அறிவை; உணர்ச்சியை ! நாட்டில்
சருகுகள் மலர்களாய்ச் சரியாய் மாறின !
நிலக்கரித் துண்டென நினைத்தவர் திகைக்கப்
பழக்கத் தால்எமைப் பட்டை தீட்டினீர்;
வரலாற் றுப்புகழ் வைரங்க ளானேம் !
தரமும் திறமும் தந்தஉத் தமரே !

ஊமை நாக்குகள் உம்மால் பேசின !
தீமைநீர் இருந்த திசையை மறந்தது !
இச்சகம் மெச்சும் எழிற்சுவ ரொட்டி
அச்சகம் உம்மால் ஆதாயம் அடைந்தது !
ஒலிபெருக் கித்தொகை உம்மால் வளர்ந்தது !
வழிபெருக் கிப்புது வாழ்வுநீர் தந்தீர் !
கோட்டை தனது கொத்துச் சாவி
ஆட்சி பீடம் அனைத்தையும் தந்தது !
ஆட்சித் தேருக் கழகிய பாதைஉம்
மாட்சியால் அமைந்தது ! மதிப்பு மிகுந்த
ஆரூர் என்னும் தேரூர்க் கலைஞர்
சீருடன் உம்வழிச் செய்கிருர் பயணம் !

ஏழையர்க் கமைந்த ஏணிநீர் ! இந்த
ஞாலம் மதிக்கும் ஞானிநீர் ! பகையை
எரிக்கும் சூரியன் பெரியார் எனில்நீர்
சிரிக்கும் நிலவாய்ச் சிந்தை கவர்ந்தீர் !
படிப்பினை மதிக்கும் பாங்கினைத் தந்த
படிப்பினை நீங்கள் ! பைந்தமிழ் மக்கள்
கொடுப்பினை அவ்வள வேஎனப் பலரும்
குறிப்பிட ஓய்வுகொண் டுள்ளீர் இன்று !
மணக்கும் சந்தன மனிதரே ! உங்கள்
குணமே நமது கொள்கையை வரைந்தது !
சிந்தையில் இருந்து சிறப்பினைத் தரும்சொல் !
அந்தத் தமிழ்ச்சொல் ! "அண்ணு" எனும்சொல் !

சரித்திர மடியில் தங்கிக் கிடந்த
கருப்பிருள் போக்கிய காஞ்சி விடியலே !

உனது
அழுகையை உலர்த்திய அண்ணனே !
எங்கள்
எழுதுகோல் துப்பிய எச்சிலே
தாகங் களுக்குத் தடாக மானது !
சோக நெருப்பைச் சுட்டுத் தீய்த்தது !

ஆயதோர் காலையில் ஆலய வீதியில்
நாயக னே!உன் நாத்திகம் கேட்கத்

தெய்வங் களெல்லாம் தேர்களில் வந்தன !
பொய்தான் தாமெனப் புலம்பிப் போயின!

அரிதாய்க் கிடைத்த அமுத சுரபியே!
பெரிய சாவுனைப் பிச்சை கொண்டதே!

கடற்கரை மணலில் கண்ணு றுசி
நடத்து கிறுயே! நாங்கள் உன்னை

எப்படித் தொடுவது? எப்படி? நீதான்
உப்பு மணலுள் ஒளிந்துகொண் டாயே !

அணையா விளக்கின் அடிவெளிச் சத்தில்
இணையிலாக் காவியம் எழுதுகி றுயா?

முத்தமி ழில்நீ முழக்கிய மொழிகளை
முத்துக் கடலலை மொழிபெயர்க் கின்றதா?

தூயவன் மேனியைச் சுமந்தகல் லறையே!
நாயகன் பூமியே! நான்கடி இமயமே!

அன்னைத் தமிழின் 'அ'கரம் போனபின்
என்ன கவிதைநான் எழுதப் போகிறேன் ?

ஏழு வண்ணம் இருந்தும் வானவில்
வாழு வதற்கு வானமே இல்லையே !

குறைந்து விடாமல் கோலம் இருக்க
வரைந்து வைத்த வாசலைக் காணும் !

கல்லறை வாசலே ! கதவுகள் திறநீ !
பல்லவன் மேனியைப் பார்க்கப் போகிறேன் !

ஒருமுறை அன்னவன் உருவம் பார்த்தபின்
குருட ஞகவும் கோடிச் சம்மதம் !

கண்டதும் அண்ணனின் காலடிப் பூவில்
என்னையே மாலையாய் இடப்போ கின்றேன் !

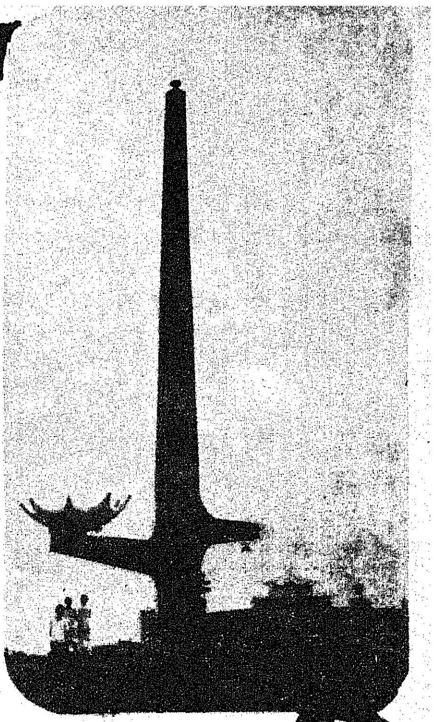

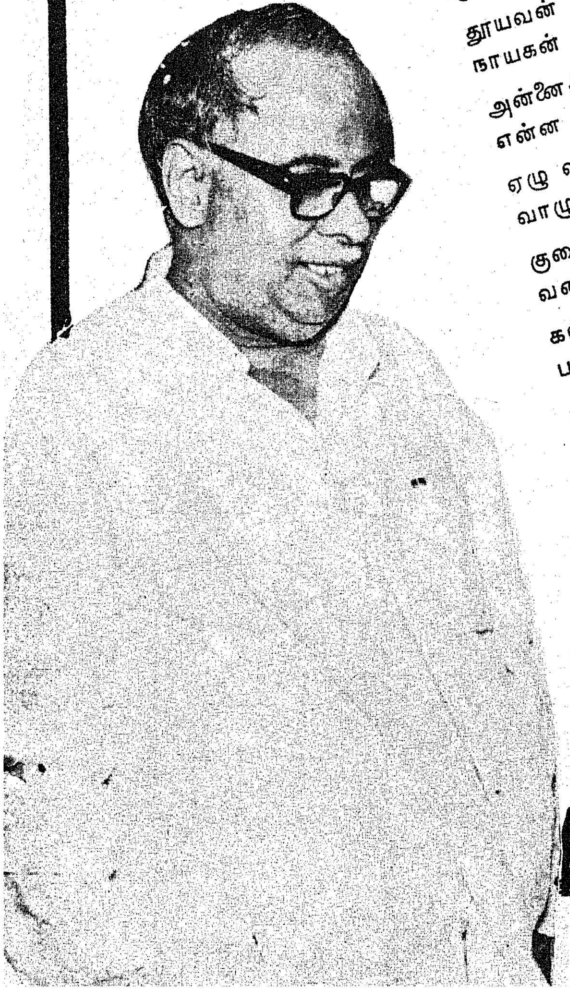

நான்கடி இமயம்

—: கவிஞர் இரா. வைரமுத்து :—

தோல்வி இல்லை!

கரைகண்டார் புகழுக்கே;
காணாத புகழ்கண்டார்!
நாளும் மக்கள்
தரைகண்டார்; தன்பேச்சைக்
கேட்பதற்கே தன்மக்கள்
தாவக் கண்டார்!
அரைமனிதர் கால்மனிதர்
எல்லாரும் தன்னறிவால்
நிறையக் கண்டார்!
நரைகண்டார் எனினும், செந்
தமிழுக்கோர் நரைகண்டால்
நடுக்கம் கொண்டார்.

பெரியாரைத் துணைக்கொண்டார்;
பெரியாரின் பின்நடந்தார்
தலைநிமிர்ந்தார்!
பெரியாரை என்றென்றும்
பெரியாராய்ப் போற்றியவர்
தலைவ ரானார்!
பெரியோரை அண்ணாவும்
பின்பற்றி அடக்கத்தால்
பெரியா ரானார்!
பெரியோர்கள் எல்லோரும்
பின்பற்றும் படிஎன்றும்
பிரியா ரானார்!

அவரைப்போல் யார்வளர்ந்தார்?
அவரைப்போல் யார்வளர்த்தார்?
அவரைப் போல
எவரைப்போய்க் காண்பதுநாம்-
என்னுமோர் கேள்விக்கே
இடம்த ராமல்
அவரைப்போல் சிலரையிங்கு
ஆக்கிவைத்த தலைவருண்டேல்
அவர்தான் என்போம்!
அவரைப்போல் தலைவரில்லை;
அவரைப்போல் தமையனில்லை!
அவரோ இல்லை!

அவர்பேச்சைப் பின்பற்றி
அவரைப்போல் பேசிவந்தால்
குழப்ப மில்லை!
அவர்எழுத்தைப் பின்பற்றி
அவரைப்போல் எழுதிவந்தால்
குற்றம் இல்லை!
அவர்வளர்ச்சி பின்பற்றி
அவரைப்போல் வளர்ந்துவந்தால்
வீழ்ச்சி இல்லை!
அவர்வழியைப் பின்பற்றி
அவரைப்போல் நாம்நடந்தால்
தோல்வி இல்லை!

—: புலவர் இளஞ்செழியன் :—

இன்ப நாள்!

புலவர் தமிழ்ப்பித்தன்

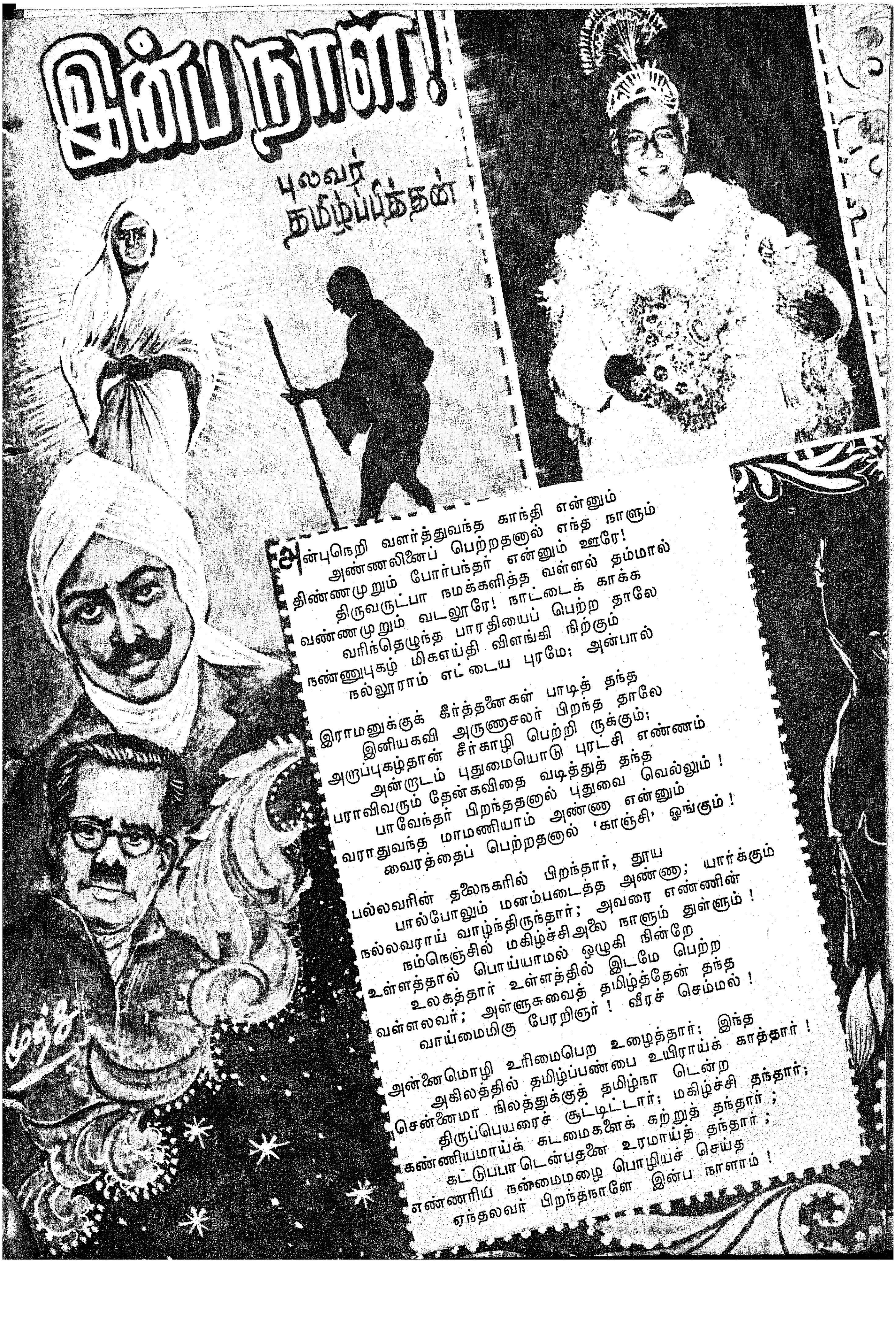

அன்புநெறி வளர்த்துவந்த காந்தி என்னும்
அண்ணலினைப் பெற்றதனால் எந்த நாளும்
திண்ணமுறும் போர்பந்தர் என்னும் ஊரே!
திருவருட்பா நமக்களித்த வள்ளல் தம்மால்
வண்ணமுறும் வடலூரே! நாட்டைக் காக்க
வரிந்தெழுந்த பாரதியைப் பெற்ற தாலே
நண்ணுபுகழ் மிகஎய்தி விளங்கி நிற்கும்
நல்லூராம் எட்டைய புரமே; அன்பால்

இராமனுக்குக் கீர்த்தனைகள் பாடித் தந்த
இனியகவி அருணாசலர் பிறந்த தாலே
அருப்புகழ்தான் சீர்காழி பெற்றி ருக்கும்;
அன்றாடம் புதுமையொடு புரட்சி எண்ணம்
பராவிவரும் தேன்கவிதை வடித்துத் தந்த
பாவேந்தர் பிறந்ததனால் புதுவை வெல்லும் !
வராதுவந்த மாமணியாம் அண்ணா என்னும்
வைரத்தைப் பெற்றதனால் 'காஞ்சி' ஓங்கும் !

பல்லவரின் தலைநகரில் பிறந்தார், தூய
பால்போலும் மனம்படைத்த அண்ணா; யார்க்கும்
நல்லவராய் வாழ்ந்திருந்தார்; அவரை எண்ணின்
நம்நெஞ்சில் மகிழ்ச்சிஅலை நாளும் துள்ளும் !
உள்ளத்தால் பொய்யாமல் ஒழுகி நின்றே
உலகத்தார் உள்ளத்தில் இடமே பெற்ற
வள்ளலவர்; அள்ளுசுவைத் தமிழ்த்தேன் தந்த
வாய்மைமிகு பேரறிஞர் ! வீரச் செம்மல் !

அன்னைமொழி உரிமைபெற உழைத்தார்; இந்த
அகிலத்தில் தமிழ்ப்பண்பை உயிராய்க் காத்தார் !
சென்னைமா நிலத்துக்குத் தமிழ்நா டென்ற
திருப்பெயரைச் சூட்டிட்டார்; மகிழ்ச்சி தந்தார்;
கண்ணியமாய்க் கடமைகளைக் கற்றுத் தந்தார் ;
கட்டுப்பா டென்பதனை உரமாய்த் தந்தார் ;
எண்ணரிய நன்மைமழை பொழியச் செய்த
ஏந்தலவர் பிறந்தநாளே இன்ப நாளாம் !

அ றி வி ப் பு

பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம்

சென்னை — 600002.

பேருந்துகளின் படிகளில் பயணம் செய்தல் மற்றும் பக்கவாட்டில் தொங்கிக் கொண்டு பயணம் செய்தல் சட்ட விரோதச் செயல்களுமல்லாமலும் ஆபத்திற்குரியது ஆகும். 10-9-1975 முதல், பயணிகள் பேருந்துகளின் படிகளில் அல்லது பேருந்துகளின் பக்க வாட்டில் பற்றிக் கொண்டும் பயணம் செய்வது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அந்த பயணியை (ஆண்/பெண்) இக்கழகத்தின் பரிசோதகர்கள் காவல் துறையினரிடம் ஒப்படைப்பார்கள். ஆகையால் பயணிகள் நிர்வாகத்திற்கு ஒத்துழைப்பை நல்கி, பேருந்துகளின் படிகளில் பயணம் செய்வதையும், பக்கவாட்டில் பற்றிக் கொண்டு பயணம் செய்வதையும் தவிர்க்கு மாறு வேண்டிக் கேட்டுப் கொள்ளப்படுகிறார்கள். சில பேருந்து நிலையங்களில் தனிப் பேருந்துகளை நிறுத்தி வைத்து, நெரிசல் நேரப் போக்குவரத்தினைச் சீர் செய்ய, தக்க ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

2. இந்த உத்தரவானது பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கும், பயணச் சீட்டு வைத்திருப்போர்களுக்கும் மற்றும் பேருந்துச் சீட்டினை உபயோகிக்கும் மாணவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

8—9—'75

இர. தில்லைநாயகம்,
நிர்வாக இயக்குநர்.

சேலம் மத்திய கூட்டுறவு வங்கி (வரை) எண் 151.

சேலம்-1.

தபால் பை எண். 171 — தொலைபேசி எண் : 2402

கிளைகள் : நாமக்கல், திருச்செங்கோடு, ஆத்தூர், மோகனூர், இராசிபுரம், ஓமலூர், தாரமங்கலம், வேலூர், சங்ககிரி, சேந்தமங்கலம், கொங்கணாபுரம் சிறப்பு அங்காடி, சேலம் கடைவீதி, எடப்பாடி, பி. கொமாரபாளையம், பள்ளி பாளையம், தம்மம்பட்டி, ஜலகண்டாபுரம், ஆட்டையாம்பட்டி, செவ்வாய்ப்பேட்டை, பெத்தநாய்க்கன் பாளையம், மேட்டூர் டேம், நாமகிரிப்பேட்டை, கொண்டலாம்பட்டி, மல்லூர், தலைவாசல், எருமைப்பட்டி, வாழப்பாடி, ஏற்காடு, எளம்பிள்ளை, மகுடஞ்சாவடி.

சொந்த நிதி ரூ. 327 லட்சம். — நடைமுறை மூலதனம் 1711 லட்சம்.

வட்டிவிகித அட்டவணை

கால் டெபாசிட்டுகள் :	ரூ. 5,000/-க்கும் அதற்கு மேலும் (முன் அறிவிப்பு இல்லாமல்)	$3\frac{1}{4}\%$
	ரூ. 10,000/-க்கும் அதற்கு மேலும் (3 நாள் முன் அறிவிப்பின் பேரில்)	$3\frac{1}{2}\%$
சிசன் டெபாசிட்டுகள் :	ரூ. 1,000/-க்கும் அதற்கு மேலும்	
	15 நாட்களுக்கும் அதற்கு மேல் 45 நாட்களுக்கும்	3%
	46 நாட்களுக்கும் அதற்கு மேல் 90 நாட்களுக்கும்	$3\frac{1}{2}\%$

பிக்செட் டெபாசிட்டுகள் : ரூ. 50/-ம் அதற்கு மேற்பட்ட பிக்செட் டெபாசிட்டுகளுக்கு :

1.	91 நாட்களுக்கும் அதற்குமேல் 6 மாதத்திற்குள்	6%
2.	6 மாதத்திற்கும் அதற்குமேல் 9 மாதத்திற்குள்	$6\frac{1}{2}\%$
3.	9 மாதத்திற்கும் அதற்குமேல் 12 மாதத்திற்குள்	$7\frac{1}{2}\%$
4.	12 மாதத்திற்கும் அதற்குமேல் 36 மாதத்திற்குள்	$8\frac{1}{2}\%$
5.	36 மாதத்திற்கும் அதற்குமேல் 60 மாதத்திற்குள்	$9\frac{1}{2}\%$
6.	61 மாதத்திற்கும் அதற்குமேலும்	$10\frac{1}{2}\%$

நடப்புக் கணக்கு $\frac{1}{2}\%$ — சேமிப்புக் கணக்கு 6%

ரூ. 5000/-க்கு மேற்சொண்டு பிக்செட் டெபாசிட் போடுபவர்களுக்கு இலவச பாதுகாப்பு பெட்டக வசதி உண்டு. பிக்செட் டெபாசிட்டுகளின்மீது மாதாந்திர வட்டி உண்டு. ரெக்கரிங், பிராவிடெண்ட் டிபாசிட்டுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. இதர விவரங்களுக்கு செயலாளரிடம் தொடர்புகொள்க.

தி. பாலசுந்தரம், பி.ஏ.,
துணைப் பதிவாளர்,
நிர்வாக அதிகாரி.

பி. காசி, பி.எஸ்.சி., எச்.டி.வி.,
காரியதரிசி.

எஸ். ஆறுமுகம்,
தலைவர்.

சம்பா தாளடிப் பட்டங்களில் நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நுட்பங்கள்!

—ஆர்.எம். (சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

3-வது நுட்பம்

போதிய அளவு விதையை மருந்துடன் கலந்து நாற்று விட வேண்டும்!

விதையளவில் சிக்கனமாக இருந்துவிட வேண்டாம்!

இதற்காக அதிக அளவு விதையை விதைப்பதும் தவறாகும்!

ஒரு ஏக்கர் நடவு செய்வதற்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச விதையளவை பின் கண்டவைகளின் அடிப்படையில் கணக்கிட வேண்டும்.

(1) 1,000 விதைகளின் (தானியம்) எடை.

(2) முளைப்புச் சதவீதம்.

(3) நடவுசெய்யும்போது பயிருக்குப் பயிர் விடும் இடைவெளி.

நடவு செய்யும்போது வரிசைக்கு வரிசை 15 சென்டிமீட்டர் (6 அங்குலம்) இடைவெளியும், வரிசையில் பயிருக்குப் பயிர் 10 சென்டிமீட்டர் (4 அங்குலம்) இடைவெளியும் விட்டு (சாதாரண நடவு நட்டால் 15 சென்டிமீட்டர் X 10 சென்டிமீட்டர் இடைவெளி), தூருக்கு அல்லது குழிக்கு 2 பயிர் வீதம் வைத்து நடுவதற்கு,—விதை 80 சத முளைப்புத் திறன் கொண்டதாக இருந்தால்—பின்கண்ட அளவு விதையளவு பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது.

ரகத்தின் பெயர்	தேவையான விதை (கிலோ/ஏக்கர்)
'ஐ. ஆர். 20'	20
'பவானி'	20
'பொன்னி'	20
'ஐ. ஆர். 8'	28
'கோ. 36'	25
'கோ. 38'	20

மேற்கூறிய அளவு விதையை 12 சென்ட் பரப்பில் நாற்றுவிடுதல் வேண்டும்.

ஒரு கிலோ விதைக்கு 2 கிராம் 'அக்ரசான்' அல்லது 'செரசான்' வீதம் கலந்த பின் விதைக்க வேண்டும்.

4-வது நுட்பம்

நல்ல முறையில் நாற்றங்காலைப் பராமரிக்க வேண்டும்!

நாற்றங்காலை இரும்புக் கலப்பையால் நன்கு உழுது, சமப்படுத்தி, களைகளை அகற்றி துப்புரவாக வைத்திருக்க வேண்டும்.

நாற்றங்காலில் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சென்ட்

பரப்பளவுள்ள மேடைப் பாத்திகள் (54 அடி x 8 அடி) அமைப்பது சிறந்தது.

ஒவ்வொரு பாத்திக்கும் (ஒரு செண்ட் பரப்பு) 400 கிராம் தழைச்சத்து, 200 கிராம் மணிச்சத்து, 200 கிராம் சாம்பல் சத்து கிடைக்கும் அளவுக்கு இரசாயன உரம் இட வேண்டும். இந்த அளவுக்குச் சத்து அளிக்க 2 கிலோ 'யூரியா', 1.25 கிலோ 'சூப்பர் பாஸ் பேட்,' 320 கிராம் 'மியூரியேட் ஆப் பொட் டாஷ்' ஆகியவைகளை இட வேண்டும். வழக்க மாக நாற்று வளர்ச்சி குறைந்து காணப்படும் இடங்களில் மணிச்சத்து அளவை இரட்டிப் பாக (பாத்திக்கு 400 கிராம் வீதம்) இட வேண்டும்.

நாற்று பறிப்பதற்கு ஒரு வாரம் முன்னதாக 20 மில்லிலிட்டர் 'பாரத்தியான்' மருந்தை யும், 40 கிராம் 'டைத்தேன்' மருந்தையும், 40 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து, 12 செண்ட் நாற் றங்காலில் தெளிக்க வேண்டும்.

நாற்றுகளைப் பறிக்கும்பொழுது ஒடிந்து சேதமாவதைத் தடுக்க, நாற்று பறிப்பதற்கு 6 நாட்கள் முன்பாக ஒரு செண்ட் நாற்றங் காலுக்கு 3 கிலோ 'டை-அமோனியம் பாஸ் பேட்' வீதம் மேலுரமாக இடுதல் சிறந்தது.

5-வது நுட்பம்

குறிப்பிட்ட நாட்கள் வயதுடைய நாற்றுகளை நட வேண்டும்!

பூச்சிகள், நோய்களால் தாக்கப்படாது திட மாக உள்ள நாற்றுகளை 4 முதல் 5 இலை நிலை யில் அல்லது 20 செண்டி மீட்டர் (8 அங்குலம்) உயரம் இருக்கும்பொழுது நடவு செய்வது சிறந்தது. பறித்த நாற்றுகளை உடனுக்குடன் நட்டுவிடுவதும் சிறந்தது.

மேலே பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ள ரகங்களின் நாற்றுகளை 25 முதல் 35 நாட்களுக்குள் நட்டு விடுவது சிறந்தது. 45 நாட்கள் வயதுவரை நடவு செய்யலாமெனினும் அவ்வாறு செய் வதைத் தவிர்த்தல் நலம்.

செப்டம்பர் மாதம் 3-வது வாரத்திற்குப் பிறகு நாற்று விட்டால், வயதான நாற்றுக் களை (45 நாள் வயது வரை) நடுவதே இலாப கரமாக இருக்கும். பொன்னி ரகத்தை 50-வது நாளில் கூட நடவு செய்யலாம்!

குட்டையான ரகங்களின் நாற்றுக்கு அதிக அளவில் தூர் கிளைக்கும் திறன் உள்ளதால், காலந்தாழ்த்தி நடுவதால் (late planting) ஏற் படும் வளர்ச்சித் தடையை மீறி, அவ்வகை நாற்றுகள் நன்கு வளர்ந்து பயன் தரும். எனவே, பின்பட்ட நடவுக்கு குட்டையான ரகங்களின் நாற்றுக்களைப் பயன்படுத்துவதே சிறந்தது.

6-வது நுட்பம்

நாற்றுகளை மேலோட்டமாகவும், நெருக்கமாகவும் நட வேண்டும்!

நடவு வயலை, நடுவதற்கு 15 நாட்கள் முன்பாகவே போதிய அளவில் உழுது சேறுக்க வேண்டும்.

நடவு வயலுக்கு ஏக்கருக்கு 10 வண்டி தொழுஎரு அல்லது கலவை எரு அல்லது 5 வண்டி தழைஎரு வீதம், நடுவதற்கு 10 முதல் 15 நாள் முன்பாக இடவேண்டும்.

நடுவதற்கு முன்பு நடவுவயலைச்சமப்படுத்த வேண்டும். சமப்படுத்துவதற்கு ஆகும்

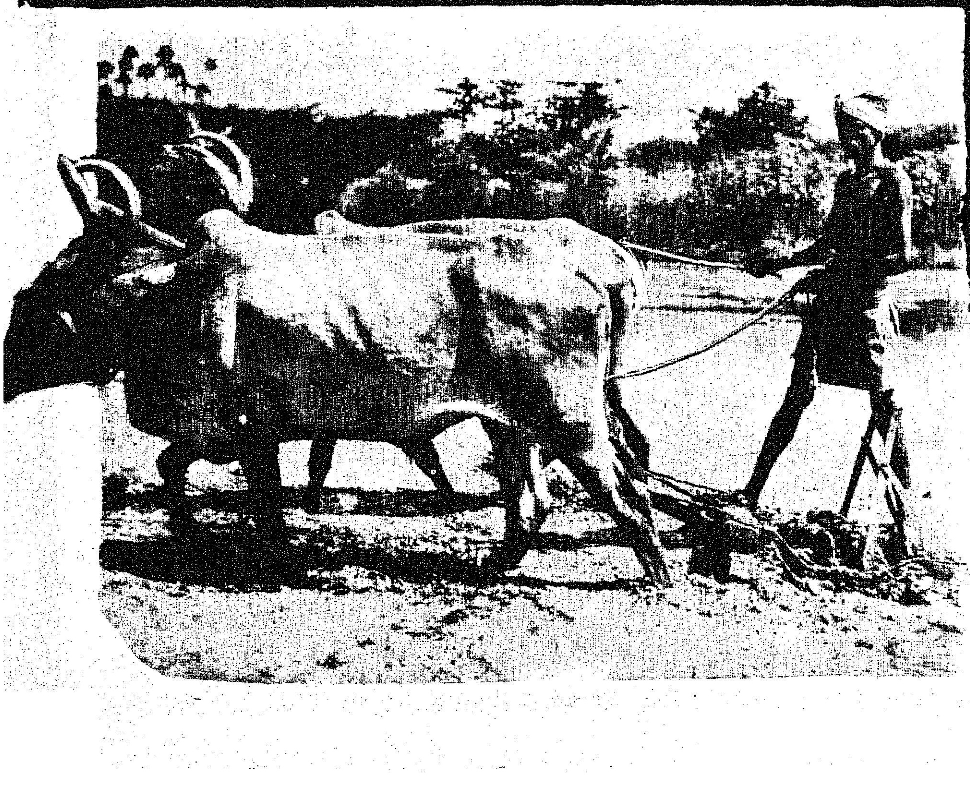

செலவை, அதன் மூலம் கிடைக்கும் அதிக மகசூலிலிருந்து ஈடு கட்டிவிடலாம்.

நாற்றுக்களை 3 சென்டி மீட்டர் (1.2 அங்குலம்) ஆழத்தில் மேலோட்டமாக நடவு செய்வதே சிறந்தது.

குறுகிய கால வயதுடைய உயர் விளைச்சல் ரக நாற்றுகளின் அடியில் உள்ள கணுக்களிலேயே தூர் கிளைக்கும் முளைகள் நிறைந்துள்ளன. ஆகவே, நாற்றுகளை ஆழமாக நட்டால், தூர் விடக்கூடிய முளைகள் சேற்றில் அமிழ்ந்து விடும். அதனால் தூர் கிளைப்புக் குறைந்து, மகசூலும் குறைந்துவிடும். எனவே, ஆழமாக நடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு குழிக்கும் அல்லது தூருக்கும் 2 முதல் 3 நாற்றுகளை மட்டுமே வைத்து நட வேண்டும்.

நெருக்கமாக நடுவது ஓரளவுக்கு மகசூலைப் பெருக்க உதவுகிறது. சாதாரண முறையில் பயிர் செய்யும்போது, நாற்றுகளை 15 சென்டி மீட்டர் X 10 சென்டி மீட்டர் (6 அங்குலம் X 4 அங்குலம்) இடைவெளி விட்டு ஒரு சதுர மீட்டருக்கு 66 தூர்கள் வீதம் நட வேண்டும். சிறந்த முறையில் பயிர் செய்யும்போது 20 சென்டி மீட்டர் X 10 சென்டி மீட்டர் (8 அங்குலம் X 4 அங்குலம்) இடைவெளியில் ஒரு சதுர மீட்டருக்கு 50 தூர்கள் வீதம் நடவு செய்யலாம்.

நடவு வயலில் 15 அடி தூர இடைவெளியில் 1 அடி அகல நடைபாதை விடுவது இன்றியமையாதது. இவ்வாறு செய்வதால் மேலுரமிடவும், மருந்து தெளிக்கவும் எளிதாக இருக்கும்.

பயிர் வேர்பிடிக்காமல் கரைந்து காலியாகக் காணப்படும் இடங்களில், 10 நாட்களுக்குள் மீண்டும் நடவு செய்து காலி இடத்தை நிரப்ப வேண்டும்.

நாற்றை மேலோட்டமாக நடவு செய்த பின், நடவு வயலில் அதிக தண்ணீர் இருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு இருந்தால் பயிர் அழுகி விடும். நடவு செய்த பின் 1 சென்டி மீட்டர் உயரத்திற்கு இலேசாகத் தண்ணீர் நிற்கச் செய்வதே சிறந்தது. இவ்வாறு இலேசாகத் தண்ணீர் நிற்கச் செய்வதால் விரைவாக வேர் பிடித்து, பயிர் பச்சைக்கட்டும்!

7-வது நுட்பம்

ஏற்ற அளவில் இரசாயன உரமிட வேண்டும்.

உயர்விளைச்சல் ரகங்களிலிருந்து பெரும் மகசூல் பெறுவதற்குரிய நுட்பங்களில், இரசாயன உரமிடுவது மிகவும் முக்கியமானது என்பதை உழவர் பெருமக்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. சம்பா, தாளடிப்பட்டங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடுத்தர, நீண்டகால ரகங்களுக்குக் குறைந்தது பின்கண்ட அளவில் இரசாயன உரமிட வேண்டும்.

	தழைச் சத்து	மணிச் சத்து	சாம்பல் சத்து.
அடியுரம்	20	20	20

மேற்கூறிய அளவில் அடியுரமிட பின்கண்டவாறு உரமிட வேண்டும். 17:17:17 'காம்ப்ளெக்ஸ்' உரம் 120 கிலோ.

அல்லது

'டை-அமோனியம் பாஸ்பேட்' 44 கிலோ + யூரியா 26 கிலோ + மியூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ் 33 கிலோ.

அல்லது

யூரியா 44 கிலோ + சூப்பர் பாஸ்பேட் 125 கிலோ + மியூரியேட் அப் பொட்டாஷ் 33 கிலோ.

அடியுரத்தைக் கடைசி உழவுக்கு முன்பாகச் சேற்றின் மேல் இட்டு உழுதுவிட வேண்டும்.

பிறகு 'பர்மிய சட்டம்' அல்லது தழை மிதிக்கும் கருவியைப் பயன்படுத்தி நிலத்தைச் சமப்படுத்துவது சிறந்தது.

8-வது நுட்பம்

மேலுரத்தைப் பிரித்துப் போட வேண்டும்!

சம்பா, தாளடி ரகங்களுக்கு 20 கிலோ தழைச்சத்தை மேலுரமாக இட வேண்டும். இந்த அளவில் மேலுரமிட 44 கிலோ யூரியா தேவைப்படும்.

மேலுரத்தை நடவு செய்த 20-வது நாள், 30-வது நாள், 45-வது நாள், 55-வது நாள் ஆக 4 தடவைகளில் ஒவ்வொரு தடவைக்கும் 5 கிலோ தழைச்சத்து (11 கிலோ யூரியா) வீதம் பிரித்துப் போடுவதே உயர்ந்த மகசூல் பெறுவதற்குரிய வழியாகும்!

மேலுரமிடுவதைப் பின்கண்டவாறு இட வேண்டும்.

மேலுரமிட வேண்டிய நாள்	யூரியா இட வேண்டிய அளவு
20-வது நாள்	11 கிலோ
30-வது நாள்	11 கிலோ
45-வது நாள்	11 கிலோ
55-வது நாள்	11 கிலோ

மேலுரமிடுவதற்கு முன்பு தண்ணீரை வடித்துவிட்டு, மேலுரமிட்டு, 24 மணி நேரத்திற்குள் மீண்டும் தண்ணீர்ப் பாய்ச்சுவது சிறந்தது.

9-வது நுட்பம்

களைகளை அறவே ஒழிக்க வேண்டும்!

''களையெடாதப் பயிர் கால்பயிர்'' என்பதால், வயலை எப்பொழுதும் களையில்லாமல் துப்புறவாக வைத்துக் கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

வயலில் 5 சென்டி மீட்டர் அளவுக்குத் தண்ணீர் நிறுத்த வேண்டும். இதனால் களைகள் ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

காலத்தில் களையெடுக்க வேண்டும். களையெடுப்பதற்குப் போதிய கூலியாட்கள் கிடைக்காத இடங்களில், களைக்கொல்லிகளைப் பயன்படுத்தி களைகளை ஒழிப்பது சிறந்தது.

நடவு செய்வதற்கு முன்பாக 1.25 லிட்டர் 'மாசேடி' திரவத்தை 1 கிலோ மணலுடன் கலந்து சேற்றின் மேல் இடுவதால் களைகளை நன்குக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

10-வது நுட்பம்

முன்னெச்சரிக்கையாகவும், முறையாகவும் பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

''வந்தபின் குணப்படுத்துவதைவிட வருமுன் காப்பதே மேல்'' என்பதற்கேற்ப, பூச்சி அல்லது நோய்கள் தோன்றுவதைத் தடுக்க முன்னெச்சரிக்கையாகப் பயிர்ப்பாதுகாப்பு முறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பூச்சி மற்றும் நோய்களைக் கட்டுப்படுத்த பின்கண்ட முறைகளைத் தவறாமல் மேற்கொள்ளுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

1. ஒரு கிலோ விதைக்கு 2 கிராம் 'அக்ரசான்' அல்லது 'செரசான்' மருந்து வீதம் கலந்து விதைக்க வேண்டும்.

2. நாற்றங்காலுக்கு (12 சென்ட் பரப்பளவுக்கு) 20 மில்லி லிட்டர் 'பாரத்தியான்' அல்லது 40 மில்லி லிட்டர் 'என்ட்ரின்' அல்லது 11 மில்லி லிட்டர் 'பாஸ்பாமிடான்' மருந்துடன் 40 கிராம் 'டைத்தேன்' மருந்தையும் கலந்து 40 லிட்டர் தண்ணீரில் நன்கு கலக்கித் தெளிப்பான் மூலம் தெளிக்க வேண்டும்.

3. நடவு செய்த 20-வது நாள், 40-வது நாள், 60-வது நாள் ஆக 3 தடவை, பின் கண்ட மருந்துகளில் ஏதேனும் ஒன்றை 200 லிட்டர் தண்ணீரில் கலந்து ஒரு ஏக்கரில் தெளிக்க வேண்டும்.

'பாரத்தியான்'—200 மில்லி லிட்டர்
அல்லது
'என்ட்ரின்'—400 மில்லி லிட்டர்
அல்லது
'பாஸ்பாமிடான்'—110 மில்லி லிட்டர்
அல்லது
'ஹிலியோடாக்ஸ்'—1,000 மில்லி லிட்டர்

கடைசி தடவை மருந்து தெளிக்கும்போது மேற்கூறிய மருந்துடன், 400 கிராம் 'டைத்தேன்' மருந்தையும் கலந்துத் தெளிக்க வேண்டும்.

4. நெற்பூக்களில் பால் பிடிக்கும் தருணத்தில் ஏக்கருக்கு 5 கிலோ 'பி.எச்.சி' 10 சதத் தூளையும், 5 கிலோ 'டி.டி.டீ' 5 சதத் தூளையும் கலந்துத் தூவ வேண்டும்.

வேண்டுகோள்

இதுவரைக் கூறிய 10 நுட்பங்களையும் தவறாமல் மேற்கொண்டால், சம்பா, தாளடிப் பட்டங்களிலும் குன்றெனெ நெல் மகசூல் குவித்திட முடியும். எனவே, மேற்கூறிய 10 நுட்பங்களையும் மேற்கொண்டு சம்பா, தாளடிப்பட்ட நெல் மகசூலைப் பெருக்கிப்பயனடைமாறு தமிழக உழவர் பெருமக்களை வேண்டுகின்றோம். ✻

தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்ற தென்னை ரகங்கள்!

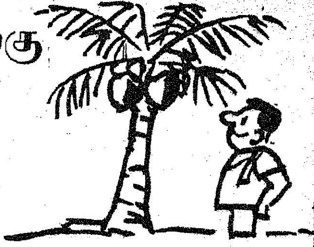

உயரமான தென்னை ரகத்தையும், குட்டையான தென்னை ரகத்தையும் கரு இணைப்புச் செய்து உருவாக்கப்பட்ட ஒட்டு வீரிய தென்னை ரகமே (Tall × Dwarf hybrid) சிறந்த மகசூல் அளிக்க வல்லது என்பது வேப்பங்குளம், தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற பரிசோதனைகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. இந்த ரகத்திற்கு அடுத்தபடியாகக் 'கிழக்குக் கடற்கரை உயரம்' (East Coast Tall) என்ற ரகம் உயர்ந்த அளவுத் தேங்காயையும், கொப்பரை எடையையும் கொடுக்கிறது. 'கிழக்குக் கடற்கரை உயரம்,' உயரம் × குட்டை ஒட்டுவீரியரகம் (T × D hybrid), குட்டை (Dwarf) ரகம் ஆகியவைகளின் மகசூல் திறன் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதாரக் குணங்கள் (1)	உயரம் × குட்டை (2)	உயரம் (3)	குட்டை (4)
பூப்பதற்கு முன்னுள்ள காலம் (மாதங்கள்)	53	86	39
ஒருமரம், ஒரு ஆண்டில் தரும் சராசரி தேங்காய்கள்	97.6	74	56
ஒரு தேங்காயின் மொத்த எடை (கிராம்)	889	645	519
ஒரு தேங்காயில் உள்ள பருப்பின் எடை (கிராம்)	222	167	107
ஒரு மரம், ஒரு ஆண்டில் தரும் தேங்காய்ப் பருப்பின் எடை(கிலோ)	23.5	12.4	6.0

உயரம் × குட்டை ஒட்டு வீரிய ரகத் தென்னை மரம் ஒன்று ஒரு ஆண்டில் சராசரியாக 97.6 தேங்காய் மகசூல் அளித்து, 'கிழக்குக் கடற்கரை உயரம்' ரகத்தைவிட 31.9 சதம் அதிக மகசூல் அளித்துள்ளது. சில ஆண்டுகளில் ஒட்டு வீரிய தென்னை ரகம் 150-க்கும் அதிகமானத் தேங்காய்களைக் கொடுத்துள்ளது. ஒட்டு வீரிய தென்னை ரகம் வாடல் நோயினால் பாதிக்கப்படுவதில்லை; இலைப்புள்ளி நோயையும் ஓரளவிற்குத் தாங்கிக் கொள்கின்றன. எனவே, உயரம் × குட்டை ஒட்டுவீரிய தென்னை ரகமே தமிழ்நாட்டில் பயிரிடுவதற்கேற்ற மிகச் சிறந்த பொருளாதாரப் பயன் தரும் ரகமாகும். வாடல் நோய் தாக்கிய தென்னந் தோப்பில் திரும்பவும் நடுவதற்கும் இந்த ரகம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

தகவல்: மண்டல தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையம்,
வேப்பங்குளம்,
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை

பேரறிஞர் அண்ணா

உலகிலே எங்கேனும் ஓரிடத்திலே ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நேரிடும் ஏதோ ஓர் சம்பவம், உலகின் மற்றப் பாகங்களைப் பாதிக்கும் நாட்களில் நாம் வாழ்கிறோம். பாலஸ்தீனத்தில் போர்; அதுபற்றிய வாதப் பிரதிவாதம் பாளையங் கோட்டையில். இத்தாலியில் எலக்ஷன் என்றால், இங்கு எந்தக் கட்சி அங்கு வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதம். உலகத் தொடர்பு அதிகரித்துவிட்ட, வளர்ந்து கொண்டே போகும் நாட்களிலே நாம் வாழ்கிறோம். வாழ்கிறோம் என்றால், நமது வாழ்வையும் நாட்டின் வாழ்வையும் வளமாக்கும் பெரும் பொறுப்பை ஆயிரம் மைலுக்கப்பாலிருந்து வந்தவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டல்ல. யார் சிரத்திலே மணிமுடி ஜொலிக்கிறது; எவர் கரத்திலே உடைவாள் மின்னுகிறது என்று பார்த்து, ஆட்சிப் பொறுப்பை அப்படிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுமல்ல, ஆட்சிப் பொறுப்பை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டின் நாயகர் நாங்கள் என்று மார்தட்டிக் கூறிக்கொண்டுள்ள நிலை இருக்கிறது. உலகுக்கு இது நன்கு தெரியும். உலகின் கவனம் நமது நாட்டின் பக்கம் நன்றாகத் திரும்பும்படியான முறையிலும் அளவிலும் நாம் நமது நாட்டின் சிறப்புப்பற்றியும், நமது ஆற்றலைப்பற்றியும் பாட்டு மொழியிலே பேசிவிட்டோம் - சற்று அதிகமாகவேகூட. ''என் நாடு பொன்னாடு, ஏது இதற்கோர் ஈடு'' என்று திருப்புகழ் பாடினோம். இங்கு வானை முட்டும் மலைகள், வற்றாத ஆறுகள், வளமான வயல்கள், கனி குலுங்கும் சோலைகள் ஏராளம்; முத்து உண்டு எமது கடலில்; தங்கம் உண்டு எமது பூமியில் என்று ஆனந்தக் களிப்புச் சிந்து பாடியிருக்கிறோம். எல்லாம் சரி; உமது நாட்டுக் கல்வி நிலையைக் கூறு என்று கேட்டால், நாம் வெட்கித் தலைகுனியும் நிலையில் இருக்கிறது. வேத வேதாந்திகள், சித்தாந்த, சிரோமணிகள், திரு அருளைப் பெற்றவர்கள் எமது நாட்டிலே உண்டு என்று பேசலாம்; பேசுகிறோம். இன்னும் சிலர் பேசிக்கொண்டே இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். ஆனால் கண்ணனுக்குக் கையெழுத்துப் போடத் தெரியுமா என்றால், தலையை ஆட்டுகிறான்; முத்தனோ மறந்துவிட்டது என்று கூறுகிறான். முனியன் கையெழுத்திடுகிறான். ஆனால் முன்னெழுத்தும் கடையெழுத்தும் சரியாக இருக்கிறது. இடையில் உள்ள எழுத்துக்களோ சம்பந்தமற்றவையாக உள்ளன. இந்நிலை இருக்கிறது நாட்டு மக்களிலே மிகப் பெரும் பாலானவர்களுக்கு. கூரிய வாள், பலமான கேடயம், அஞ்சா நெஞ்சு; ஆனால் அந்த வீரனின் விழி பழுது. இந்நிலை நாட்டுக்குச் சிறப்பு அளிக்காது. நாட்டு நிலை உலக நிலைக்கு ஏற்ப வளர்ந்தாக வேண்டும். இதற்கு வீட்டு நிலை மாற வேண்டும்- 'வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை' என்ற இலட்சியம், நாட்டுக்கோர் நல்ல நிலை ஏற்படச் செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டத்துக்கு அடிப்படை. மலைகண்டு, நதி கண்டு, மாநிதிகண்டு அல்ல, ஒரு நாட்டை உலகம் மதிப்பது; அந்த நாட்டு மக்களின் மனவளத்தைக் கண்டே மாநிலம் மதிக்கும். மன வளம் வேண்டும்- மிக மிக விரைவில் மிக மிக அதிகமாக. எழுத்தறிவற்றவர் ஏராளம் இந்நாட்டில். இது பெருங்கேடு. கல்வி பெற்றவர்கள் அனைவருக்குமாவது மனவளம் இருக்கிறதா? அவர்களின் வீடுகளாவது, நாட்டுக்குச் சிறப்பளிக்கும் நற்பண்புகள் செழிக்கும் பண்ணைகளாக. நாட்டுக்கு வலிவும் வனப்பும் தேடித்தரும் கருத்துக்கள் மலரும் சோலையாக உள்ளனவா என்றால், இல்லை என்று பெருமூச்சுடன் கூறித்தான் ஆக வேண்டும்-உள்ளதை மறைக்காதிருக்க வேண்டுமானால், நாட்டு நிலை கண்டு உலகம் மதிக்க வேண்டுமானால் இந்தச் சூழ்நிலை மாறியாக வேண்டும். வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை என்ற இலட்சியத்தை நடைமுறைத் திட்டமாக்கி, சற்றுச் சிரமப்பட்டால் நமது நாட்டிலே நிச்சயமாக மனவளத்தைப் பெற முடியும். நமது முன் சந்ததியார்களுக்கு இருந்ததை விட, அதிகமான வசதிகள் நமக்கு உள்ளன. அவர்களின் காலம், அடவியில் ஆற்றோரத்தில், பர்ணசாலைக்குப் பக்கத்தில், ஆலமரத்தடியில் சிறுவர்கள் அமர்ந்திருக்க குரு, காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு வந்து, பாடங்களைச் சொல்லித்தரும் முறை இருந்த காலம்; ஏடும் எழுத்தாணியும் இருந்த காலம்; இப்போதுள்ளது, உலகை நமது வீட்டுக்கு அழைத்து

வந்து காட்டக் கூடிய காலம்-பாமர மக்கள் பாராளும் காலம். மனவளத்தை அதிகப் படுத்த மார்க்கம், முன்பு இருந்ததைவிட அதிகம் உள்ள காலம். இதோ நான் பேசுகிறேன்-நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். இடையே பலப்பல மைல்கள்-நானோ நீங்களோ, தவசிகளல்லர்-அருளால் அல்ல இந்த ஒலி அங்குக்கேட்பது-அறிவின் துணை கொண்டு, விஞ்ஞானி ஆக்கித் தந்த சாதனம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்விதச் சாதனங்கள் இல்லாதிருந்த நாட்கள், நமது முன்னோர்கள் காலம்.

இவ்வளவு வசதிகள் நமக்கிருந்தும், ஏன், மன வளம் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது? வீடுகளிலே, மன வளத்தை அதிகரிக்கவோ, பாதுகாக்கவோ, நாம் முயற்சி செய்வதில்லை-வழிவகை தேடிக் கொள்வதில்லை.

பெரும்பாலான வீடுகளின் அமைப்பையே பாருங்கள். கூடம் இருக்கும்; விசேஷ காரியங்களுக்கும் பயன்படக் கூடத்து அறை இரண்டிருக்கும். அதிலொன்று பூட்டியே இருக்கும். சாவி வீட்டின் அதிபரிடமிருக்கும். மற்றோர் அறையிலோ, தொட்டிலோ, ஏணையோ இருக்கும். அங்குத் தூங்கும் குழந்தையை வேறொரு குழந்தை தொல்லைப் படுத்தும்; அதைவிடப் பெரிய குழந்தை, இதனைச் சமையலறையிலுள்ள தன் தாயிடம் சென்று கூறும். 'பூஜை அறையில் அப்பா இருப்பார்; போய்ச் சொல்' என்று தாய் கூறுவாள். அவர் அங்கு இருக்க மாட்டார். மாட்டுத் தொழுவத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள திண்ணையில் படுத்துக் கொண்டிருப்பார். நம் வீடு ஏறக்குறைய இது போலிருக்கும். கூடம்—பாதுகாப்பான அறை—படுக்கை அறை-சமையலறை பூஜை அறை-இவை எல்லாம் இருக்கும்-புத்தகம் உள்ள இடம், படிப்பதற்கென்று ஓர் அறை-தேடிப்பாருங்கள் மிக மிகக் கஷ்டம். பல வீடுகளிலே, தூண்களின் மீது சாளரங்களின் இடுக்கில், பிள்ளையார் மாடத்தில் சில புத்தகங்கள் இருக்கும். ஆனால், புத்தக சாலை உண்டா? என்று கேளுங்கள்-பதில் கூற மாட்டார்கள்; ஒரு புன்னகை தோன்றும். 'பைத்தியக்காரா! இது வீடு. நீ என்ன இங்கு வந்து, புத்தக சாலை கேட்கிறாயே!' என்று பொருள் அந்தப் புன்னகைக்கு!

வீடுகளில் மேஜை, நாற்காலி, சோபாக்கள் இருக்கும்; பீரோக்கள் இருக்கும்; அவைகளில் வெள்ளிப் பாத்திர தாம்பாளமும், விதவிதமான வட்டில்களும், பன்னீர்ச் செம்பும் இருக்கும்; பித்தளைப் பாத்திரங்கள் இருக்கும்; உடைகள் சிறுகடை அளவுக்கு இருக்கும். மருந்து வகைகள் சிறு வைத்திய சாலை அளவுக்கு இருக்கும். அப்படிப்பட்ட வசதியுள்ள வீடுகளிலேயுங்கூட, புத்தகசாலை இராது; இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணம் வருவதே இல்லை! அவசியமும் தோன்றுவது இல்லை.

அட்டை சொல்லும் செய்தி

'இந்தச் செப்புக்குடம் சீரங்கத்தில் வாங்கியது. தேவா கலியாணத்தின்போது திருப்பதியில் வாங்கினோம். இந்தத் 'தாம்பாளத்தைப் பெல்லாரிக்குச் சென்றோமே பெண் பார்க்க, அப்போது வாங்கினோம். இந்த இரத்தின ஜமக்காளத்தைக் கார்த்திகை தீபத்தின்போது திருவண்ணாமலையில் வாங்கினோம். சிதம்பரத்திலே ஆருத்திரா தரிசனத்தின்போது இதை வாங்கினோம்'' என்று நமது வீடுகளில் பல சாமான்களைக் காட்டுவர். சாமான் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சரித்திரமே கூறுவார்கள். ஆனால் பத்து நல்ல புத்தகங்களைக் காட்டி இன்ன சந்தர்ப்பத்தில் இவைகளை வாங்கினோம் என்று கூற மாட்டார்கள்.

வீட்டில் அலங்காரத்தையும் விசேஷகால உபயோகத்திற்கான சாதனங்களையும் கவனிப்பது போல, வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை, சிறிய அளவிலாவது அமைக்க நிச்சயமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அக்கறை காட்ட வேண்டும். அறிவு ஆயுதமாகிவிட்ட நாட்களிலே வாழும் நாம், இனியும் இந்தக் காரியத்தைக் கவனியாதிருப்பது, நாட்டுக்கு மறைமுகமாகச் செய்யும் துரோகச் செயலாகும்.

வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை நிச்சயம் வேண்டும்-வாழ்க்கையில் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அடுத்த இடம், அலங்காரப் பொருள்களுக்கும், போக போக்கியப் பொருள்களுக்கும் தரப்படும் நிலைமாறி புத்தகசாலைக்கு அந்த இடம் தரப்பட வேண்டும். உணவு, உடை, அடிப்படைத் தேவை. அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தானதும், முதல் இடம், புத்தகசாலைக்குத் தரப் பட வேண்டும்.

எவ்வளவு செலவு? ஏது அவ்வளவு பணம்? என்று கேட்பர். பலருக்குத் தேவையான அளவு புத்தகம் வாங்கத்தான் முடியாது-இந்தக் குறையைப் போக்கப் பொதுப் புத்தக சாலைகளை நடத்தி, சர்க்கார், நகரசபைகள், பொதுநலக் கழகங்கள் பணிபுரிய வேண்டும். ஆனால் சில அடிப்படை அறிவுக்குத் தேவையான புத்தகங்களையாவது, வீடுகளில் சேகரித்துப் பயன்படுத்தும் முறை இருக்க வேண்டும்.

பல புதிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள மட்டுமல்ல ஏற்கெனவே நமது மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிற பல விஷயங்களை மறந்துபோகச் செய்வதற்குப் பல புத்தகங்கள் தேவை. நமது மக்களுக்குக் கைலாயக்காட்சிகள், வைகுந்த மகாத்மியம், வரலட்சுமி நோன்பின் மகிமை, நாரதரின் தம்பூரு, நந்தியின் மிருதங்கம், சித்ரபுத்திரரின் குறிப்பேடு, நரகலோகம், அட்டைக் குழி, அரணைக்குழிகள், மோட்சத்தின் மோகனம், இந்திரசபையின் அலங்காரம், அங்குப் பாடி ஆடும் மேனகையின் அழகு இவையெல்லாம் தெரியும். ஆறுமுகம் தெரியும் ; அவர் ஏறும் மயில் தெரியும்; அம்மை வள்ளிக்கும், அழகி தெய்வயானைக்கும் ஏசல் நடந்தது தெரியும். இவையும், இவைபோன்றவையும் ஏராளமாகத் தெரியும்.

நந்திதுர்க்கமலை எங்கே? தெரியாது என்பர். நிதி மந்திரியின் பெயர் என்ன? அறியோம் என்பார்கள். காவிரியின்

பிறப்பிடம்? கவலை கொள்ளார். பாலாற்றில் நீர் ஏனில்லை? சொல்லத் தெரியாது. நூல் ஆலைகள் எவ்வளவு உள்ளன? கணக்கு அறியார். தாராபுரம் எந்தத் திசையில் இருக்கிறது? தெரியாது. தாமிரபரணி எத்தனை மைல் நீளம் ஓடுகிறது? திகைப்பர் பதிலறியாமல். அவர்கள் வாழும் மாவட்டத்தின் அளவு என்ன? 'தெரியாது' என்பர். மாகாணத்தின் வருமானம் என்ன? அறியார்கள்- அறிந்து கொள்ளவும் முயலமாட்டார்கள். அனுமத் பிரபாவம் தெரியும்; அரசமரத்தைச் சுற்றினுல் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறத் தெரியும். பேய், பில்லி, சூனியம் பற்றிய கதைகளைக் கூறத் தெரியும். அவர்கள் ஏறிச்செல்லும் ரயிலைக் கண்டு பிடித்தவர் யார் என்பது தெரியாது. அதிலேறிச் செல்லும் இடத்திலே அவர்கள் தரிசிக்கப் போகும் கருணானந்த சுவாமிகளின் கால்பட்ட தண்ணீர் கர்ம நோய்களைப் போக்கும் என்ற கதை பேசத் தெரியும்.

இது நமது மக்களின் மனவளம். இவர்கள் பெரும்பாலோர். இவர்களைக் கொண்டுள்ள நம் நாடு, அழிவுச் சக்தியில் அணுகுண்டு உற்பத்தியும், ஆக்கவேலைச் சக்தியில் சந்திரமண்டலத்திற்குச் சென்று வரும் ஆராய்ச்சியும் நடத்திக் கொண்டு வரும் உலகிலே ஓர் பகுதி! சரியா? நாட்டில் எதிர்காலத்தில் அக்கறை கொண்ட யாரும், இந்த நிலை சரி என்று கூற மாட்டார்கள்; சரியல்லதான். ஆனுல் என்ன செய்வது என்று கேட்பர்? வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை அமைக்க வேண்டும்- மக்களின் மனத்திலே உலக அறிவு புக வழி செய்ய வேண்டும். நிபுணத்துவம் தரும் ஏடுகள் கூட அல்ல-அடிப்படை உண்மைகளையாவது அறிவிக்கும் நூல்கள் சிலவாவது வேண்டும்.

வீடுகளிலே நடைபெறும் விசேஷங்களின்போது, வெளியூர்கள் சென்று திரும்பும் போது, பரிசளிப்புகள் நடத்தும் போது, புத்தகங்கள் வாங்குவது என்று ஒரு பழக்கத்தைக் கொஞ்சம் வசதியுள்ள வீட்டார் சில காலத்துக்காவது ஏற்படுத்திக் கொண்டால், சுலபத்தில் ஒரு சிறு புத்தகசாலையை அமைத்து விடலாம்.

புத்தகசாலை 'அமைக்கும் போது, ஏற்கெனவே நமது மக்களின் மனத்திலே ஊறிப் போய் உள்ள, அர்த்தமற்ற, அவசியமற்ற கேடே கூடச் செய்யக்கூடிய எண்ணங்களை நிலை நிறுத்தக்கூடிய ஏடுகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. சேர்த்தால் மனவளம் ஏற்படாது. மனம் சதுப்பு நிலமாகும். பழமைப் புழுக்கள் நெளியுமிடமாகும்.

புத்தகசாலை அமைப்பது என்று திட்டமிட்டுப் புது வருஷப் பஞ்சாங்கத்தில் ஒரு மூன்று தினுசும், பழைய பஞ்சாங்கக் கட்டு ஒன்றும், பவளக்கொடி மாலையும், பஞ்சாமிர்தச் சிந்தும், பெரிய எழுத்து விக்கிரமாதித்தன் கதையும், பேய் பேசிய புராணமும், நல்லதங்காள் புலம்பலும் அரிச்சந்திரமயமான காண்டமும் ஆகியவற்றை அடுக்கி வைத்தால் நாம் கோரும் மனவளம் ஏற்படாது. நமது நாட்டை வஞ்சகர்களுக்கு ஏற்ற வேட்டைக்காடு ஆக்கும். தீக்குச்சி சேர்ப்பது போலாகும்.

உலக அறிவை, உருப்படியான காரியத்துக்குப் பயன்படும் அறிவைத் தரக்கூடிய புத்தகங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும். பழைய முறைகளையும் எண்ணங்களையும் மேலும் ஊட்டக்கூடிய ஏடுகளைச் சேகரித்து அதற்குப் புத்தகசாலை என்று பெயரிடுவது, குருடர்களைக் கூட்டிவைத்து, அவர்கள் உள்ள இடத்துக்கு, வழிகாட்டுவோர் வாழும் இடம் என்று பெயரிடுவது போன்ற கோமாளிக்கூத்தாக முடியும்.

ஒவ்வோர் வீட்டிலும் வசதி கிடைத்ததும், வசதி ஏற்படுத்திக் 'கொண்டதும், அமைக்க வேண்டிய புத்தகசாலையில், நாட்டு வரலாறு, உலக நாடுகளின் நிலையைக் குறிக்கும் நூல்கள் இவை முதலிடம் பெற வேண்டும். பொதுவாகவே, மக்களின் அறிவுக்குத் தெளிவும், ஆண்மைக்கு உரமும், ஒழுக்கத்துக்கு வலிவும் தரத்தக்க நூல்கள் இருக்க வேண்டுமே யொழிய, வாழும் இடத்தை வகையற்றது என்று கூறி, விண்ணுலகுக்கு வழிகாட்டும் நூல்களும், மாயா வாதத்தை

எழுத்தாளராக முடியுமா ?

எல்லாரும் எழுத்தாளராக முடியுமா ?

எல்லாரும் எழுத்தாளராக இயலாது. கொஞ்சம் படித்து விட்டால் எழுத்தாளராகி விடலாம் என்று எவரும் எண்ண வேண்டாம் !

கடின உழைப்பு இருந்தால் மட்டும் போதாது. விடா முயற்சியின்மை, மன உறுதியின்மை, தமது வாழ்வை முறைப்படுத்திக்கொள்ள இயலாமை முதலிய காரணங்களால் திறமை மிகுந்த பலர் அழிந்துபோயினர்; எனவும், எழுத்தாளனுவதற்குக் கடின உழைப்பு மட்டும் போதாது.

உழைத்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்; உழைப்புக்கு முடிவேயில்லை. ஓர் எழுத்தாளரிடமிருந்து தாளையும் பேனுவையும் — அவரது உழைப்புக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் பிடுங்கி விட்டாலும் கூட, அவர் தமது கையில் எழுதிக் கொண்டு தான் இருப்பார்! எழுத்தாளனுக்கு ஆளுமை வேண்டும். ஆளுமை என்பது பல அம்சங்களைத் தழுவி நிற்கின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தனது ஆளுமையைக் காப்பதற்கு — தான் தானுகவே வாழுவதற்கு — ஓர் எழுத்தாளனுக்குத் துணிவு வேண்டும். அவன் அவனுகவே வாழ வேண்டும்; வேடம் போடக் கூடாது.

—ஒரு சோவியத் நாட்டு நாவலாசிரியர்.

யும், மனமருட்சியையும் தரும் ஏடுகளும், தன்னம்பிக்கையைக் கெடுத்து, விதியை அதிகமாக வலியுறுத்திப் பெண்களை இழித்தும் பழித்தும் பேசிடும் நூல்களும் இருத்தலாகாது.

பஞ்சாங்கம் அல்ல, புத்தகசாலையில் இருக்க வேண்டியது; அட்லாஸ்—உலகப்படம் இருக்க வேண்டும்.

இந்த அடிப்படைப் பிரச்சினையிலே நேர்மையான முறையையும், நெஞ்சு உரத்தையும் காட்டியாகவேண்டும். அப்போதுதான் வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை அமைப்பது என்பது அறிவுத் தெளிவுக்கு வழி செய்யும்—மனவளத்தை உண்டாக்கும்-நாட்டை வாழ வைக்கும். புலியை அழைத்துப் பூமாலை தொடுக்கச் சொல்ல முடியாது. சேற்றிலே சந்தன வாடை கிடைக்குமென்று எண்ணக் கூடாது.

நமது பூகோள அறிவு, பதினுன்கு லோகத்தைக் காட்டிற்று அந்த நாட்களில். நமது மார்க்க அறிவு நரபலியைக் கூடத் தேவை என்று கூறிற்று, அந்த நாட்களில். நமது சரித்திர அறிவு, பதிஞயிரம் ஆண்டு ஒரு மன்னன் ஆண்டதாகக் கூறி வைத்தது. நமது பெண் உரிமையைப் பற்றிய அறிவு, காமக்கிழத்தி, வீட்டுக்கு நாயகனைக் கூடையில் வைத்துத் தூக்கிச் சென்ற பத்தினியைப் பற்றி அறிவித்தது. நமது விஞ்ஞான அறிவு, நெருப்பிலே ஆறும், அதன் மீது ரோமத்தால் பாலமும் இருப்பதாக அறிவித்தது.

அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களுக்கு ஆதாரமாக இருந்த ஏடுகளை இந்த நாட்களிலே நாம், வீட்டிலே புத்தகசாலையில் சேர்ப்பது, நாட்டு நலனுக்கு நிச்சயமாகக் கேடு செய்யும்.

பூகோள, சரித, ஏடுகள் இருக்க வேண்டும்-நமக்கு உண்மை உலகைக் காட்ட, நமக்கு ஒழுக்கத்தையும், வாழ்வுக்கான வழிகளையும் காட்ட, வீட்டிற்கோர் திருக்குறள் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டும்.

நமது தமிழகத்தின் தனிச் சிறப்பு என்று கூறத்தகும் சங்க இலக்கிய சாரத்தைச் சாமான்யரும் அறிந்து வாசிக்கக் கூடிய முறையில் தீட்டப்பட்ட ஏடுகள் இருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம், மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கும் வாழ்க்கை வசதிக்கும் உதவும், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிய முக்கியமான தகவலைத் தெரிவிக்கும் நூல் இருக்க வேண்டும்.

நாட்டு விடுதலைக்கு உழைத்தவர்கள், மக்களின் மனமாசு துடைத்தவர்கள், - தொலை தேசங்களைக் கண்டவர்கள், வீரர்கள், விவேகிகள் ஆகியோரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு ஏடுகள் இருக்க வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் 'வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை' அமைத்துக் கொண்டால் நாட்டுக்கு நல்ல நிலை ஏற்படும். வீட்டிற்கோர் புத்தகசாலை தேவை- ஆனல் கேட்டினை நீக்கிடத் தக்க முறைகளைத் தரும் ஏடுகள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் வீட்டிலே அமைக்கும் புத்தகசாலை.

[1949-ஆம் ஆண்டில் திருச்சி வானொலியில் ஆற்றிய உரை.]

தன் குருதியே தனக்கு உதவி

பெரிய அறுவைச் சிகிச்சைகளின் போது, முக்கியமாகப் பெரும் தமனிகள், இரத்தக்குழாய்கள் ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட அறுவைச் சிகிச்சைகளின் போது நோயாளி பெருமளவில் இரத்தத்தை இழக்கக்கூடும். இழந்த இரத்தத்தை ஈடு செய்ய வேறு இரத்தம் செலுத்துவதுதான் வழக்கம். செலுத்தப்பட்ட புது இரத்தம் அசுத்தமாகியிருந்தாலோ நோயாளியின் இரத்தத்திற்கு ஒவ்வாததாக இருந்தாலோ சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடும். மேலும் பல மருத்துவ மனைகளில் செலுத்துவதற்குப் போதிய இரத்தம் இருப்பில் இருப்பதில்லை. இதனுல் பெருமளவு இரத்தம் தேவைப்படும்போது ஆபத்தான நிலை ஏற்படும் அல்லவா? அறுவைச் சிகிச்சையின்போது வெளியேறும் இரத்தத்தைச் சேமித்துச் சுத்தப்படுத்தி நோயாளிக்கு உடனே கொடுக்கும் இயந்திரம் ஒன்றைக் கலிஃபோர்னியாவிலே இர் வின் நகரில் இருக்கும் ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று தயாரித்துள்ளது. அந்த இயந்திரத்தில் இரத்தம் செலுத்தும் கருவி ஒன்று உள்ளது. அத்துடன் பிளாஸ்டிக்கினுலான, நீண்ட உறிஞ்சு குழாய்களும் உள்ளன. உதாரணமாக அடி வயிற்றில் குண்டடிபட்ட காயத்திற்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்யும் போது அடிவயிற்றுப் பள்ளத்தில் இக்குழாய்களைப் பொருத்தியதும் ஒழுகிய இரத்தத்தை உடனே உறிஞ்சி எடுக்கிறது இயந்திரம். உறிஞ்சல் காரணமாகச் செல்லும் காற்றுக் குமிழிகளைச் சுத்தப்படுத்தும் முறையினுல் அகற்றிவிடுகிருர்கள். எலும்புத் துகள்கள், துணிப்பிசிறுகள், ரவைக் குண்டுகளின் பாகங்கள் ஆகியவற்றையும் வடிகட்டி நீக்கி விடுகின்றனர். பின்னர் அந்த இரத்தம், கழுத்தில் உள்ள பிடரி நரம்பு போன்ற பெரும் நரம்புகள் வழியாக, மிகக் கவனமாகக் கட்டுப்பாட்டு விகிதத்தில் இரத்த ஓட்டத்தில் சேர்க்கப்படுகிறது. விபத்தினுல் நோயாளி இழந்த இரத்தத்தை ஈடு செய்ய அதிக அளவில் இரத்தம் தேவைப்படும் போது எஞ்சிய இரத்தத்தின் உறைதிறன் கடுமையாகக் குறைந்து வருகிறது. இதைச் சரி செய்ய நோயாளியின் இரத்தத்தில் உறை பிளாஸ்மாக்களைச் சேர்க்கிருர்கள். அந்தப் பிளாஸ்மாக்களில் புதிய உறைபொருள்களும் அடங்கியிருக்கும்.

வரலாறு திரும்ப வேண்டும்

கோல்லிமலையில் நாமனை வரும் மகிழத் தக்க விதத்தில் எழுச்சியும் ஏற்றமும் நிறைந்த இந்த விழாவை ஏற்பாடுசெய்த நண்பர்களுக்கு நான் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த மாவட்டத்தில் ஆட்சித்தலைவர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் தமது வரவேற்புரையில் இந்த விழா எத்தகைய சிறப்புடையது என்பது குறித்தும், இந்த விழாவை நடத்துவதற்கு அரசும் ஏனைய நண்பர்களும் எப்படியெல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தந்தார்கள்

என்பது குறித்தும் சுட்டிக் காட்டினார்.

அரசின் கொள்கையை — இலட்சியத்தை அதிகாரிகள் புரிந்து கொண்டிருந்தால்தான் அரசு விரும்பியது நாட்டிலே நடைபெற இயலும். பாரி விழா நடைபெறுகிறது; வள்ளுவருக்கு விழா எடுக்கப்படுகிறது; பூம்புகார் விழா நடைபெறுகிறது—என்கின்ற இந்த விழா நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்விப்படும் நேரத்தில் நம்முடைய மாவட்டத்திலும் இப்படிப் பட்ட இலக்கிய விழாக்கள் நடைபெற வேண்டாமா? என்கின்ற ஏக்கம் எழ வேண்டும். அப்படி நடைபெற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கரைபுரண்டு ஓடுகிற நேரத்தில் அதை நிறைவேற்றுகின்ற மனத் தெளிவும் உற்சாகமும் அக்கறையும் பிறந்திட வேண்டும். அப்படிப் பட்ட ஆசை பிறந்த காரணத்தால்தான் இந்த விழா இங்கு எடுக்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் ''அரசு எவ்வழியோ குடிகள் அவ்வழி'' என்று சொல்லுவார்கள். நான் இன்றைக்கு ''அரசு எவ்வழியோ அதிகாரிகள் அவ்வழி இருந்திடல் வேண்டும்'' என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிலம்புச் செல்வரும், குன்றக்குடி அடிகளாரும், அமைச்சர் இராசாராம் அவர்களும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல இன்றையத் தமிழக அரசு தமிழுக்கு —தமிழன் மாண்புக்கு —தமிழர் மரபுக்கு—வரலாற்றுக்கு—இலக்கியச் செல்வங்களுக்கு—வீரத்துக்கு— பெருமைக்கு உலகத்திலே புதிய கீர்த்தியும் பெருமையும் கிடைத்திட வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு செயல்பட்டு வருகின்ற அரசாகும். நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் காவிரி கடலோடு சேருமிடத்தைக் காண நேர்ந்தது. அப்போது கடலுக்கடியில்புதைந்து கிடக்கிற கரிகால் பெருவளத்தானுடைய பூம்புகார் பட்டினமும், நாளங்காடியும், பூதச்சதுக்கமும், கொற்றப்பந்தலும், தோரண வாயிலும் இந்தக் கடலுக்கடியில்அல்லவா ஆழ்ந்து கிடக்கின்றன? இவைகளை எப்படி வெளியே கொண்டு வர முடியும்? என்கிற எண்ணச் சுழற்சிக்கு என்னுடைய இதயம் ஆட்பட்டது. அன்றைக்கு, நான், அண்ணா அவர்கள் எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தின்அரசுக் கட்டிலில் ஏறுவார் என்றோ, அப்போது நாம் கண்ட கனவுகள் எல்லாம் நிறைவேறும் என்றோ எண்ணவில்லை.

ஆனால் அன்றிருந்த ஏக்கம் இன்று நிறைவேறுகின்றதென்றால் அதற்கான ஒத்துழைப்பை, பக்க பலத்தை இன்றைக்கும் தந்து கொண்டிருப்பவர்களில் சிலராகத்தான் இங்கே வீற்றிருக்கிற சிலம்புச் செல்வரும், அடிகளாரும் இருக்கிறார்கள்.

பூம்புகாரைத் தொடர்ந்து பாஞ்சைப் பகுதியில் கட்டபொம்மனுக்கு நினைவுக் கோட்டை எழுப்பி இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் வெறும்விழாக்களோடு முடிந்து

விட்டால் போதுமா? என்ற கேள்விக் குறி எழாமல் இல்லை. அப்படி எழுந்த காரணத்தால் தான் விழாக் கோலம் மாத்திரம் போதாது; அந்தப் பகுதியிலே வாழும் மக்கள் விழாவின் பயனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைகளையும் இந்த அரசு கடைப்பிடித்து, அதற்கு அடையாளமாகப் பூம்புகாரில் வாழும் மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு 1,000 வீடுகள் — ஒவ்வொரு வீடும் 4,000 ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு—அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவேதான் பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலே கட்டபொம்மன் வாரிசுகள் யார் என்று தேடிப் பிடித்து அவர்களுக்கு நிலங்களைப் பட்டாச் செய்து கொடுத்து ஏறத்தாழ 202 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதையொட்டி இன்றுவிழா நடைபெறும் நேரத்தில் பெரு முயற்சியால் இந்தக் கொல்லிமலை வாழ்மக்கள் 405 பேருக்குப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய குறைபாடுகள் என்னிடம் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பெற்று மலையிலே வேளாண்மை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற பல்வேறு தொழில் செய்கின்ற மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க, ஓரி காலத்தில் இந்த மலை எப்படியெல்லாம் வளம் கொழித்து இருந்தது, இன்று வளம் கொழிக்கும் மலையாக இருந்தாலும் வாழ்விலே வளம் கொழிப்பவர்களாக மக்கள் இல்லையே என்கிற கேள்விக்கு விடை அளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலையைத் தமிழக அரசு நிச்சயமாகச் செய்யும்.

மலையிலே வளம் இருந்தால் மட்டும் போதாது; மலையிலே இருப்பவர்கள் மனத்திலும் வளம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஆகியோரைக் கலந்து, இந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் என்றென்றும் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட முறையீடுகள் முறைப்படி கவனிக்கப்பட்டு உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

ஓரியின் பெயரால் இங்கே ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் பெயர் வைக்கவேண்டுமென்று இந்தப் பகுதி மக்கள் முறையிட்டிருந்தார்கள். நேற்றைய தினம் ஓரியின் பெயரை அந்தப் பள்ளிக்கு வைப்பதற்கான ஒப்புதலில் நான் கையெழுத்து இட்டுவிட்டுத்தான் இந்த விழாவுக்கு வந்துள்ளேன், என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொல்லி மலையின் பெருமை குறித்தும், புகழைக் குறித்தும்

முதல்வர் கலைஞர்

இத்தனை ஆண்ட ஓரி எப்படிப்பட்டவன் என்பது குறித்தும் முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். ஓரியின் பெருமை, வீரம், வள்ளல் தன்மை இவைகள் பற்றி வன்பரணர், கழைதின் யானையார் ஆகிய புறநானூற்றுப் புலவர்கள் நேரடியாகப்பாடியது மாத்திரமின்றி, ஓரியைச் சுட்டிக் காட்டி கபிலர், கல்லாடனார், தம்பாலத்தனார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், நத்தத்தனார் ஆகியோர் பல்வேறு பாடல்களில் பாடியுள்ளனர்.

ஓரி வில் வித்தையிலும் கை தேர்ந்தவன். வள்ளல்தன்மையிலும் கை தேர்ந்தவன். இந்த இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்திருந்தது தமிழகத்திற்கு ஒரு பெரும் சிறப்பு என்பதை முன்னால் பேசியவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அவனுடைய வில்லாற்றல் எவ்வளவு சிறந்தது என்பதற்கு, 'அவன் யானை மீது எய்த அம்பு, புலியை வீழ்த்தி, மானை வீழ்த்தி, பன்றியை வீழ்த்தி, உடும்பை வீழ்த்திப் பிறகு நிலத்தில் பட்டு நிலைத்தது' என்று வன்பரணர் பாடுகிறார். அதுபற்றிக் குன்றக்குடி அடிகளார் கூறுகையில், ''உயரமாக இருக்கிற யானையிலே தொடங்கி, அதற்கு அடுத்த உயரமுள்ள புலியை வீழ்த்தி—அதற்கடுத்த உயரமுள்ள மானை வீழ்த்தி — அதற்கடுத்த உயரமுள்ள பன்றியை வீழ்த்தி, பிறகு அதற்கு அடுத்த உயரமுள்ள உடும்பை வீழ்த்தியது. இதல்லவா ஆற்றல்!'' என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு இந்த மலைப் பாங்கான பகுதி ஓரளவு உதவி செய்திருக்கிறது.

மலையின் உச்சியிலிருந்து அவன் அம்பு எய்ததால், அந்த அம்பு மேலேயிருந்து கீழ் நோக்கிச் சென்றதால் இது நடந்திருக்க இயலும். ஆகவே தமிழ்ப் புலவனுடைய கற்பனை எப்போதும் இயற்கையோடு இணைந்த கற்பனையாக இருக்கும்; அதிலே செயற்கை இருக்காது.

கற்பனையில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று பொய்யையும் கற்பனையாக ஆக்கி, மக்களை நம்பும்படிச் செய்கிற கற்பனை. இயற்கையோடு மிகைப்படுத்திச் சொல்கிற கூத்துக்களும் உண்டு. தமிழ்ப் புலவர்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்வார்கள். அவன் எய்த அம்பு யானையை வீழ்த்தியது என்று மட்டும் சொல்லியிருந்தால், அதனை எல்லா வேடர்களுந்தான் செய்வார்கள், இதென்ன பெரிய காரியம்? என்று அந்தப் பாட்டையே படிக்காமல்போய் விடுவார்கள். அவனுடைய வீரத்துக்கும் பேராற்றலுக்கும் —அம்பு எய்யும் சக்திக்கும் எடுத்துக் காட்டாகத்தான் வன்பரணர் இவ்வளவு கற்பனைகளை இயற்கையோடு இணைத்துத் தன்னுடைய பாடலில் நடமாட விட்டிருக்கிறார்.

இராமாயணத்திலும் ஓர் அம்பு புறப்படுகிறது. இராமனுடைய அம்பறாத்தூணியிலிருந்து அம்பு புறப்பட்டுச் செல்கிறது. அந்த அம்பு இராவணன் மீது பாய்கிறது. பாய்ந்து இராவணனுடைய நெஞ்சத்தில் எங்கேனும் சீதையின் நினைவு இருக்கிறதா? என்று தேடிப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு அவனுடைய உடம்பெல்லாம் பாய்ந்து சென்று, உடலில் எங்கேயாவது சீதையைப் பற்றிய எண்ணம் இருக்கிறதா? இரத்தத் துளிகளில் இருக்கிறதா ? நரம்புகளில் இருக்கிறதா? என்று குடைந்துதேடிப் பார்த்து விட்டுப் பிறகு வெளிப்பட்டு, இராவணனுடைய

இரத்தத்தால் ஏற்பட்ட அந்தக் கறையைக் கழுவிக் கடலில் சென்று மூழ்கிக், குளித்து விட்டுப், பிறகு புறப்பட்டு, இராமனுடைய அம்பறாத் தூணிக்கே வந்து சேர்ந்ததாம் அந்த அம்பு!

எந்த ஓர் அம்பும் போன இடத்தில் போய்த், தங்கிவிடும் என்பதுதான் நியதி. போன அம்பு மீண்டும் திரும்பி வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது தெய்வீக மெருகு கொடுக்கப்பட்ட கற்பனை.

ஓரி எய்த அம்பு தமிழ்ப் புலவரின் கற்பனை. இந்த இரண்டு கற்பனைகளையும் விளக்கவே இதைச் சொன்னேன்.

ஓரியைக் காரி வீழ்த்தினன். கடை எழு வள்ளல்களில் ஓரியும் ஒருவன்; காரியும் ஒருவன். ஆனல் ஓரியை வீழ்த்தக் காரி பயன்படுத்தப்பட்டான். ஓரியின் குதிரை பெயர் ஓரி.

காரியின் குதிரை பெயர் காரி. 'காரி தகடூரில் முள்ளூர் மலைப் பகுதியில் வாழ்ந்தான். ஓரிக்கும் காரிக்கும் போர் மூண்டிடக் காரணம் இடையில் வந்த சேர மன்னன். அந்தச் சேர மன்னன் தூண்டுதலால் காரி ஓரியை வீழ்த்தினன். சேர மன்னன் தந்த கொடையாகக் கொல்லி மலையைப் பெற்றுக் கொண்டான்' என்று தமிழ் இலக்கியம் கூறுகிறது. இது தமிழர்களின் இயல்பான குணம். இன்று நேற்று அல்ல. இலக்கியக் காலத்திலிருந்தே ; கடை எழு வள்ளல்கள் காலத்திலிருந்தே தமிழர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இயல்புதான் எதிரிக்கு இடம் தந்து தமிழர்கள் தேய்ந்து போகக் காரணமாக இருந்தது என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறதே அல்லாமல் வேறல்ல.

சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் நொந்த உள்ளத்தோடு ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

''நான் இந்த அரசைப் பாராட்டினாலும் சிலருக்குக் கோபம் வருகிறதே!'' என்று அவர் வருத்தப்பட்டார். காரி, ஓரி ஆகியவர்கள் கதையைப் படித்துள்ள சிலம்புச் செல்வருக்கு இதில் வியப்புத் தோன்றத் தேவையில்லை. ஒரு தமிழன், இன்னொரு தமிழன் பாராட்டப்படச் சகிக்க மாட்டான்.

இப்போது ஏற்பட்டுள்ள சங்கடம் என்னவென்றால் இந்தத் தமிழனை இந்தத் தமிழர் பாராட்டுகிறார், இன்னொரு தமிழரால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை, என்ற நிலை தமிழகத்தில் இருக்கிறது. ஆனாலும் பாராட்டுகிறார்கள். கைம்மாறு கருதி இந்த அரசு காரியங்களைச் செய்யவில்லை. காலம் அவர்களுக்கு நிச்சயம் பதில் சொல்லும் என்கிற எண்ணத்தில் இந்த அரசு கடமையைச் செய்து வருகிறது. அது வீண் போகாது என்பதைக் காட்டுவதற்காக ஆஸ்திரேலிய நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ள ஒன்றை இங்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆஸ்திரேலிய நாட்டின் மேலவை உறுப்பினர் வில்லியம் ஆர். விதர்ஸ், இவர் இந்திய நாடு முழுவதும், ஏன், உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் சுற்றுப் பயணம் செய்துவிட்டு ஆஸ்திரேலியா சென்றார். அங்கே அவரும் மிக முக்கியமான வேறுபலரும் அங்கம் வகிக்கின்ற மேலவையில், தான் சென்று வந்த நாடுகளைப் பற்றி ஒரு குறிப்பேடு தந்தார். அதனுடைய பெயர் A Brief Report on Remote Area-world study Tour 'உலகைச் சுற்றிப் பார்த்தது பற்றிய தகவல்'' என்ற வகையில் அவர் அதைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்.

''சுற்றுலா நகரமான மாமல்லபுரம் என்னைக் கவர்ந்தது. அந்த நகரம் பழங்காலக் குகைகளாலும் சிற்பங்களாலும் சூழப்பட்டது. தமிழ்நாடு அரசு அங்கு ஒரு சுற்றுலா நிலையம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதில் சிற்பக் கலைஞர்கள் பழங்காலச் சிற்பக் கலையில் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் அந்த நகருக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் சிற்பக் கலையிலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளிலும் ஈடுபாடு கொள்வதைக் காண முடிகிறது. இவ்வாறு சுற்றுலாத் தொழிலும் வளர்க்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டின் பழங்காலக் கலை

மறைந்திடாது இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் அங்கு இக் கலையில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இம்முறை ஆஸ்திரேலியாவிலும், குறிப்பாக மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவிலும் புகுத்துவதற்கு ஏற்றது என்று நான் கருதுகிறேன்'' என்று கூறி இருக்கிறார்.

அதாவது ஆஸ்திரேலியாவில், குறிப்பாக மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் புகுத்தப்பட வேண்டிய முறை ஒன்று தமிழ் நாட்டில் இருப்பதைக் கண்டு அதை வழி காட்டியாகக் கொள்ளலாம் என்கிறார். சுற்றுப்பயணம் செய்ய வந்த அவரைப் போன்ற அயல் நாட்டினரெல்லாம் இதை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். சிலம்புச் செல்வர், அடிகளார், தமிழ்ச் சான்றோர்கள், பெரும்புலவர்கள் ஆகிய நீங்களோ, 'இந்த அரசைப் பாராட்டினால் மனம் வருந்துகிறார்களே' என்கிறீர்கள்.

வெளிநாட்டார் தமிழ் நாட்டின் சாதனைகளைப் புகழுமளவு நமது சாதனைப் பட்டியல் விரிவாக இருக்கின்றது. அரிசன வீட்டு வசதி வாரியப் பணிகள், குடி நீர் வாரியப் பணிகள் அந்த ஆஸ்திரேலியாவில் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டின் முறையைப் பிற மாநிலங்களும் பின்பற்றலாம் என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

இவ்விழாவில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நாம் இலக்கிய வளம் உடையவர்கள்; கலை வளம் உடையவர்கள்; மொழி வளத்திலும் சிறந்திருக்கிறோம். தமிழைப் படிக்கிறோம். தமிழைப் படிக்கிற ஆர்வம் நமக்கிருக்கிறது. ஆனால் தமிழில் படிக்கிற ஆர்வம் இல்லை. தமிழைப் படிப்பதற்கும் தமிழில் படிப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. தமிழைப் படிப்பதென்றால் திருக்குறளை, சிலப்பதிகாரத்தை, கலித்தொகையைப் படிப்பதாகும்.

தமிழில் படிப்பதென்றால் விண்வெளிக் கப்பல் விடுவது எப்படி, என்பதைத் தமிழில் படிப்பதாகும். உலகில் வளர்ந்துள்ள விஞ்ஞானத்தையெல்லாம் தமிழில் கொண்டு வந்து, தமிழில் படித்து, தமிழில் சிந்தித்து, தமிழில் செயல்படுவது என்ற அந்தக் காலத்தை நாம் அடைய இந்த விழாக்களெல்லாம் விதைகளாக அமையும்.

உயிருள்ள புத்தகம்!

கடந்த ஆண்டு மாஸ்கோவில் உள்ள கலை, இலக்கிய வெளியீட்டகத்தார், திருக்குறளை இப்போது ரஷ்ய மொழியில் 25,000 பிரதிகள் வெளியிட்டுள்ளனர்.

அண்மையில் ரஷ்ய மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள திருக்குறள், செய்யுள் நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதனை மொழிபெயர்த்தவர் திரு. இப்ராஹிமோவ்.

இப்பணியைச் செய்து முடிக்க இவருக்குப் பரிமேலழகர் உரையும், டாக்டர் மு. வரதராசனாரும் வழிகாட்டியாகவிருந்தனர்.

இப்புத்தகத்தின் முன்னுரையில் இம் மொழிபெயர்ப்பாளர் எழுதுகிறார்:

''திருக்குறளானது தொலை தூரத்தில் உள்ள ஒரு நாட்டின் நினைவுச் சின்னம் மட்டும் அல்ல; அது ஓர் உயிருள்ள புத்தகமும் ஆகும்; உண்மை, நன்மை, மனிதநேயம் ஆகியவற்றைப் பரப்பும் ஆற்றல் வாய்ந்த நூல், திருக்குறள் தமிழ் மொழியில் திருக்குறள் இவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம், அதன் உள்ளடக்கத்தின் ஆழமும், செழுமையும் மட்டுமன்று, நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்ற, கவித்துவ சக்தி மிக்க அதன் மந்திரச் சொல்லோசையும் ஆகும். பண்டைய இந்திய மனிதாபிமான இலக்கியமான திருக்குறளின் எண்ணற்ற மொழி பெயர்ப்புகள் பல நாடுகளில் வந்துள்ளன; இது ஓர் அமர இலக்கியம் என்பதற்கு அந்த மொழி பெயர்ப்புகள் ஒரு சான்றாக அமையும்.''

வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் ஒழுங்காக எழுதப்படவில்லை. ''தமிழ் நாட்டின் வரலாறு காவிரிக் கரையிலிருந்து எழுதப்பட வேண்டும்; கங்கைக் கரையிலிருந்து எழுதப்படுவது கூடாது'' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். கங்கைக் கரையிலிருந்து எழுதப்பட்ட காரணத்தால் காவிரிக் கரையின் மேன்மை ஏதோ ஒரு மூலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது.

காவிரிக் கரைக்கு ஒரு தனி வரலாறு உண்டு; தனிக் கலாச்சாரம் உண்டு; தனிப் பண்பாடு உண்டு; நாகரிகம் உண்டு. இந்த வரலாறு எழுதும் பொறுப்பு ஒரு தனி எழுத்தாளனிடத்தில் அல்ல நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களின் கையில் இருக்கிறது.

எனவே தான் அடிகளார் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது போல் சிறு வயது முதலே வில்லெடுத்துப் பழகவேண்டும்; அந்த வீரம் தொடரவேண்டும்.

ஜீஜிபாய் தன் மைந்தன் சிவாஜிக்கு எப்படிப்பட்ட கதைகளைச் சொல்லி வீரனாக வளர்த்தாளோ, அப்படி, தாய்ப்பாலூட்டும் போதே வீரம் வளரச் செய்ய வேண்டும். தான் பாலூட்டி வளர்த்த தன் மகன் போரில் புறமுதுகிட்டான் என்றவுடன் அவன் பாலருந்திய மார்பையே அறுத்தெறியத் துடித்தெழுந்தாள் புறநானூற்றுத் தாய். அந்த வரலாறு தமிழகத்துக்குத் திரும்ப வேண்டும்.

இதற்கேற்றாற் போலத் தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் வீரர்களாக — வீராங்கனைகளாக வளர்க்க வேண்டும்.

அகமும் புறமும் தமிழனுக்குச் சொந்தம். இலக்கியப் பெருமையும் காப்பியப் பெருமையும், உடையவன் தமிழன். இதனையெல்லாம் உணர்ந்து தரணி வாழ—தமிழ்ச் சமுதாயம் வாழ—தமிழ்நாடு வாழ—தமிழ் மொழி வளர—உறுதி எடுத்துக் கொள்வோம். இதுவே இந்த விழாவின் பயனாக அமையட்டும்!

(6—9—'75-ல் சேலம், கொல்லி மலையில் நடைபெற்ற ஓரி விழாவில் முதல்வர் கலைஞர் ஆற்றிய சிறப்புரை.)

தூத்துக்குடியும் கல்பாக்கமும்

எரிபொருள் நெருக்கடி உலகம் முழுவதிலும் தீவிரமாகி வரும் இந்நாளில் அணு மின் சக்தி உற்பத்தியில் கவனம் திரும்பியிருப்பதும், உலகின் மற்ற தலையாய நாடுகளைப் போலவே இந்தியாவும் அணு மின் சக்தி உற்பத்தியில் முனைந்திருப்பதும் இயல்பேயாகும். முதலில் மராட்டியத்தில் தாராபுர், அடுத்ததாக ராஜஸ்தானில் ராணா பிரதாப் சாகர் என்று இரண்டு அணு மின் நிலையங்களை அமைத்த பின் இப்போது மூன்றாவதாக, தமிழ்நாட்டில் கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்தை நிறுவுவதில் மத்திய அரசு முனைந்திருக்கிறது.

கல்பாக்கம் நிலையத்தைப் பற்றிப் பேசுமுன், தூத்துக்குடியில் உருவாகி வரும் கன நீர் ஆலையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

கனநீர் ஆலைகள்

இயற்கை யுரேனியம் மூலமான அணு மின் உற்பத்திக்கு இன்றியமையாத ஒரு சாதனம் கன நீர். தோற்றம், சுவை முதலிய பல அம்சங்களில் சாதாரணத் தண்ணீர்போலவே இருக்கும் கன நீர், அணு உலையில் சமனியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. ட்யூடிரியம் எனப்படும் நீரக ஐசோடோப் வகை ஒன்று இந்தக் கன நீரில் இருக்கிறது. நாம் பயன்படுத்தும் சாதாரணத் தண்ணீரில் கூட சுமார் எட்டாயிரத்தில் ஒரு பங்கு கன நீர் இருக்கிறது. இருவகை நீர்களுக்கும் இடையே தோற்றத்திலும் குணத்திலும் மிகச் சிறிதே வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதாலும், இயற்கையில் கன நீர் விகிதம் மிக மிகக் குறைவு என்பதாலும், கனநீர் தயாரிப்பது கடினமான, செலவு மிக்கதொரு பணியாகும். எனினும், அணு உலையில் அணுப் பிளப்பு மூலம் விளையும் நியூட்ரான்களின் வேகத்தை நிதானப்படுத்துவதற்குக் கன நீர் நிச்சயம் தேவை. நியூட்ரானின் வேகம் குறைந்தால்தான் இயற்கை யுரேனிய அணுப் பிளப்பின் முழுப் பலனையும் காண முடியும். நமது அணு மின் சக்தி உற்பத்தித் திட்டத்தில் இயற்கை யுரேனியமே எரிபொருளாக உபயோகிக்கப்படுமாதலால், இந்தத் திட்டத்தின் நிறைவேற்றத்துக்குப் பெருமளவு கன நீர் தேவைப்படுகிறது. துவக்கத்தில் ஒரு மெகாவாட் அணு மின் சக்தி உற்பத்தித் திறனுக்கு ஒரு டன் கன நீர், வீதம் வேண்டும். இத்துடன், துவக்க அளவில் சுமார் ஐந்து சதவீதம் வரை ஒவ்வோராண்டும் ஈடு சாதனமாகச் செலுத்த வேண்டும். அணு மின் நிலையம் ஒன்று 30 ஆண்டுக் காலம் செயலாற்ற முடியும் என்றால், அதன் உற்பத்தித் திறனில் ஒவ்வொரு மெகாவாட்டுக்கும் ஒன்றரை டன் கன நீர் இந்த ஈடு சாதனமாகத் தேவைப்படும். ஆகவே அணு மின் நிலையத்தின் ஆயுட்காலம் முழுமைக்கும், இதன் ஒவ்வொரு மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுக்கும் மொத்தம் 2.5 டன் கன நீர் வீதம் இருப்பது அவசியம்.

இந்திய அரசின் அணு சக்தித் துறை இப்போது கன நீர் உற்பத்திக்கென நான்கு ஆலைகளை நிறுவி வருகிறது. இந்த நான்கில் தூத்துக்குடி ஆலை இரண்டாவது ஆகும். முதலாவதான பரோதா ஆலை இப்போது உற்பத்திக்கு ஆயத்தமாகிவிட்டது. தூத்துக்குடிக்குப் பிறகு கோட்டாவிலும் தால்சேரிலும் முறையே மூன்றாவது, நான்காவது ஆலைகள் உருவாகும். இந்த நான்கு ஆலைகளுமாகச் சேர்ந்து ஆண்டொன்றுக்கு 300 டன் கன நீர் தயாரிக்கத் திறன் பெற்றிருக்கும்.

தூத்துக்குடி ஆலை

தூத்துக்குடி ஆலை ஆண்டொன்றுக்கு 71.3 டன் கன நீர் தயாரிக்கத் திறனுள்ளதாக உருவாக்கப்படுகிறது. பரோதா ஆலையில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஃப்ரெஞ்ச் முறையே தூத்துக்குடியிலும் கடைப்பிடிக்கப்படும். இதற்குத் தேவைப்படும் சேர்க்கை வாயு தூத்துக்குடியில் அமைந்துள்ள ஸதர்ன் பெட்ரோ கெமிக்கல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து (ஸ்பிக்) கிடைக்குமாறு, ஸ்பிக் ஆலையுடன் இந்தக் கன நீர் ஆலை இணைப்பு வைத்துக் கொள்ளும். ஸ்பிக் அமோனியா ஆலையிலிருந்து வரும் சேர்க்கை வாயுவைப் பயன்படுத்தி அதிலிருந்து கன ஐட்ரஜனை எக்ஸ்சேஞ்ச் கோபுரத்தில் பிரித்தெடுப்பார்கள். பிரித்தெடுத்த கன ஐட்ரஜன் அமோனியா திரவத்துக்கு மாற்றப்படுகிறது. அந்தத் திரவத்தைக் காற்றில் எரிப்பதன் மூலம் கன நீர் கிடைக்கிறது. (இதையடுத்து, சேர்க்கை வாயு ஸ்பிக் ஆலைக்கே திருப்பியனுப்பப்பட்டு அங்கே அமோனியா உற்பத்திக்குப் பயனாகிறது.) இதுதான் கன நீர் தயாரிப்பதற்கான ஃப்ரெஞ்ச் முறை.

தூத்துக்குடி கன நீர் ஆலை அடுத்த ஆண்டு அமைத்து முடிக்கப்படும். அடுத்த ஆண்டே உற்பத்தியும் துவங்கிவிடும். இந்த ஆலையை நிறுவுவதிலுள்ள கடினமான கட்டங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஓர் உதாரணம்: இங்குள்ள எக்ஸ்சேஞ்ச் கோபுரம் 375 டன் எடையும் 42 மீட்டர் நீளமும் கொண்டது. கோபுரத்தின் குறுக்களவு 2.45 மீட்டர். ஒரே அமைப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கோபுரத்தைத் தூத்துக்குடிக்கு கொண்டு வருவதும், ஆலைப்பகுதிக்கு எடுத்து வருவதும் பெரும் பிரச்சினைகளாகிவிட்டன. ஃப்ரான்சில் தயாரான இந்தக் கோபுரத்தை மேற்கு ஜெர்மன் கப்பலொன்றில் தூத்துக்குடிக்குக்கொண்டு வந்தார்கள். தூத்துக்குடியின் புதிய துறைமுகம் இந்தக் கப்பலை ஏற்றுக் கோபுரத்தை நேரடியாக வாங்கிக் கொள்ளும் ஆயத்தமாகவில்லையாதலால், துறைமுகத்திலிருந்து 3 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் கப்பலை நிறுத்தி, இதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த ஒன்றில் கோபுரத்தைக் கப்பலிலிருந்து மாற்றினார்கள். அலைவேகத்துடன் இந்த மிதப்பு நகர்ந்து வந்து கடற்கரையில் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருந்த முகப்பு ஒன்றில் கோபுரத்தை இறக்கியது. அப்படி இறக்குவதற்கு ‘விஞ்ச்’ போட்டு இழுக்க வேண்டியதாயிற்று. பிறகு கோபுரத்தை இரண்டு

ட்ரெய்லர்கள் பொருத்திய வண்டியில் வைத்து, 12 கிலோ மீட்டர் தூரத்தைக் கடந்து ஆலைப்பகுதிக்குக் கொணர்ந்து சேர்த்தார்கள். முன்கூட்டி விரிவாகத் திட்டமிட்டு இந்தப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டியதாயிற்று. கரையில் இறக்கிய பிறகும், சாலை முதலிய வசதிகள் எவ்வாறிருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்தறிந்துதான் கோபுரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நகர்த்திச் செல்ல முடிந்தது. வெளியார் உதவியின்றி நாமே இந்தப் பணியைச் செய்து முடித்தோம் என்பது பெருமைக்குரியது.

பரோதாவிலும் இப்படி ஒரு பிரச்சினை தோன்றியது. அங்கே எக்ஸ்சேஞ்ச் கோபுரம் 530 டன் எடையும் 53 மீட்டர் நீளமும் கொண்டது. கோபுரத்தின் குறுக்களவு 2.75 மீட்டர். ஒற்றை அமைப்பான இதைக் கப்பலில் வைத்து பாவ்நகர் துறைமுகத்தின் வெளிப்புறம் வரை கொண்டு வந்தார்கள். அங்கிருந்து கோபுரத்தை ஒரு மிதப்பில் வைத்து, பரோதா ஆலை இலக்கிலிருந்து 40 கிலோ மீட்டரிலுள்ள முஜ்பூர் என்னுமிடத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்தார்கள். அங்கேயும் கடற்கரை முகப்பு ஒன்று அமைத்து அதில் கோபுரத்தை ஏற்றுச் சாலைகள் வழியே இரண்டு க்ராலர் வண்டிகளில் ஆலை இலக்குக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். க்ராலர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 700 டன் எடையுள்ள ஓர் அமைப்பு, பல்வேறு அளவுகளிலான 50 பாலங்களையும் 3 ரயில்வே லெவல்கிராஸிங்குகளையும் கடந்து மொத்தம் 40 கிலோ மீட்டர் தூரத்துக்குப் பயணம் செய்து, பரோதா போன்ற ஒரு பெரிய ஊர் வழியே ஆலை இலக்குக்கு வந்து சேர்வதற்கு 10 நாட்கள் இரவு பகலாக நகர வேண்டியிருந்தது.

தூத்துக்குடி எக்ஸ்சேஞ்ச் கோபுரத்தை ஆலை இலக்கில் நிறுவுவதும் எளிதான பணியாய் இருக்கவில்லை. ஒரு மட்டான பகுதிக்குள் இதை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது என்பதால் இந்த வேலை அதிகக் கடினமாயிற்று. பொறியாளர்களும் நுட்ப நிபுணர்களுமாக 15 பேர் அடங்கிய குழுவினர் மூன்று வார காலம் விரிவாகத் திட்டமிட்டு இந்தப் பணியை எளிதாகத் தோன்றுமாறு செய்து முடித்தார்கள்.

> மலர்கொண்டு மாலை தொடுத்தலிலே கைத்திறன் இருக்கத்தான் செய்கிறது; ஆனால் கைத்திறன் முழுவதும் காட்டிக் காகிதப் பூமாலை தொடுத்தால், பயன் என்ன? மாலைக்கு முதற்பொருள் மணமுள்ள மலர். அதுபோலப் பேச்சுக்கு முதற்பொருள் சுவையும் பயனும் உள்ள கருத்துக்கள்.
>
> — அண்ணா

கோபுரத்தை நிறுவும் வேலை தடங்கலேதுமின்றி ஜூலை மாதம் 18-ஆம் நாள் இரண்டரை மணி நேரத்தில் நடந்தேறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

தூத்துக்குடி கன நீர் ஆலையின் அமைப்பில் இது ஒரு முக்கியமான கட்டம். இதைத் தாண்டியாகிவிட்டால் மீதமுள்ள வேலைகள் விரைவில் முடிவடைந்துவிடும். ஆயினும் குழாய்கள் அமைக்கும் வேலையும், இந்தச் சிக்கலான ஆலையைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும் வேலையும் நடந்தேறச் சிறிது காலம் பிடிக்கலாம். எப்படியிருந்தாலும் தூத்துக்குடி ஆலை 1976-ல் இயங்க ஆரம்பித்துவிடும். இதையடுத்து கோட்டா, தால்சேர் ஆலைகள் 1977-ல் முடிவடையும்.

தூத்துக்குடி ஆலையை நிறுவும் வேலை 1972 ஆகஸ்ட் மாதம் துவங்கியது. திட்டமிட்டதற்கு ஓராண்டு தாமதமாகவே அது பூர்த்தியாகவிருக்கிறது; ஏனென்றால் நடுவில் ரெயில்வே ஊழியர் வேலை நிறுத்தமும், கனமான சாதனங்களைக் கொண்டு சேர்க்கும் பொறுப்பும் வேலையைத் தாமதப்படுத்திவிட்டன. இந்த ஆலையை அமைக்க 22 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று முதலில் கணக்கிட்டார்கள்; ஆனால் இப்போது இந்தச் செலவு 33 கோடி ரூபாய் வரை போகும் என்று தெரிகிறது. இதில் அந்நியச் செலாவணி 14.5 கோடி ரூபாய். அளவுக்கு இருக்கும். அந்நியச் செலாவணி மாற்றுவிகிதம் மாறுபட்டதன் விளைவாகச் சுமார் எட்டுக் கோடி ரூபாய் இப்போது அதிகப்படியாகச் செலவாகிறது. எனவே இறுதியாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், முதலில் கணக்கிட்டதைவிடச் செலவு உண்மையில் மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

கன நீர் திட்டங்களின் நிருவாகத் தலைவர் திரு. எஸ். பரீதுத்தீன், நிருபர்களிடம் கனநீர் உற்பத்திச் செலவை விளக்குகையில், வெளிநாடுகளிலிருந்து ஒரு கிலோ கிராம் கன நீர் தருவிப்பதற்கு 1,000 ரூபாய் செலவாகிறது என்றும், இதைவிடக் குறைவாகவே (சுமார் 800 ரூபாய் அளவுக்குத்தான்) இந்திய நாட்டில் உற்பத்திச் செலவு இருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார்.

கல்பாக்கம்

கன நீரைப் பயன்படுத்தி அணு மின் சக்தி உற்பத்தி செய்யவிருக்கும் கல்பாக்கம் நிலையத்தில் வேலை விறுவிறுப்புடன் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னைக்கு அருகேயுள்ள கல்பாக்கம் நிலையத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கும்; ஒவ்வொன்றிலும் 235 மெகாவாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யப்படும்.

முதலாவது பிரிவு சம்பந்தப்பட்ட கட்டட அமைப்பில் பெரும் பகுதி நடந்தேறிவிட்டது; அணு உலைக் கட்டடம், டர்பைன் அமைப்பு, ஸ்விச் யார்ட் கட்டடம், கடல் நீரை எடுத்து வர வேண்டிய சுரங்கப் பாதை ஆகியவையனைத்தும் அநேகமாகத் தயாராகிவிட்டன. நிலையத்தின் இரண்டு பிரிவுகளுக்குமாகச் சேர்த்து, குளிர்ச்சியாக்கும் சாதனமாக ஒரு நாளுக்கு 70 கோடி காலன் தண்ணீர் தேவைப்படும்; இதற்காகக் கடலுக்கடியிலேயே சுரங்கப் பாதை ஒன்று அமைத்துக் கடல் நீரை நிலையத்துக்குக் கொண்டு வருவதென்பது இந்நாட்டில் முதற்தடவையாக நடக்கும் முயற்சியாகும். குதிரை லாடம் போன்ற அமைப்பில் 468 மீட்டர் நீளத்துக்கு 3.8 மீட்டர் குறுக்களவுடன் கூடிய இந்தச் சுரங்கப் பாதை, கடல் நீரை உள்ளே கொண்டு வந்து சேர்ப்பதுடன், பயன்படுத்தலுக்குப் பின் மீண்டும் கடலிலேயே திருப்பிச் செலுத்தி விடுமாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிலையத்தின் முதலாவது பிரிவு 1977 மத்தியிலும், இரண்டாவது பிரிவு 1979

மத்தியிலும் உற்பத்திக்கு ஆயத்தமாகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கல்பாக்கம் நிலையத்தின் சாதனங்களில் பெரும்பகுதி இந்நாட்டிலேயே முதல் தடவையாகச் தயாராவது இதன் சிறப்பம்சம். வெளிச் சாதனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கனடா தனது விநியோகத்தை நிறுத்திக் கொண்டுவிட்டதால் இனி தேவைப்படுவனவற்றில் வேறு நாடுகளிலிருந்து தருவித்துக் கொள்ள முயற்சி நடந்து வருகிறது. கூடவே, கனடாவின் தீர்மானத்தை மாற்றவும் இந்தியா முயன்று கொண்டிருக்கிறது. நிலையத்தின் வடிவமைப்பு, பொறியியற் பணிகள், நிலையத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் நிறுவவுது இவையனைத்தையும் வெளி உதவியின்றி நாமே செய்து கொள்கிறோம். நிலையத்துக்கான மொத்தச் செலவான 147.7 கோடி ரூபாயில் 30.5 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் (சுமார் 20 சதவீதம்) அந்நியப் டணயாக இருக்கும். (ராஜஸ்தானின் ராணு ப்ரதாப் சாகர் அணு மின் நிலையத்தின் மொத்தச் செலவில் அந்நியப் பணம் 50 சதவீதமாகும்). பெரும்பாலான சாதனங்கள் மிக மிகத் துல்லியமான தர வரம்புகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு முதன் முதலாக இந் நாட்டிலேயே தயாராக வேண்டியிருப்பதால் சில வகைத் தாமதங்களைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஆனால் கல்பாக்கம் நிலையம் அமைப்பதில் இந்திய விஞ்ஞானிகளுக்கும் பொறியாளர்களுக்கும் கிடைக்கும் அரிய அனுபவமும் தேர்ச்சியும் வருங்காலத்தில் இந்நாட்டுக்கு எவ்வளவோ பயன் தரத்தக்கதாகயிருக்கும் என்பதை ஒரு மாபெரும் இலாபமாகக் கருத வேண்டும்.

கல்பாக்கம் நிலையத்தின் முதற்பிரிவில் உற்பத்தியாகும் மின்சக்திப் பிரிவில் முழுமையும் தமிழ்நாட்டுக்கே விநியோகமாகும். இரண்டாவது பிரிவில் தயாராகும் மின் சக்தியில் பாதியளவும் கூடத் தமிழ்நாட்டுக்கே கிடைக்கும். மற்ற பாதி ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்.

இயற்கை யுரேனிய அணுக்கள் பிளவுபடும்போது மிகப்பெரிய எடுப்பில் வெப்பம் விளைகிறது; அந்த வெப்பத்தின் மூலம் உண்டாகும் நீராவி, டர்போ-ஜெனரேட்டர்களை இயக்க, அதன் விளைவாக மின் சக்தி கிடைக்கிறது. இயற்கை யுரேனியத்தில் யூ-238, யூ-235 என்ற இருவகை ஐசோடோப்புகள் இருக்கின்றன. இவ்விரண்டிலும் ஒரே எண்ணிக்கையில் எலெக்ட்ரான்களும் ப்ரோட்டான்களும் இருந்த போதிலும் நியூட்ரான்களின் எண்ணிக்கைதான் வேறுபடுகிறது. அதாவது யூ-238-ல் 146 நியூட்ரான்கள் இருக்கும் போது, யூ-235-ல் 143 தான் இருக்கின்றன. இந்த யூ-235 அணு, யூ-238 -ன் மிகுதியான நியூட்ரான்களின் மெதுவான மோதலால் பிளவுபடும்போது வெப்பமும் கதிரியக்கமும் விளைகின்றன; அதோடு, மேற்கொண்டு இரண்டு மூன்று நியூட்ரான்களும் கிடைக்கின்றன. இந்த ந்யூட்ரான்கள் மற்ற யூ-235 அணுக்களைப் பிளக்க, மேலும் வெப்பம், மேலும் கதிரியக்கம், மேலும் புதிய ந்யூட்ரான்கள், மேலும் அணுப்பிளப்பு என்ற முடிவற்ற தொடர் விளைவு நிகழ்கிறது. ந்யூட்ரான்களின் வேகத்தை விநாடிக்கு 42,000 கிலோமீட்டர் என்பதிலிருந்து விநாடிக்கு ஒன்றரைக் கிலோமீட்டராகக் குறைக்கும் அற்புதமான சமனப்பணியைத் தான் கன நீர் செய்கிறது.

மொத்தத்தில் தூத்துக்குடியும் கல்பாக்கமும் எதிர்காலத்தில் ஆற்றல் மிகுந்து விளங்குவது உறுதி.

கரப்பான் பூச்சி

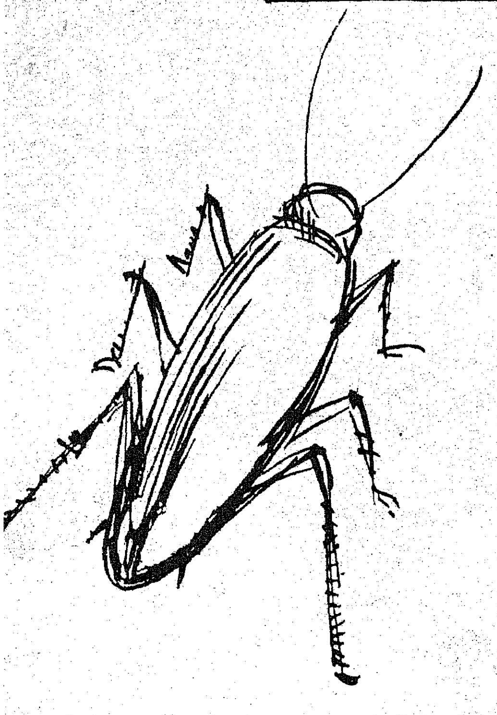

நீம் வீடுகளில் கரப்பான் பூச்சிகளைப் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா?

இந்தக் கரப்பான் பூச்சிகள் உலகின் மிகத் தொன்மையான உயிரினமாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை உலகின் பல வேறு இடங்களில் கோடானு கோடி ஆண்டுகள் பரம்பரையாக இருந்து வருகின்றனவாம்.

'மடிரியா' என்ற கரப்பான் பூச்சி, ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில் ஆய்வுக்குப் பெரிதும் பயனுள்ளவையாகும். இவை 1940-ஆம் ஆண்டில் கப்பல்கள் வழியாக மேற்கு ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு வந்தனவாம்! இவற்றின் தலைமையகம் எது தெரியுமா? நியூயார்க்!

கரப்பான் பூச்சிகளின் இருப்பிடம்: தொலைபேசிக் கருவிகள், குளிர்காப்புப் பெட்டி, சமையலறை, சாக்கடை, உணவு விடுதி, ஈரக் கட்டடத்தின் அடித்தளம்.

கரப்பான் பூச்சியின் நெடி நிறைந்த நாற்றம் காரணமாக மற்ற விலங்குகள், பூச்சிகள் அதைச் சாப்பிடுவதில்லை. அந்த நாற்றமே கரப்பான் பூச்சிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கவசமாக அமைந்திருக்கிறது.

முறைப்படி கரப்பான் பூச்சிகள் வராமல் தடுக்க மருந்து தெளிக்க வேண்டும். இன்னொரு வழி: கரப்பான் பூச்சியின் முன்னால் கண்ணாடியைப் பிடித்தோமானால் அது பயந்து ஓடிவிடும்!